

TON 7

W SOBOTĘ WIECZOREM NA MAŁYCH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy cztery stichosy i śpiewamy trzy stichery zmartwychwstania, powtarzając pierwszą. Stichery zmartwychwstania, ton 7:

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Przyjdźcie, rozradujmy się w Panu, który skruszył władzę śmierci i oświecił rodzaj ludzki, z bezcielesnymi wołajmy: Zbawco nasz, chwała Tobie.

Krzyż przecierpiałeś dla nas, Zbawco, i pogrzeb, śmiercią zaś jako Bóg śmierć utrupiełeś, przeto kłaniamy się Twemu zmartwychwstaniu trzeciego dnia: Panie, chwała Tobie.

Apostołowie widząc zmartwychwstanie Stwórcy dziwili się, śpiewając chwałę anielską. Ta chwała jest kościelna, to jest bogactwo królestwa, cierpiący za względu na nas Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion dogmatikon, ton 7:

Straszna i zaprawdę niewypowiedziana jest dokonana przez Ciebie najczystsza tajemnica. Słowo będące przyczyną wszystkiego ponad przyczyną ze Świętego Ducha wcielone zrodziłaś, z Ciebie przyjęło ciało pozostając zjednoczonym ze swoją naturą. Obie natury zjednoczyły się samodzielnie w jednej Hipostazie, w dwóch naturach przychodzi cały Bóg i cały człowiek, obu doskonałych i działających cechy ujawniając, cierpiał bowiem ciałem na krzyżu, niecierpiętliwym pozostając w Bóstwie, jako człowiek umarł, ożył jako Bóg trzeciego dnia, zniszczywszy władzę śmierci i ze zniszczenia wybawiwszy ludzkość. Jego jako Wybawiciela i Zbawcę rodzaju naszego błagaj Matko Boża, aby zesłał nam łask Jego wielkie miłosierdzie.

Także: Pogodna Światłości. Następnie prokimenon: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Stichos: Obleczony jest Pan, przepasany potęgą. Także: Pozwól, Panie, w wieczór ten. Kapłan nie mówi ektenii, lecz śpiewamy stichere zmartwychwstania, ton 7:

Powstałeś z grobu, Zbawco świata, i podniosłeś ludzi z ciałem Twoim: Panie, chwała Tobie.

Inne stichery do Najświętszej Bogurodzicy, ton 7:

Prosomion: Nie troszcząc się o czasowe.

Stichos: Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.

Wschodem duchowego Słońca byłaś, Dziewico, na zachodzie naszej natury, skoro zaś masz odwagę, przeto módl się, Bogurodzico chwalebna, aby z bezmiernych grzechów wyzwolił dusze nasze.

Stichos: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha Twego.

Lasko z korzenia Jessego, Dziewico, jawnie zakwitłaś, posadzona zrodziłaś Zbawcę, skoro zaś masz odwagę, nieustannie módl się o wykorzenie z mego serca żądź, Chwalebna, o danie mi bojaźni i zbawienie mnie.

Stichos: Moźni narodu będą błagać przed obliczem Twoim.

Bramo Boża, Najświętsza, wybaw mnie od bram otchłani i ukaż mi drogę

pokuty, na której odnajdę bramę prowadzącą do życia, zbłąkanych przewodniczo, zachowaj rodzaj wiernych ludzi i zbaw dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Z Ciebie, Najświętsza Bogurodzico Dziewico, w niewypowiedziany sposób narodził się Chrystus, Bóg nasz, zaprawdę Przedwieczny Bóg i nowy człowiek, zawsze będący, a co dla nas dokonało się. Zachowuje bowiem w sobie każdej natury cechy, w jednej przeto jaśniejac cudami, w drugiej zaś przekonując cierpieniami, przeto jeden i ten sam umiera jako człowiek i powstaje jako Bóg. Módl się do Niego, Czysta, Oblubienico Dziewicza, aby zbawiono dusze nasze.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion zmartwychwstania. Chwała, i teraz. Teotokion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy i trzy stichery zmartwychwstania, ton 7. Poemat Jana Damasceńskiego.

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wyznawał imię Twoje.

Przyjdźcie, rozradujmy się w Panu, który skruszył władzę śmierci i oświecił rodzaj ludzki, z bezcielesnymi wołajmy: Zbawco nasz, chwała Tobie.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Krzyż przecierpiałeś dla nas, Zbawco, i pogrzeb, śmiercią zaś jako Bóg śmierć utrupiłeś, przeto kłaniamy się Twemu zmartwychwstaniu trzeciego dnia: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Apostołowie widząc zmartwychwstanie Stwórcy dziwili się, śpiewając chwałę anielską. Ta chwała jest kościelna, to jest bogactwo królestwa, cierpiący za względu na nas Panie, chwała Tobie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 7:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Chociaż i wzięty zostałeś, Chryste, przez nieprawych mężów, lecz Ty jesteś moim Bogiem i nie powstydzę się. Bity byłeś po plecach, nie odwracając się od tego, do krzyża przygwożdżony zostałeś i nie taję: Zmartwychwstaniem Twoim chlubię się, śmierć bowiem Twoja jest życiem moim, Wszechmocny i miłujący człowieka Panie, chwała Tobie.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Chrystus, wypełniając prorocstwo Dawida, na Syjonie odkrył uczniom wielkość swoją, okazał siebie chwalebny i zawsze sławiony z Ojcem i Duchem Świętym. Najpierw bowiem bezcielesny jako Słowo, potem zaś dla nas wcielony i zabity jako człowiek z władzą zmartwychwstał jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Zstąpiłeś, Chryste, do otchłani, jak i zechciałeś, zrzuciłeś śmierć jako Bóg i

Władca, i zmartwychwstałeś trzeciego dnia, podnosząc ze sobą Adama z więzów otchłani i zniszczenia, wołającego i mówiącego: Chwała zmartwychwstaniu Twemu, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

W grobie położony zostałeś jako śpiący, Panie, i zmartwychwstałeś trzeciego dnia jako możny w sile, podnosząc ze sobą Adama ze zniszczenia śmierci jako Wszechmocny.

Stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 2:

Prosomion: Kiedy z drzewa.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Ty jesteś radością aniołów, Ty jesteś chwałą ludzi, Ty jesteś wiernych nadzieją, Władczyni chwalebna, Orędowniczko nasza. Do Ciebie przybiegamy w każdej potrzebie, albowiem modlitwami Twymi od strzał wrogich, zgubnych dla duszy, i od wszelkich bólów wszyscy zostajemy wybawieni, opiewający Ciebie, Oblubienico Boga.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Ty, Bogurodzico, jesteś moją nadzieją, Ty jesteś moją orędowniczką, murem obronnym i ucieczką, Władczyni chwalebna, któraś Boga w ciele bez męża zrodziła, Zbawiciela. Ty modlitwami Twymi wybaw nas z niewoli pokus i bied, jedyna ucieczko chrześcijan.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Ukróć dążenia ciała mego, wygaś płomień żądz moich, zabierz ode mnie złe pragnienia moje, Bogurodzico, wyrwij moje złe nawyki z wszelkich więzów biesowskich, abym w ciszy serca i w niecierpliwości duszy mojej w pieśniach sławił Ciebie, Chwalebna.

Chwała, i teraz. Teotokion: Stałaś się Matką w nadprzyrodzony sposób, Bogurodzico, pozostając przy tym Dziewicą, co przewyższa słowa i rozum, a cudu Twego zrodzenia język wypowiedzieć nie może. Sławne jest Twoje poczęcie, Czysta, niedościgniony jest obraz zrodzenia, jeśli bowiem Bóg zechce, zwyciężony zostaje porządek natury. Przeto wszyscy znając Ciebie, Matko Boża, modlimy się do Ciebie gorliwie, módl się o zbawienie dusz naszych.

Także: Pogodna światłości, prokimenon dnia: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony, ciąg dalszy jak zwykle.

Na stichownie stichery według alfabetu, ton 7:

Zmartwychwstałeś z grobu, Zbawco świata, i podźwignąłeś ludzi z ciałem Twoim: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Przyjdźcie, pokłońmy się powstałemu z martwych, który wszystkich oświecił, wyzwolił nas z niewoli otchłani, przez swoje zmartwychwstanie trzeciego dnia dał nam życie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Do otchłani zstąpiłeś, Chryste, śmierć zniewoliłeś i trzeciego dnia zmartwychwstałeś nas wskrzeszając, sławiących Twoje powstanie w mocy, Panie, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Jako budzący bojaźń objawiłeś się, Chryste, leżąc w grobie jako śpiący, zmartwychwstałeś zaś trzeciego dnia jako silny, Adama wskrzesiłeś wołającego: Chwała zmartwychwstaniu Twemu, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Pod Twoją opiekę, Władczyni, przybiegamy, wszyscy zrodzeni z ziemi, wołając do Ciebie: Bogurodzico, nadziejo nasza, wybaw nas z niezmiernych grzechów i zbaw dusze nasze.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz, mówimy:

Troparion zmartwychwstania, ton 7:

Zniszczyłeś krzyżem Twoim śmierć, otworzyłeś łotrowi raj, płacz niewiast niosących wonności utuliłeś i Apostołom nauczać kazałeś, albowiem zmartwychwstałeś, Chryste Boże, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Mając w Tobie nadzieję jako w skarbnicy naszego zbawienia, Chwalebna, z rowu i głębin grzechów wyprowadź nas, Ty bowiem zbawiłaś winnych grzechu rodząc zbawienie nasze, będąc przed zrodzeniem Dziewicą i w zrodzeniu, i po zrodzeniu także pozostając Dziewicą.

Następnie rozesłanie.

W NIEDZIELĘ NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 7.

Pieśń 1

Hirmos: Kruszącemu wrogów prawicą swoją i wodzów jeźdźców topiącemu, śpiewajmy Jemu jako wybawicielowi naszemu Bogu, albowiem się wysławił.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Jako upiększenie śpiewem i godną Boga pieśń dziękczynienia Tobie jako dar przynosimy, teraz śpiewając „Raduj się”, bowiem w smutkach radość nam dałaś.

Miłosierdzia Twego łaski i mocy opieki nie przemilczymy, Dziewico przeczysta, albowiem z okropnych nieszczęść wybawiłaś nas.

Chwała. Wybawiwszy się z rozlicznych pokus i nieszczęść macierzyńskimi Twoimi modlitwami, Przeczysta, zgodnie i gorąco dziękczynienia słowa Tobie przynosimy.

I teraz. Szatami drogocennymi ozdobiona jak złotem cnót i Ducha łaskami, Przeczysta, jako Oblubienica Ojca ozdobiona, zaiste okazałaś się Matką Bożą.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebios wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Radości Bożej wspaniałość, albowiem od początku jesteś nam weselem, dziękczynienia słowa przynosimy gorliwie, czcząc Ją jako Orędowniczkę naszą.

My, którzy przez Ciebie wybawiliśmy się z nieszczęść i przez Ciebie otrzymaliśmy radość, Matko dziewicza, jako dawczynię łaskawą i wspomóżycielkę pełną chwały wszyscy wysławiamy.

Chwała. Bożą Twoją modlitwą przyjąwszy odmianę grzechów i pokus, Matko Chrystusa Boga, jako przyczynie dobra śpiewamy Tobie z wiarą słowa dziękczynienia.

I teraz. Ty, jesteś nieśmiertelnym źródłem radości, zawsze toczysz strumienie i sama wybawiasz wszystkich, albowiem wiecznie łaski nam dajesz, Matko Chrystusa Boga.

Pieśń 4

Hirmos: Okrył niebiosa, Chryste Boże, z opatrności Twojej majestat niewypowiedziany mądrości Twojej, Przyjacielu człowieka.

Godną Tobie pieśń radości weseląc się przynosimy, czysta Dziewico, wybawieni z nieszczęść Twoimi modlitwami.

Dziękczynnie przynosimy Tobie duchowymi rękoma śpiew, Dziewico czysta, tańcząc w Bożych pieśniach, ze smutków licznych wybawieni.

Chwała. Podniosły na nas liczne nieszczęścia żądze grzechu, lecz Bożą Twoją opieką, Czysta, wybaw nas.

I teraz. Błogosławieni zaiste są czczący Ciebie, Bogurodzico najświętsza, albowiem przez Ciebie zostaliśmy wybawieni z grzechu i smutku.

Pieśń 5

Hirmos: Noc nie jest światłością dla niewiernych, Chryste, dla wiernych zaś jest oświeceniem w słodyczy słów Twoich, przeto dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Chrystusa niszczącego grzechu zrodziłaś, Dziewico, który z pokus i nieszczęść wybawia świat, przeto i my śpiewamy „Raduj się”, wybawieni z nieszczęść.

Ogarnięcie przez rozliczne pokusy, czysta Władczyni, smutki i bóle, okropne nieszczęścia i zrozczeni bez radości jako Nadzieję znaleźliśmy Ciebie.

Chwała. Jako zbawienia ochrona jesteś dla sług Twoich, Czysta, odpędzając pokusy i zachowując nas nienaruszonymi, przeto jako uczestnicy licznych Twoich dóbr dzięki składamy Tobie w pieśniach.

I teraz. Dzięki składamy Tobie, wybawieni przez Ciebie z licznych grzechów, słabości, chorób i okropnych niemocy, przeczysta Władczyni, nadzieją jesteś bowiem mocną Twoich wiernych sług.

Pieśń 6

Hirmos: W głębię grzechów wpadłem, jak Jonasz z wieloryba wołam do Ciebie, Dobry: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje i zbaw mnie, Przyjacielu człowieka.

Aniołów języki godnie Twojej chwały wyśpiewać nie mogą, Czysta, my zaś teraz jako słudzy przynosimy Tobie Gabriela słowa radości.

W głębię smutku i nieszczęść wpadłszy przez grzechy nasze, wybawiliśmy się dzięki Tobie z kłopotów i pokus, Dziewico Bogurodzico czysta.

Chwała. Cały świat winnym będąc, Czysta, dzięki składa, wysławia i sławi

pobożnie łaskę Twoją, przez Ciebie bowiem zostaliśmy wybawieni z nieszczęść i smutków.

I teraz. W nocy i za dnia, jawnie i w tajemnicy pod Twoją opiekę przybiegamy, przeczysta Dziewico, którzy z wiarą Ciebie sławimy.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 7:

Panie, my jesteśmy ludem Twoim i owcami pastwiska Twego, zbłąkanych jako Pasterz nawróć nas, atakowanych przez zniszczenie zgromadź nas, zmiłuj się nad owczarnią Twoją, ulituj się nad ludem Twoim, dla modlitw Bogurodzicy, jedyny bezgrzeszny.

Pieśń 7

Hirmos: Do pieca ognistego wrzucone czcigodne dzieci ogień na rosę przemieniły, śpiewając tak wołały: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Radość dziękczynną Tobie przynosimy, Matko Boża, albowiem zaiste przez Ciebie zostaliśmy wybawieni z wszelkich złych poczynań i zgodnie Tobie śpiewamy: Błogosławiona jesteś.

Przebywamy w wieczorze płaczu i smutku, i oczekiwania na złe rzeczy, lecz Twoją podobną do Bożej opieką, Dziewico, przebóstwieni będąc, znaleźliśmy radość rano, Ty bowiem nas wybawiłaś.

Chwała. Jesteś Bożą ucieczką i my opiekę Twoją wszyscy zdobyliśmy ku Bogu, w pokusach, prześladowaniach i grzechach do Ciebie przybiegamy i od Ciebie odmianę przyjmujemy, Przeczysta.

I teraz. Łaskę modlitwy Twojej, Czysta, głosimy ustami i duchem, Przesławna, albowiem ze względu na Ciebie z pokus burzy, ciężkich smutków i grzechu żądz jesteśmy wybawiani.

Pieśń 8

Hirmos: Budzącemu bojaźń cherubinów i zadziwiającemu serafinów Stwórcy świata, kapłani, słudzy i duchy sprawiedliwych śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie Go na wieki.

Wybawiliśmy się Twoimi modlitwami z burzy grzechów, żądz i pokus, Bogurodzico łaskawa, dziękczynne słowo „Raduj się” śpiewamy Tobie, albowiem dzięki Tobie od smutku do radości przeszliśmy.

Nie odrzucaj atakowanych chorobami i pokusami, Łaskawa, lecz usłysz słabą modlitwę, wyzwól nas z utrapień wszelkich, abyśmy z wiarą Twoje miłosierdzie wyśpiewywali, Czysta.

Chwała. Będąc przyczyną odpuszczenia grzechów, teraz podnieś nas ze smutków, pokus i żądz oraz nieprzystojnych zamysłów, Bogurodzico, Twoimi modlitwami wybaw nas z nich chwalebnie.

I teraz. Zmiłowania Twoje na wszystkich zawsze są posyłane, Chryste, zaiste łaską i modlitwami Rodzicielki Twojej, od Ciebie bowiem przyjmujemy miłosierdzie Twoje, chrześcijanie, Zbawco miłosierny.

Pieśń 9

Hirmos: Matką będącą w nadprzyrodzony sposób i według natury Dziewicą, jedyną wśród

niewiast błogosławioną, w pieśniach uwielbiamy wierni, Bogurodzicę.

Radość godną z okrzykami wesela Tobie, Dziewico, teraz przynosimy z aniołem Gabrielem, wybawiwszy się z rozlicznych pokus modlitwami Twoimi, Bogurodzico.

Radość i wesele, i radowanie Boże, Dziewico nieznająca małżeństwa, nam się powiększyły, oto bowiem strasznie płaczący radujemy się dzięki modlitwom Twoim.

Chwała. Ofiarę chwały złożę, językiem i słowami pieśń dziękczynną śpiewam Tobie gorliwie, Dziewico, albowiem do Ciebie modląc się w dniu smutku przez Ciebie wybawiamy się.

I teraz. Pobożnie radujemy się, Przeczysta, z Bożego Twego zrodzenia, radość bowiem nam wytoczyłaś w pokusach i smutkach, przeto Tobie dziękczynnie i my pieśni śpiewamy, z wiarą opiewając Ciebie.

Także: **Zaprawdę godne to jest, Trisagion. Po: Ojcie nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ O PÓLNOCY,

Kanon do Najświętszej i Życiodajnej Trójcy,

mający akrostych: **Sławie Ciebie, Trójco, jedyna naturo. Poemat Mitrofana. Ton 7:**

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Stichos: Najświętsza Trójco, Boże nasz, chwała Tobie.

Otwórz mi usta rozumowe serca i wargi cielesne ku chwale Twojej, trójświatłe jedno Bóstwo wszystkich, abym śpiewał Tobie pieśń dziękczynną, Dawcy Światłości.

Aby okazać obfitość Twojej łaskowości stworzyłaś człowieka, Trójco wszechmocna, będącego glinianym obrazem Twego panowania, Stwórco.

Rozum niemający początku, rodzący Słowo współzawsze będące i wyłaniający Ducha współniemającego początku, pozwól nam kłaniać się jednemu Bogu w naturze Trójhipostatycznemu.

Teotokion: Objawiłeś się przy krzewie Mojżeszowi, Boże Słowo, jako ogień oczyszczający i wcale niespalający, przedstawiając Twoje wcielenie w Dziewicę, przez które ludzi odnowiłeś.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebios wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

My, którzy Ciebie jedyne i trójjaśniejącego, i wszystko stwarzającego Władcę opiewamy, prosząc o wybawienie z bezmiernych grzechów i pokus Boże, abyś nie pogardził z wiarą sławiących łaskowość Twoją.

Objawiła się odrośl od Ojca jako z korzenia niemającego początku Bóg

Słowo, równej mocy z pokrewnym i Bożym Duchem, przeto wierni sławimy jedno panowanie Osób Trójcy.

Równej chwały i zjednoczona trójhipostatyczna natura nierozdzielna i rozdzielna, jednej zasady Trójcy wszyscy Ciebie wysławiamy, wierni, i kłaniając się prosimy o grzechów odpuszczenie.

Teotokion: Niezmiennie do ludzi upodobniając się we wszystkim, Boże Słowo, z czystej Dziewicy przyszedłeś jawnie i wszystkim pokazałeś Boską zasadę trójjaśniejącą i jedną naturę niezmiennych Hipostaz.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 7:

Prosomion: Ze względu na mnie.

Nad grzesznymi sługami Twoimi zmiłuj się, Trójco Święta, przyjmij kajających się przed Tobą, Łaskawa, i uczyni godnymi przebaczenia.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ulituj się, najczystsza Bogurodzico, nad pełnymi zła przez grzechy nocami duszy i wybaw z grzechów śpiewających Tobie, Oblubienico Boża.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławilem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Wszystko utrzymująca trójjaśniejąca jedności, zasado Bożą i zbawcza wszystkich, Twoich śpiewaków teraz osłoń i wybaw z utrapień oraz żądz, i wszelkiej złości.

Nie pojmują wzniosłych mów Twego nieosiągalnego trójświatlistego Bóstwa, śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka, Panie, i wysławiamy Twoją moc.

Na ziemi jak i na niebiosach z bezcielesnymi chórami jedna i Trójco nierozdzielnie Ciebie rozdzielamy i z miłością sławimy, albowiem panujesz nad wszystkim, co istnieje.

Teotokion: Od Chwały Ojcowskiej nie odstąpiwszy do naszej marności zstąpiłeś dobrowolnie wcielając się nadprzyrodzenie i wstąpiłeś do Bożej Chwały jako Łaskawy.

Pieśń 5

Hirmos: Noc nie jest światłością dla niewiernych, Chryste, dla wiernych zaś jest oświeceniem w słodczy słów Twoich, przeto dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Światlista naturo Trójco zarysami i jedności w radzie, chwale i czci, umocnij nas w Twojej miłości.

Rozum i Słowo, i Ducha, jedyną zasadę Bożą i trójśłoneczną naturę sławiąc, prosimy o wybawienie z pokus i wszelkich utrapień.

Teotokion: Wcieliłeś się w świętej Dziewicy w naturę ludzką, Boże Słowo, nauczywszy śpiewać Trójcy w jedności, odpowiedniej sobie i współtrонującej.

Pieśń 6

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżujące i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Jednej Chwały panowanie i jednej zasady Bożej w Trzech Hipostazach będącej, nieustannie sławiąc w Osobach różnicę mającą tylko w Bycie każdego cechach.

Rozumowe zastępy anielskiego piękna Ciebie sławią, trójśloneczna zasado Boża, a z nimi i my nietrwałymi ustami jako Stwórcę wszystkich jedną w pieśniach sławimy i z wiarą sławimy.

Teotokion: W niezrozumiały sposób dla słów Słowo prze wiekami zrodzone ze Słońca Ojca jako Słońce, z Dziewicy w czasach ostatecznych zajaśniało, jedyne w Trzech Osobach niedocieczonego Boga głosząc.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 7:

Prosomion: Jaśniejąca z Ojca.

Trójco jednoistotna, jedności wszystkich trójhipostatyczna, zmiłuj się nad tymi, których stworzyłaś, Nieśmiertelna, spalając złość grzechów i oświecając serca śpiewających łaskawości Twojej: Boże nasz, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jaśniejąca z Ojca Światłość zbawienną miłosierdzia łaskawości zrodziłaś, Władczyni, spalając grzechy ludzi i zraszając myśli sławiących majestat Twój, Bogurodzico nieskalana.

Pieśń 7

Hirmos: Do pieca ognistego wrzucone czcigodne dzieci ogień na rosę przemieniły, śpiewając tak wołały: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Świetlistymi jaśnieniami zawsze jaśniejąc, trójświatlisty Boże, jedności niedostępna i nadprzyrodzona, zbaw tych, którzy w Ciebie, Władco, wierzą pobożnie i kłaniają się Tobie.

Mowom Bożych proroków podporządkowując się jedyne Ciebie Boga wszystkich sławimy w Trzech zarysach, tak wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Zniszczalnymi ustami my z niematerialnymi zastępami w pieśniach, Trójco Święta, śpiewamy Tobie w jedności natury, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Teotokion: Ten, który stworzył Adama, w Ciebie jawnie wcielił się, Najczystsza, aby go odrodzić i ludzi przebóstwił, tak wołających: Błogosławiony jest, Przeczysta, owoc Twego łona.

Pieśń 8

Hirmos: Niespalanym przez ogień okazał się na Synaju krzew, objawiając Boga jękającemu się i wolno mówiącemu Mojżeszowi, a trzej młodzieńcy niezwykłą Bożą gorliwość w ogniu okazali śpiewając: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Słońca trójjaśniejącego promieniami, dającymi Światłość, uczyn serca śpiewaków Twoich godnymi i teraz oglądać piękno Twoje, Trójco jedyna, moc daj zawsze wszystkim z wiarą majestat Twój wysławiających w pieśniach na wszystkie wieki.

Trzymasz wszystko, Troista i Jedyna zasado panowania, niemająca początku,

i rządzisz niebem oraz ziemią, przeto mnie, miłością Twoją zawsze pociąganego, zachowaj, abym śpiewał Tobie: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Uczyn nas świątynią Twojej trójświatlistej zorzy, łaskawco Przyjacielu człowieka, okaż ją niedostępną dla ataków wrogów niewidzialnych i cielesnych żądz, Władco, jednej zasady Boże mój i Panie Chwały, abym w pieśniach wysławiał Ciebie na wszystkie wieki.

Teotokion: Światłość Bożej zasady, która zajaśniała z łona Twego, Boga Matko przezysta, cały świat trójśłoneczną Światłością oświeciła i ziemię okazała jakby drugim niebem, śpiewającą: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Matka Boża i Dziewica, rodząca i dziewicą znowu będąca, nie jest to rzecz natury, lecz Bożej łaskawości, przeto jako jedyną godną Bożych cudów Ciebie zawsze uwielbiamy.

Głębią słów i pieśnią Ciebie godną słabi ludzie sławić nie mogą Ciebie, którego na wysokościach nieustannie serafini opiewają, jednakże jako Władcy wszystkich odważają się i Przyjaciela człowieka Boga uwielbiamy.

Wybaw z cielesnych chorób i duchowych cierpień śpiewaków Twoich, jedyna Trójco nierozdzielna, i zachowaj nienaruszonymi przez wszelkie życiowe pokusy.

Równej Mocy Boża zasado, trójświatlista, wszechmocny Władco, niezmiennie dobro i istotowa łasko, daj odpuszczenie grzechów Twoim sługom oraz wybaw z pokus i żądz.

Teotokion: Rozum i duszę, i ciało przyjąwszy z Twego przezystego łona, Bogurodzico, Bóg Słowo zaiste okazał się człowiekiem i człowieka jawnie okazał uczestnikiem Bożej natury.

Następnie stichosy Grzegorza Synaity: Zaprawdę godne to jest, i ciąg dalszy jak zwykle.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIEĘ NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg**, troparion zmartwychwstania, ton 7: **Zniszczyłeś krzyżem Twoim śmierć.**

Chwała, i teraz. Teotokion: **Mając w Tobie nadzieję.**

Zwykła recytacja Psalterza.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 7:

Życie w grobie spoczęło i pieczęć na kamieniu położono, jako Króla śpiącego żołnierze strzegą Chrystusa, aniołowie zaś sławią jako nieśmiertelnego Boga, niewiasty wołają: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Chryste Boże, który przez Twój pogrzeb na trzy dni zniewoliłeś śmierć i zniszczonego człowieka życiodajnym powstaniem Twoim wskrzesiłeś jako Przyjaciel człowieka, chwalał Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Do Chrystusa, Boga naszego, dla nas ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, który zrzucił władzę śmierci, nieustannie módl się, Dziewico, aby zbawił dusze nasze.

Po drugiej recytacji Psalterza kacyzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 7:

Pomimo zapieczętowanego grobu, zajaśniałeś z grobu, Chryste Boże, życie nasze, i mimo zamkniętych drzwi stanąłeś pośród uczniów, zmartwychwstanie wszystkich, przez nich ducha prawego odnawiając dla nas, z wielkiego Twego miłosierdzia.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Niewiasty ze łzami niosąc mirrę zdążyły do grobu, w którym żołnierze strzegli Ciebie, Króla wszystkich, i mówiły do siebie: Kto odsunie nam kamień? Zmartwychwstał Wielkiej Rady Anioł, który zdeptał śmierć, Wszechmocny Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, Łaski Pełna, Bogurodzico Dziewico, przystani i orędowniczko rodzaju ludzkiego, w Ciebie bowiem wcielił się Wybawiciel świata, albowiem jesteś jedyną Matką i Dziewicą, zawsze błogosławiona i chwalebna, módl się do Chrystusa, aby dał pokój całemu światu.

Hypakoe, ton 7: Ty, który przyjąłeś naszą postać i przecierpiałeś w ciele krzyż, zbaw mnie zmartwychwstaniem Twoim, Chryste Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Anabatmi, ton 7. Antyfona 1:

Niewolę Syjonu, przez oszustwo osiągniętą, odwróciłeś, Zbawco, i mnie ożyw, zabierając niewolnicze żądze.

Kto w znoju sieje bóle postu ze łzami, ten radośnie garściami zbierze plony, zawsze żywy pokarm.

Chwała, i teraz. Święty Duch jest źródłem Bożych skarbów, z Niego mądrość, rozum, bojaźń, Jemu chwała i sława, cześć i panowanie.

Antyfona 2:

Jeśli to nie Pan zbuduje duchowy dom, na próżno trują się budownicowie, gdyż ani ich czyny, ani słowo nie spełnią się.

Jako owoc łona święci przez natchnienie rodzą tradycje ojców, usynowienie.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha wszystko się staje, jest bowiem wszystkich Bogiem, nad wszystkim panuje, Światłość nieprzystępna, życie wszystkich.

Antyfona 3:

Lękający się Pana znajdą drogi życia, teraz i zawsze cieszą się chwałą niezniszczalną.

Wokół stołu Twego jako gałązki widząc lwiątko Twoje, raduj się i wesel, prowadząc je do Chrystusa, Przywódcy Pasterzy.

Chwała, i teraz. Święty Duch daje głębię darów, bogactwo chwały, rządzeń głębia wielka, Współślawiony z Ojcem i Synem, posłużmy Jemu.

Prokimenon, ton 7: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj

na zawsze o ubogich Twoich. **Stichos:** Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje. **Także:** Wszystko, co oddycha. **Ewangelia** zmartwychwstania, **Psalm 50** i ciąg dalszy.

Kanon ku czci Zmartwychwstania. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Osądzona została śmiertelna męka przez drzewo, niesprawiedliwie na śmierć skazany, Panie, stąd też księżę ciemności Ciebie nie zwyciężywszy sprawiedliwie został wygnany.

Otchłań przybliżyła się do Ciebie i nie mogąc zębami zetrzeć ciała Twego, sama szczęki sobie skruszyła. Dlatego też, Zbawco, śmiertelne choroby zniszczywszy, trzeciego dnia zmartwychwstałeś.

Teotokion: Rozwiązane zostały bóle Pramatki Ewy, boleści bowiem uniknąwszy bez męża zrodziłaś. Przeto znając Ciebie, Bogurodzico Przepczysta, wszyscy Ciebie sławimy.

Inny kanon ku czci krzyż i zmartwychwstania. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Głębią morza Pan pokrył faraona z rydwanami, krusząc w wojnach wysoko podniesioną prawicę, śpiewajmy Jemu, albowiem się wysławił.

Dwa życiodajne źródła wytoczył nam na krzyżu Zbawiciel ze swego przebitego boku. Śpiewajmy Jemu, albowiem się wysławił.

Chrystus, oczekiwanie śmiertelnych, w grobie zamieszkał, zmartwychwstał trzeciego dnia i dał niezniszczalność. Jemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Teotokion: Jedyną Dziewicą okazałaś się także po zrodzeniu, Stwórcę bowiem wcielonego zrodziłaś światu, przeto wszyscy Tobie mówimy: Raduj się.

Inny kanon ku czci Bogurodzicy,

mający akrostych według alfabetu. Ton 7:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Łaskawa Dziewico, któraś zrodziła nieskończoność, duszę moją oświeć promieni Twych jaśnieniem, abym godnie wyśpiewał cudów Twoich nieskończoność.

Widząc nas, zranionych strzałą grzechów, Słowo jako dawca łask, łaskami otoczył. Przeto w niewypowiedziany sposób Najwyższy Bóg zjednoczył się w Tobie z ciałem, Najświętsza.

Przez śmierć była zniewolona ludzka natura, zniszczalna i śmiertelna, Władczyni, Ty zaś Życie poczęłaś i oto ze zniszczenia podniosłaś ją do życia.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebiosa wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Ty wstąpiłaś na drzewo, za nas dobrowolnie cierpiąc, Łaskawy Zbawco, i cierpisz ranę, orędowniczkę pojednania i zbawienia dla wiernych, przez którą

pojednaliśmy się, Łaskawco, z Twoim Rodzicielem.

Ty oczyściłeś mnie z rany duszy zranionej ukąszeniem węża, Chryste, i pokazałeś mi światłość, dawniej leżącemu w ciemności i zniszczeniu, przez krzyż bowiem zstąpiłeś do otchłani i mnie wskrzesiłeś.

Teotokion: Przez modlitwy Twej nieznającej męża Matki daj światu pokój, Zbawco, i sławiących Ciebie uczyn godnymi Twojej niewypowiedzianej sławy.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który niebiosa umocniłeś Słowem i ziemi fundamenty utwierdziłeś na licznych wodach, umocnij mój rozum wolą Twoją, Przyjacielu człowieka.

Ty, któryś na krzyżu cierpienia przecierpiał i łotrowi otworzył raj, jako Łaskawca i Bóg umocnij mój rozum w woli Twojej, jedyny Przyjacielu człowieka.

Ty, któryś trzeciego dnia powstał z grobu i życie światu zajaśniało, jako życia Dawca i Bóg umocnij mój rozum w woli Twojej, jedyny Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Dziewico Matko Miriam, Ty Boga bez nasienia poczęłaś i od klątwy wybawiłaś Ewę, módl się do Wcielonego w Ciebie Boga, aby zbawił owczarnię swoją.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Wąż, który wypełznął z Edenu, zwiódł mnie pragnieniem przebóstwienia i rzucił na ziemię, ale Bóg miłosierny i z natury łaskawy otoczywszy łaską uczynił bogiem, gdy wcielił się w łono Twoje i stał się mnie podobnym, Matko Dziewico.

Błogosławiony jest owoc łona Twego, Dziewico Bogurodzico, wszystkich radości, bowiem zrodziłaś radość całemu światu i wesele zaprawdę rozpędzające ból grzechu, Niewiasto Boża.

Bogurodzico Dziewico, zrodziłaś nam życie wieczne, światłość i pokój, ukrócając przez wiarę i wyznanie łaski walkę dawnych ludzi z Bogiem Ojcem.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławilem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Wcielony w Dziewicę swoje plecy wydał na rany dla grzesznego sługi i bity był niewinny Władca, rozwiązując moje grzechy.

Stojąc przed sądem przestępczych sędziów jako osądzony, badany był i policzkowany umocnioną ręką Ten, który stworzył człowieka jako Bóg i sprawiedliwie sędzi ziemię.

Teotokion: Zaprawdę jako Matka Boża módl się do Stwórcy Twego i Boga, aby skierował mnie do zbawczej przystani chwalebnego Jego pragnienia, Najczystsza.

Inny kanon.

Hirmos: Kontemplując Twoje przyjście, Chryste, prorok zawołał w czasach ostatecznych: Usłyszałem o mocy Twojej, Panie, że Ty przyszedłeś zbawić wszystkich pomazańców Twoich.

Nie znający grzechu Panie, ze względu na grzech wcieliłeś się przyjmąwszy to,

co obce, aby zbawić świat i zniszczyć oszustwo prześladowcy.

Na krzyżu podwyższony zostałeś i Praojca Adama grzech rozwiązałeś, albowiem przyszedłeś, aby zbawić wszystkich pomazańców Twoich.

Teotokion: Ty rodzisz się z Dziewicy, umierasz i ożywasz Adama, który zbłądził w swych myślach, albowiem śmierć uległa się mocy Twojej, przyszedłeś bowiem zbawić wszystko to, co jest zniszczone.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Cała wybrana i piękna okazałaś się Bogu przed stworzeniem światłości, Chwalebna, oświeć śpiewających Twojej światłości.

Boga zrodziłaś ludziom, Czysta, wcielonego w czyste łono Twoje, który wybawia z wielu grzechów tych, którzy z miłością sławią i czczą Ciebie, Matko Dziewico.

Dokonując kapłańską posługę duchowa natura Temu, który z Ciebie zajaśniał, Chwalebna, w niewypowiedzianej tajemnicy zrodzenia Twego teraz jest nauczana, Błogosławiono.

Pieśń 5

Hirmos: Noc nie jest światłością dla niewiernych, Chryste, dla wiernych zaś jest oświeceniem w słodyczy słów Twoich, przeto dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Za Twoje sługi zostajesz wydany, Chryste, i cierpisz policzkowanie za tych, którzy w wolności śpiewają Twemu orędownictwu: Dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Boską Twoją mocą, Chryste, niemoc ciała zniszczyłeś i przez zmartwychwstanie okazałeś się zwycięzcą śmierci, Zbawco.

Teotokion: Boga zrodziłaś, czysta Matko, w Ciebie chwalebnie wcielonego, gdyż nie poznałaś łoża małżeńskiego i rodzisz ze Świętego Ducha.

Inny kanon.

Hirmos: Panie Boże mój, od godzin nocnych czuwając do Ciebie modłę się: Daj mi odpuszczenie grzechów moich i ku światłości Twoich nakazów skieruj drogi moje, modłę się.

Kiedy zostałeś policzony z nieprawymi, podniesiony zostałeś na miejscu Czaszki, gwiazdy skryły się, ziemia zadrżała i rozdarła się zasłona świątyni, okazując odpadnięcie Żydów.

Ciebie, któryś zniszczył całą wielką moc prześladowcy niezbadaną mocą Twego Bóstwa i martwych wskrzesiłeś przez Twoje zmartwychwstanie, sławimy pieśniami.

Teotokion: Matko Króla i Boga, chwalebna Bogurodzico, ześlij oczyszczenie grzechów tym, którzy w wierze i miłości Ciebie zawsze sławią w pochwalnych pieśniach.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Jakub zobaczył drabinę na wysokościach umocnioną i nauczył się Twego obrazu, Oblubienico Dziewicza, przez Ciebie bowiem Bóg stał się wspólny

ludziom, najczystsza Władczyni.

Teraz, Dziewico, otrzymaliśmy przez Ciebie zbawienie wieczne i gorliwie wołamy do Ciebie: Raduj się, Oblubienico Boga, i Twoją światłością rozradowani w pieśniach Ciebie sławimy, Chwalebna.

Jedyną Ciebie Oblubieniec pośród cierni znalazł krynicę, Dziewico, jaśniejąca blaskiem czystości i światłością dziewictwa, i jako Oblubienicę przyjął, Najczystsza.

Pieśń 6

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżujące i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Wspomniały Ciebie dusze zamknięte w otchłani porzuconych sprawiedliwych i modliły się o Zbawienie do Ciebie: Daj je mieszkańcom otchłani przez swój krzyż, przychodząc jako Łaskawy.

Ku Twojej duchowej i nie ręką ludzką uczynionej świątyni, zburzonej przez cierpienia, lękał się spojrzeć chór Apostołów, lecz wbrew nadziei pokłonił się, wszędzie głosząc zmartwychwstanie.

Teotokion: Obraz Twego niewypowiedzianego zrodzenia, Najczystsza, Dziewico, Oblubienico Boga, ze względu na nas któż z ludzi powiedzieć może? Jakże Bóg, nieopisane Słowo, zjednoczywszy się z Tobą, z Ciebie stał się ciałem?

Inny kanon.

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszehmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Dobrowolnie podwyższony zostałeś na krzyżu, Zbawco, wraz z niewoliłeś władzę i na krzyżu przygwoździłeś, zapis grzechów, o Dobry.

Z martwych powstałeś, Zbawco, władczo wskrzeszając rodzaj ludzki, dałeś nam życie i niezniszczalność jako Przyjaciel człowieka.

Teotokion: Do tego, którego zrodziłaś w nieopisany sposób, Boga naszego, nie przestawaj modlić się do Niego, Bogurodzico, o wybawienie z nieszczęść śpiewających Tobie, zawsze czysta Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie zmartwychwstania.

Obrazy Pisma i prorocze widzenia jawnie Ciebie głosiły, chcąc zrodzić Łaskawcę wszystkich stworzeń, Czysta, która często i w różny sposób wspomagasz wiernie śpiewających Tobie.

Dawno temu dzięki chytremu atakowi zabójcy ludzi pierwszy stworzony Adam odpadł od rajskiej Bożej słodyczy, ale nieznaną męża znowu go podniosła rodząc Tego, który wybawi nas z przestępstwa.

Ten, który pragnieniem Bożym, stwórczą mocą wszystko powołał z nicości, z łona Twego, Czysta, wyszedł i będących w ciemnościach śmierci mającymi w Bogu swe źródło oświecił błyskawicami.

Kontakion, ton 7: Nie może już władza śmierci utrzymać ludzi, Chrystus

bowiem zstąpił, krusząc i niszcząc jej moce. Związana zostaje otchłań, prorocy zgodnie radują się, Zbawca stanął mówiąc do mających wiarę: Wyjdźcie, wierni, ku zmartwychwstaniu.

Ikos: Dzisiaj w dole zadrzała otchłań, otchłań i śmierć przed jednym z Trójcy, ziemia zatrzęsła się, zaś bramy otchłani widząc Ciebie przeraziły się, całe stworzenie z prorokami weseląc się śpiewa Tobie, Wybawcy, pieśń zwycięstwa, Bogu naszemu, który teraz zniszczył moc śmierci. Zawołajmy i zakrzyknijmy do Adama, i do pochodzących od Adama: Drzewo znowu Ciebie wyprowadzi. Chodźcie, wierni, ku zmartwychwstaniu.

Pieśń 7

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jedynego Boga opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Przez drzewo uśmiercony został Adam gdy dobrowolnie przekroczył przykazanie, przez posłuszeństwo zaś Chrystusowe znowu jest odnaleziony, ze względu bowiem na mnie krzyżowany jest chwalebny Syn Boży.

Ciebie, Chryste, powstałego z grobu, całe stworzenie opiewa, Ty bowiem rozkwitłeś życie będącym w otchłani, zmarłym dałeś zmartwychwstanie, będącym w ciemnościach sławną światłość.

Teotokion: Raduj się, córo zniszczalnego Adama, raduj się, jedyna Oblubienico Boga, raduj się, przez którą zostało odpędzone zniszczenie, któraś zrodziła Boga, do którego módl się, Czysta, o zbawienie nas wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Do pieca ognistego wrzucone czcigodne dzieci ogień na rosę przemieniły, śpiewając tak wołały: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Ty, któryś na drzewie krzyża stąpił oścień śmierci i włócznią swego boku zniszczył zapis przestępstwa Adama, błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Ty, którego bok został przebity i kroplami Bożej krwi oczyścił ziemię splamioną krwią kultu bożków, błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych.

Teotokion: Przed zajaśnieniem słońca zajaśniał światu Chrystus, Rodzicielko Boga, wybawiający z ciemności i oświecający poznaniem Boga wszystkich wołających: Błogosławiony jesteś Boże ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

W różnorodnych szatach, Ciebie, mającą pozłoczone sprzęty, umiłował Stwórca Twój i Pan, Dziewico, wywyższany ojców Bóg i chwalebny.

Oczyszczający kamień dawno temu przyjął Izajasz, Córo, widząc w tym znak zrodzenia Twego, wywyższanego ojców Boga i chwalebnego.

Prorocy dawno temu widząc znaczące obrazy Twego Bożego zrodzenia radośnie śpiewając wołali: Wywyższany ojców Bóg i chwalebny.

Pieśń 8

Hirmos: Niespalanym przez ogień okazał się na Synaju krzew, objawiając Boga jękającemu

się i wolno mówiącemu Mojżeszowi, a trzech młodzieńcy niezwykłą Bożą gorliwość w ogniu okazali śpiewając: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Przeczysty Baranek-Słowo został zabity za świat i zakończył składanie ofiar według Zakonu, oczyściwszy z grzechu jako Bóg zawsze wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Niezniszczalne nie było przed męką przyjęte przez Stworzyciela ciało nasze, po męce i zmartwychwstaniu stało się niedostępnym zniszczeniu i odnawia śmiertelnych, wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Twoje czyste i nieskalane zrodzenie, Dziewico, oczyści skalanie i brud świata, gdyż stałaś się przyczyną naszego pojednania z Bogiem, Przeczysta, przeto Ciebie, Dziewico, wszystkie dzieła błogosławią i wywyższają na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Jedynemu niemającemu początku Królowi Chwały, którego błogosławią niebieskie moce i drżą zastępy anielskie, śpiewajcie kapłani, ludzie błogosławcie Go na wieki.

Temu, który dobrowolnie przecierpiał męki, zechciał być przygwożdżonym do krzyża i zniszczył moce otchłani, śpiewajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Temu, który zniszczył władzę śmierci, z grobu w chwale zmartwychwstał i zbawił rodzaj ludzki, śpiewajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Jedynemu Łaskawcy, Przedwiecznemu Słowu, w dniach ostatecznych zrodzonemu z Dziewicy, który rozwiązał dawną klątwę, śpiewajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie zmartwychwstania.

Cudowną światłością zrodzenia Twego świat oświeciłaś, Rodzicielko Boga, prawdziwego Boga w objęciach Twoich nosiłaś, który oświeca wiernych zawsze wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pobożnie opiewamy łono Twoje, Czysta, które pomieściło Boga wcielającego się w niewypowiedziany sposób i które daje poznanie Bożego oświecenia wszystkim zawsze wołającym wiernym: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pełnymi światła światłości Twego blasku, Rodzicielko Światłości, uczyniłaś śpiewających Tobie, czysta Bogurodzico. Okazałaś się bowiem mieszkaniem Światłości oświecającej światłością wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Śpiewamy także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, z: Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Rodząca niezniszczalność i najchytrzejszemu Słowu ciało dająca, Matko nieznaną męża, Dziewico Bogurodzico, przybytku niemającego granic nieogarnionego Stworzyciela Twego,

Ciebie wywyższamy.

Wy, którzy przypisujecie Bóstwu cierpienie, zamilknijcie wszyscy obco mędrkujący, Pana Chwały bowiem ciałem ukrzyżowano, nie ukrzyżowano zaś natury Bożej, albowiem w dwóch naturach jedyne go wywyższamy.

Wy, którzy nie wierzycie w cielesne zmartwychwstanie, idąc do grobu Chrystusa nauczcie się, że zostało uśmiercone i znowu zmartwychwstało ciało Dawcy życia na umocnienie wiary w ostateczne zmartwychwstanie, w którym mamy nadzieję.

Triadikon: Nie Boże trójce, ale Hipostazy, ani też jedną osobę i bóstwa nie czcimy, i odrzucamy tak dzielących. My zaś odważnie głosimy zjednoczenie dwóch natur, które wywyższamy.

Inny kanon.

Hirmos: Matka Boża i Dziewica, rodząca i dziewicą znowu będąca, nie jest to rzecz natury, lecz Bożej łaskawości, przeto jako jedyną godną Bożych cudów Ciebie zawsze uwielbiamy.

Światłość ze Światłości, Ojcowskie jaśnienie chwały, Przedwiecznie jaśniejący w ciemnościach ludzkiemu życiu zajaśniał Chrystus i rozegnał przesładującą nas ciemność. Jego to, wierni, nieustannie wywyższamy.

Widząc w Chrystusie cierpienia cielesne i moc Bóstwa, mędrkujący o jednej złożonej naturze niechaj się zawstydzą, On bowiem jako człowiek umiera i powstaje jako Stwórca wszystkiego.

Miło jest dla martwych, dla żywego zaś śpiew, łzy umierającym, Życiu zaś wszystkich przynieście pieśń niewiasty, do której głosiciel zmartwychwstania zawołał, ogłaszając zmartwychwstanie Chrystusa.

Teotokion: Nie znam poza Tobą innego Boga, woła do Ciebie Kościół: Spośród niewiernych narodów mnie wybrałaś jako swoją Oblubienicę, daj przeto, Słowo, wiernym zbawienie, zrodzonym Twymi modlitwami, Łaskawco.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Radości wiecznej orędowniczką i wesela okazałaś się zawsze Dziewico, Córo, rodząc Wybawiciela dla czczących Go w prawdzie i duchu Bożym jako Boga wybawiającego.

Dawid, Twój Praojciec, Przeczysta, śpiewając nazywa Ciebie arką świątyni Bożej, mieszczącą w nadprzyrodzony sposób Boga będącego w łonie Ojcowskim. Jego to, wierni, nieustannie wywyższamy.

Zaprawdę przewyższyłaś całe stworzenie, Córo, Stwórcę bowiem wszystkich cielesnie nam zrodziłaś, przeto jako Matka jedyne go Władcy odnosisz nad wszystkimi pierwotne zwycięstwo.

Po katabasji mała ektenia. Także: **Święty Pan Bóg nasz. Następnie eksapostilarion jutrzni.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 7:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Chrystus powstał z martwych rozbiwszy więzy śmierci, głosząc ziemi wielką radość, śpiewajcie, niebioso, Bożą chwałę.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy, pokłońmy się świętemu Panu Jezusowi, jednemu bezgrzeszemu.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Nie przestaniemy kłaniać się zmartwychwstaniu Chrystusa, On bowiem wybawił nas z nieprawości naszych, święty Pan Jezus objawił zmartwychwstanie.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Cóż oddamy Panu za wszystko, co nam uczynił? Dla nas Bóg pośród ludzi, dla zniszczonej natury Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, dla niewdzięcznych Łaskawca, dla niewolników Wyzwoliciel, dla tych, którzy siedzieli w ciemnościach Słońce Sprawiedliwości, na krzyżu niecierpieliwy, w otchłani światłość, w śmierci życie, zmartwychwstanie dla upadłych. Do Niego zawołajmy: Boże nasz, chwała Tobie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 7:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Bramy otchłani skruszyłeś, Panie, śmierci władzę zniszczyłeś wielką mocą Twoją i wskrzesiłeś umarłych, którzy od wieków spali w ciemnościach, przez Boże i chwalebne zmartwychwstanie Twoje, jako Król wszystkich i Bóg Wszechmocny.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Przyjdźcie, rozradujmy się w Panu i rozweselmy się w Jego zmartwychwstaniu, albowiem wyrwał martwych z nierozzerwalnych więzów otchłani i dał światu, jako Bóg, życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Dlaczego odrzuciliście kamień węgielny, o wielce nieprawi żydzi? To jest Ten, którego Bóg postawił na Syjonie, który z kamienia wytoczył na pustyni wodę i nam wytacza ze swego boku nieśmiertelność. On jest kamieniem, który oderwał się od góry dziewiczej bez żądzы mężczyzny. Syn Człowieczy przychodzi do Starodawnego na obłokach niebieskich, jak powiedział Daniel, i wieczne jest Jego królestwo.

Chwała. Stichera Ewangelii. **I teraz.** Teotokion: **Błogosławiona jesteś, wielka doksologia.**

Także troparion zmartwychwstania:

Dzisiaj zbawienie świata, śpiewamy powstałemu z grobu Przywódcy życia naszego. Zniszczył bowiem śmiercią śmierć, dał nam zwycięstwo i wielkie miłosierdzie.

Ektenie i rozesłanie.

W niedzielę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 7:

Stichos: Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Piękny był i dobry do spożycia owoc, który mnie uśmiercił, a Chrystus jest drzewem życia, z którego spożywając nie umieram, lecz wołam z łotrem: Pamiętaj o mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga ujrzą.

Na krzyżu podniesiony zostałeś, Szczodry, i rękopis grzechu dawnego

Adama zatarłeś, wybawiając z oszustwa cały rodzaj ludzki, przeto opiewamy Ciebie, łaskawco Panie.

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Przygwoździłeś na krzyżu grzechy nasze, Szczodry, i Twoją śmiercią śmierć uśmierciłeś, Chryste, podnosząc umarłych ze śmierci, przeto kłaniamy się Twemu świętemu zmartwychwstaniu.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Wylał jad wąż niegdyś w uszy Ewy, Chrystus zaś na drzewie krzyża wytoczył światu słodycz życia, przeto wołamy: Pamiętaj o nas, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

W grobie jako śmiertelny położony zostałeś, Życie wszystkich, Chryste, i wrzeczadze otchłani złamałeś, i zmartwychwstałeś w chwale po trzech dniach jako Mocny, wszystkich oświecając, chwała Twojemu powstaniu.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Pan powstał z martwych po trzech dniach, dał pokój swoim uczniom i pobłogosławiwszy posłał ich, mówiąc: Wszystkich przyprawdźcie do królestwa mego.

Chwała. Triadikon: Święty Ojciec, Święty Syn i Słowo, Święty Duch Święty, lecz jedną Światłością są Trzej, jeden bowiem Bóg w Trzech Osobach, jednej natury i zasady, niepodzielny i niepomieszany, będący Przedwieczny.

I teraz. Teotokion: Zrodziłaś w ciele Syna i Słowo Ojca ze względu na nas, Bogurodzico, przeto przebóstwieni będąc dzięki Tobie, Dziewico Matko, wołamy do Ciebie: Raduj się, nadziejo chrześcijan.

Prokimenon, ton 7: Pan da moc ludowi swemu, Pan pobłogosławi lud swój pokojem. **Stichos:** Przynieście Panu, synowie Boży, przynieście Panu młode baranki.

Alleluja: Dobrze jest wyznawać Pana i śpiewać imieniu Twemu, Najwyższy. **Stichos:** Ogłaszać o poranku miłosierdzie Twoje i prawdę Twoją każdej nocy.

W NIEDZIELĘ WIECZOREM,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, ton 7:

Prosomion: Dzisiaj czuwa Judasz.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Podnieś Twoje oczy, o duszo moja! Na Bożą wejrzyj Opatrzność i łaskawość, jak niebiosa przychylił i na ziemię zstąpił, aby podnieś ciebie ze zła twoich żądz i postawić ciebie na opoce wiary. O, przedziwny i budzący bojaźń cud! Chwała Twemu wyniszczeniu, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Zobacz twoje wielce nieprawne czyny, o duszo moja! Zdziw się, że ziemia nosi Ciebie, jakże to nie rozstąpi się? Jakże to dzikie zwierzęta nie zjedzą ciebie? Jakże to słońce niezachodzące świecić tobie nie przestaje? Powstań, pokutuj i zawołaj do Pana: Zgrzeszyłem przed Tobą, zmiłuj się nade mną!

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Mając w Tobie nadzieję, wszechmocny Panie, Ciebie błagamy, abyś wybawił nas z wszelkich nieszczęść, żądź i buntów, abyśmy życie nasze przeszli w pokoju i żyjąc w czystości znaleźli w dniu Sądu Ciebie, łaskawego i miłosiernego Władcę.

Także z Menei stichery ku czci świętego. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery do bezcielesnych świętych aniołów, ton 7:

Prosomion: Nie zabraniając.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Zorzami oświeceni Trójcy, którzy z wiarą wam śpiewamy, oświećcie archaniołowie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Przez wspólnotę światła wtóre okazują się światłami doskonałymi, módlcie się, abyśmy stali przed Światłością pierwszą.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Cieniem skrzydeł waszych zachowujcie wszystkich wiernych przed duchami zła, rozpędzając ciemności.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wszyscy z aniołami w pieśniach Bogurodzicy zaśpiewajmy, albowiem Zbawiciela świata zrodziła i po narodzeniu znowu jest Dziewicą, świat wybawi z oszustwa zrodzeniem swoim i da nam pokarm niekończący się, która mlekiem karmiła wyzwoliciela dusz naszych.

Także: **Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.**

Na stichownie stichery pokutne, ton 7:

Jak marnotrawny syn przyszedłem, przyjmij mnie przypadającego, Szczodry, jak jednego z najemników Twoich, Boże, i zmiłuj się nade mną, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Jak wpadły między zbójców i poraniony, tak i ja wpadłem w liczne grzechy i zraniona jest dusza moja, do kogóż przybiegnę, winny? Tylko do Ciebie, Lekarza łaskawego dla dusz, wylej na mnie, Boże, wielkie miłosierdzie Twoje.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Chwała Tobie, Chryste Boże, Apostołów chwało, męczenników radości, którzy głosili Trójcę jednoistotną.

Chwała, i teraz. Teotokion: „Raduj się” wołamy do Ciebie z aniołem, Oblubienico Boża, pałacem i bramą, tronem ognistym nazywając Ciebie, i niesieczoną górą, i krzewem niespalającym się.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ NA POWIECZERZU, Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 7.

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Zastępy aniołów zaiste i rzeczywiście czczą Ciebie jako Matkę Bożą, Przepzysta, lecz teraz także z nietrwałych warg moich przyjmij pieśń modlitewną.

Uśmierć ciała mego jeszcze żyjące zło, która zrodziłaś prawdziwe Życie, Przepzysta, daj słudze Twemu, Czysta, wybawienie z żądź i grzechów.

Chwała. Słońce ze Słońca, pozaczasowe Słowo zajaśniało w niezgłębiony sposób, w czasie zajaśniało, którego promieniami oświeć, Dziewico, dusze nasze i naucz.

I teraz. Zawsze przynależy Tobie słowo pochwały, Bogurodzico, lecz my błagamy Ciebie, Czysta, wybaw z wszelkiego życiowego smutku przybiegających do Ciebie.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebios wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Oddawszy długi jako sługa rozumny Twoich łaskowości, Władczyni, gorąco śpiewam Tobie, przepzysta Matko Słowa i wszystkich Zbawiciela, i teraz wyrwij mnie z życiowych buntów.

Adama dawno temu umarłego przez przestępstwo, jawnie uczyniłaś godnym lepszego życia, Czysta, rodząc życiodajne Słowo, Władczyni, i teraz wyzwól mnie ze śmiertelnego grzechu.

Chwała. Bezlitosne prawo żądź ciała i teraz zasmuca, skłania mój rozum, Przepzysta, ku okropnym namiętnościom, lecz daj mi szybko spokój beznamiętności Twoimi modlitwami.

I teraz. W niewypowiedziany sposób w łonie poczęłaś Chrystusa trzymającego wszystko, Przepzysta, który naturę ludzi wyzwolił z wrzeczadźw otchłani, przeto i teraz rozerwij różnorodnie niszczące mnie więzy.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławilem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Nocą walczę z ciemnością okropną, omroczywszy zamysły, Bramo Światłości, Twoimi promieniami oświeć mnie i szybko wyrwij z goryczy i smutku.

Mnóstwem grzechów ściśnięty i więzami pokus bardzo związany, Twoją pomoc przyzywam, Władczyni, abym został wybawiony z wszelkiej męki.

Chwała. Zniszcz zgromadzenia złych, okrutnych, zawistnych i złośliwych ludzi, wybaw mnie z wszelkiego smutku życia i troski.

I teraz. Powroty do mnie złych słów i czynów mieczem Twoich modlitw odsiecz, Władczyni, i szybko zniszcz, wybaw mnie z wszelkiego smutku.

Pieśń 5

Hirmos: Noc nie jest światłością dla niewiernych, Chryste, dla wiernych zaś jest oświeceniem w słodczy słów Twoich, przeto dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Niezdobytym będąc murem obronnym wiernych i opieką będąc sługi Twego, Dziewico, wybaw z wszelkiej troski, smutku i złości.

Słaby jestem bardzo, okropnie przez zło atakowany z obu stron, duchową i cielesną moc dając ulecz mnie modlitwami Twoimi.

Chwała. Do otchłani zmiłowań Twoich teraz przybiegam, sługa Twój, Dziewico, abym został wybawiony z trzymającej mnie rady niesprawiedliwej i złości.

I teraz. Wysławiana jest wszędzie chwała modlitw Twoich, Dziewico Matko przeczysta, którymi teraz wybaw mnie z wszelkiego życiowego buntu.

Pieśń 6

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżujące i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Mowy i słowa wszystkich z wiarą wysławiają Ciebie, Czysta, bowiem wszystkich ludzi winę zrodzeniem Twoim jawnie zniszczyłaś, więc i teraz śpiewaków Twoich modlitwę przyjmij i wybaw z pokus oraz smutków.

Mnie cierpiącego i żądz grzesznych cierniem klutego, poszukującego u Ciebie uleczenia, Przeczysta, wyrwij szybko z wszelkiego bólu oraz wybaw z pokus i smutków.

Chwała. Naturę ludzi na niebiosa z chwałą podniosłaś, Bogurodzico, będąc pałacem Króla Chwały, przeto mnie z otchłani licznych grzechów, pokus i żądz wyprowadź.

I teraz. Wcielone Słowo w sposób przewyższający rozum i słowa zrodziłaś, Dziewico czysta, które wybawia nas z rzeczy nieprzystojnych, przeto Ciebie słowami Bożymi nieustannie opiewamy i z wiarą sławimy.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 7:

Władczyni, zagniewał się Syn Twój na grzeszne sługi Twoje, szcudrobliwego przemieniliśmy w gniew, ale na miłosiernego zmień Go, Czysta, ulituj się, Matko Boża, ubłagaj łaskawego modlitwami Twoimi i zniewolonych wybaw.

Pieśń 7

Hirmos: Do pieca ognistego wrzucone czcigodne dzieci ogień na rosę przemieniły, śpiewając

tak wołały: **Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.**

Upiększona szatami czystości, przeczysta Dziewico, duszę moją teraz przemień ze zła kalającego ma Boże dobro, błogosławiona Władczyni, orędowniczko rodzaju naszego.

Bardzo szaleje teraz zło biesów i ogień żądz we mnie podsyca, lecz Twoimi promieniami do końca spal ich zmiłowaniem Twoim, orędowniczko rodzaju naszego.

Chwała. Za nami do Twego Syna módl się, przeczysta Matko Boża, nie przestawaj modlitwami Twoimi z ludzkich smutków i nieszczęść wyrwać sługi Twoje.

I teraz. Nadprzyrodzony Syn z Ciebie, Dziewico, przyjął ciało bez zmiany i stał się człowiekiem, aby zbawić śpiewających: Błogosławiony jest, Przeczysta, owoc Twego łona.

Pieśń 8

Hirmos: Dzieci wołały w piecu zraszane: Stworzenie niech błogosławi wszystko słowem stwarzającego i wywyższa Go na wieki.

Pastwisko żądz i rozliczne nieszczęścia zaiste atakują sługę Twego, lecz wybaw mnie z wszelkich ich pokus.

Niechaj dotknie nas teraz władza Twoja dłoń, Władczyni, i niech wybawi nas z czekających trosk.

Chwała. Sieci złych i szkodliwych ludzi skrusz, czysta Bogurodzico, i sługę Twego wybaw z wszelkich trosk.

I teraz. Jedyńą bądź przystanią Bożą, Dziewico czysta, módl się, aby wybawił mnie będącego w morzu życiowej gorzkiej burzy.

Pieśń 9

Hirmos: Raduj się, Oblubienico świetlista, Matko Dawcy Światłości. Raduj się, która pomieściłaś nieogarnionego w łonie Twoim. Raduj się, czystsza od samych cherubinów, która zrodziłaś Zbawcę dusz naszych.

Odkoczyłem jak źrebak od przykazań Władcy, bruzdami Twoich modlitw niech powrócę, Przeczysta, na drogę szybkiej gotowości.

Strącony jestem przez atak bezrozumnych żądz ku czynieniu złego grzechu mego, wybaw mnie, Bogurodzico, z gorzkiej doli.

Chwała. Uleczeniem pierwszym okazałaś się ludzkiej natury, uleczyłaś bowiem skruszenie Adama i Ewy, ulecz i mnie, Władczyni, modlitwami Twoimi.

I teraz. Cnotliwy rozum daj mi i czyste serce, i rozum rozważny, abym zachował, Władczyni, przeczyste przykazania Boga mego.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.

W PONIEDZIAŁEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie pokutne, ton 7:

Mając lek pokuty, duszo moja, przystąp przypadając i z westchnieniem wołaj: Lekarzu dusz i ciał, Przyjacielu człowieka, zachowaj mnie od licznych moich grzechów, policz mnie z nierządnicą, łotrem i celnikiem, dając mi odpuszczenie nieprawości moich, i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Ty, który Piotra wyrzeczenie łzami oczyściłeś i celnika grzechy westchnieniem odpuściłeś, Przyjacielu człowieka, Panie, zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przewyższyłaś moce niebieskie, bowiem okazałaś się świątynią Bożą, błogosławiona Bogurodzico, albowiem zrodziłaś Chrystusa, Zbawcę dusz naszych.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne, ton 7:

Nie pozazdrościłem celnikowi pokuty i nierządnicy łez nie zdobyłem, lękam się oślepienia od takiej poprawy, lecz Twoją łaskawością, Chryste Boże, zbaw mnie jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Otchłań życiowa atakuje mnie, Panie, fale nieprawości moich pogrążają mnie, Władco, lecz wyciągnij Twą dłoń jak Piotrowi i zbaw mnie, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Święci, módlcie się, abyśmy otrzymali odpuszczenie grzechów naszych i wybawili się z czekających okropieństw oraz gorzkiej śmierci, błagamy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Czcigodniejszą od chwalebnych cherubinów jesteś najświętsza Dziewico, oni bowiem nie mogąc znieść Bożej Mocy skrzydłami zakrywają oblicza posługę sprawując, Ty zaś wcielone słowa nosiłaś patrząc na Nie, do którego nieustannie módl się za dusze nasze.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 7:

Prosomion: Owoc łona.

Rozlicznych żądź i grzechów moich burza zatapia mnie w głębinie rozpacz, lecz modlitwami aniołów Twoich, Jezu wielce miłosierny, jak marnotrawnego zbaw mnie.

Przygotuj się, duszo moja, w życiu twoim przeciwko życiu wiecznemu nie wątpić, tam bowiem nikt nie pomaga, ani bogactwo, ani moc, ani przyjaciele, ani książęta, lecz jedynie okazanie czynów i Boża przyjaźń do człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico Dziewico nieskałana, z niebieskimi mocami ubłagaj Syna Twego, aby przebaczenie grzechów dał nam przed końcem życia, z wiarą Ciebie sławiących.

Kanon pokutny do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych Jego męczenników.

Poemat Józefa. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Bogu, który w Egipcie Mojżeszowi pomagał wyprowadzić Izraela, Jemu jednemu śpiewajmy, albowiem się wysławiał.

W otchłań okropieństw wpadłszy, wołam do Ciebie: Rękę do mnie wyciągnij, Szczodry, i wybaw mnie jak Piotra, Przyjacielu człowieka.

Mnie kajającego się, Chryste, jak nierządnicę z grzechów licznych obmyj znakiem miłosierdzia Twego, abym z wiarą służył Ciebie.

Męczennikom: Ty, który świętych Twoich, Chryste, oświeciłeś piecem różnorodnych ran, ich modlitwami z omroczenia żądz wybaw mnie.

Męczennikom: Cierpieniem ran oczyściwszy się, zajaśniliście bardziej od słońca, święci męczennicy, i oszustwo omroczyliście.

Teotokion: Ty, która jesteś orędowniczką wiernych, będąc grzeszników nawróceniem ku Bogu, Dziewico opiewana przez wszystkich, modlitwami Twoimi zbaw mnie.

Inny kanon do świętych bezcielesnych aniołów,

mający akrostych: Bezcielesnych pochwałę siódmą niosę. Poemat Teofana. Ton 7:

Hirmos: Bogu niszczącemu faraona w Morzu Czerwonym, pieśń zwycięską śpiewamy, albowiem się wysławił.

Chryste o nieogarnionej mocy, Twoją Światłością oświeciwszy mój rozum, anioły Twoje do śpiewu natchnij, jako wszechmocny (dwa razy).

Mocną mając Światłość, pochodzącą z pierwotnego Bożego Źródła, niebiańskie chóry w pieśniach Boga wielbią.

Teotokion: Znamy Ciebie wierni jako upiękzoną Bożą Światłością, Czysta, przeto wołamy do Ciebie: Raduj się.

Pieśń 3

Hirmos: Umocniło się serce moje w Panu, podniesiony zostanie mój róg w Bogu moim, otworzę przeciwko wrogom usta moje i rozraduję w zbawieniu moim.

Nocą nieprzystojne otoczyły mnie grzechy, światłością pokuty teraz mnie oświeć, dawco Światłości, Przyjacielu człowieka, abym z wiarą służył Ciebie.

Wszystkie drogi, którymi chodziłem w życiu, w przepaść rozkoszy mnie sprowadziły, a Ty, Jezu, pokaż mi Bożą drogę pokuty.

Męczennikom: Mężnie skończyliście bieg i staliście się godni koron niebieskich, chwalebni męczennicy, za wszystkich modlący się.

Męczennikom: Tysiące mąk przecierpeliście, cierpietnicy, tysiące dóbr staliście się godni, połączeni z tysiącami aniołów.

Teotokion: Dziewico, która zrodziłaś niebieskiego Króla, zniszcz królujący we mnie grzech i uśmierciwszy go zbaw mnie.

Inny kanon.

Hirmos: Umocnił się wiarą Chrystusowy Kościół, niebo nieustannie pieśniami woła śpiewając: Święty jesteś, Panie, i Tobie śpiewa duch mój.

Zwiastunami będąc Bożego objawienia, chóry anielskie i niematerialne nieustannie wołacie: Święty jesteś, Panie, zbaw dusze nasze.

Miłością związani jeden drugiemu Boże jaśnienie oddając, pobożnie Chrystusowi śpiewacie: Święty jesteś, Panie, jedyny wielce miłosierny.

Pierwszej zorzy druga światłość życia pobożnego zazdroszcząc, Chrystusowi śpiewa: Święty jesteś, Panie, zbawiający dusze nasze.

Teotokion: Ten, który z niebytu wszystko wyprowadził wolą swoją, z Ciebie Dziewico ciało wzięwszy stał się człowiekiem z miłosierdzia przyjaźni do człowieka.

Pieśń 4

Hirmos: Okrył niebios, Chryste Boże, z opatrności Twojej majestat niewypowiedziany mądrości Twojej, Przyjacielu człowieka.

Chcąc dla wszystkich ludzi zbawienia, Szczodry, zbaw mnie, który przekroczyłem Twoje nakazy, Słowo, i nie pogardzaj mną.

Poddałem się nieprzystojnym żądzom i upodobiłem się do zwierząt, nieszczęsny, Słowo Boże, ulitowawszy się, zbaw mnie.

Męczennikom: Więzami i ogniem paleni spaliliście oszustwo, rozpalani gorliwością pobożności, męczennicy.

Męczennikom: Okazaliście się rajem duchowym, błogosławieni, mającym pośrodku drzewo życiodajne, Chrystusa, Ogrodnika wszystkiego.

Teotokion: Dziewico czysta, Łaski Pełna, otocz łaską rozum mój omroczony, całkowicie wyzwalając go z niewiedzy.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, poznałem dzieła Twoje i przeraziłem się.

Aby uleczyć duszy mojej strupy stojąc przed Chrystusem jako sługi wybrane, chóry anielskie pomódlcie się do Niego.

Zastępy bezcielesnych Twój tron pobożnie otaczają, Władco, zawsze jasno wołając: Chwała Mocy Twojej, Panie.

Zadziwiły się anielskie zastępy, widząc Ciebie, Chryste, w ciele na ziemi, żyjącego ze śmiertelnymi ludźmi.

Teotokion: Przez wszystkich opiewana preczysta Matko Boża, która niewypowiedzianie Boga w ciele zrodziłaś, błagamy do Ciebie, abyś modliła się o zbawienie nasze.

Pieśń 5

Hirmos: Czuwając od poranku ku chwale Twojej i sławie, wysławiamy nieustannie obraz krzyża Twego, który dałeś nam jako oręż na pomoc.

W lenistwie życie spędziłem i drzę przed nieuniknionym Twoim Sądem, na którym będę sądzony, żądz pełen, ulituj się nade mną, Panie.

Ty, który oczy ślepcom oświeciłeś, Słowo, duszy mojej źrenice okropnie omroczone otwórz, abym widział światłość nakazów Twoich.

Męczennikom: Zdecydowaną myślą wyznając Chrystusa, przecierpieliście wszelkie męki, mężni cierpiętnicy, przeto błogosławieni jesteście.

Męczennikom: Przepłynawszy fale wszystkich mąk, osiągnęliście przystań wyższego królestwa, ciszą prawdziwą zostawszy napełnieni, męczennicy.

Teotokion: Bóg Słowo, który pragnieniem wszystko stworzył, w sposób słowa przewyższający w ciebie wcielił się, Dziewico, módl się do Niego gorliwie za wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Dla Ciebie czuwam od poranku i do Ciebie wołam, łaskawy Panie: Omroczoną grzechami duszę moją Światłością kieruj, oświeciwszy przykazaniami Twoimi.

Świętymi i wielce wymownymi ustami serafini śpiewają niemającej początku i nadboskiej zasadzie, oświeceni niematerialną światłością.

Świętymi i bardzo jaśniejącymi skrzydłami okrywają się serafini, nie śmiejąc patrzeć na Bożą jasność, mądrością nadboską kierowani.

Rozumowym Bożym, najbogatszym i najpiękniejszym jaśnieniem rozkoszują się chwalebne trony, widzami niewypowiedzianych rzeczy stając się.

Teotokion: Rozum nadboski z ludzkim łączy się, Przejzysta, w przejzystym i najświętszym łonie Twoim, jednocząc się bez pomieszania i bez zmiany w Hipostazie.

Pieśń 6

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszehmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Otoczyła mnie otchłań grzechów, zstąpiłem do głęбини zguby, wyprowadź mnie, Słowo, jak niegdyś Jonasza ze zniszczenia do życia.

Atakuje mnie burza fal zamysłów, ku przystani prawdziwej pokuty skieruj mnie, Szczodry, w ciszy zachowując serce moje.

Męczennikom: Święci męczennicy obronili się wiarą i fałszywe pochlebstwa oprawców odrzucili, pozostając niezranionymi przez wraże strzały.

Męczennikom: Wznoszący się do Boga w miłości i zniechęcony miłości świata, męczennicy, okazaliście się przyjaciółmi Stwórcy wszystkiego.

Teotokion: Śpiewamy Tobie, przez wszystkich opiewana Dziewico, która zrodziłaś najświętsze Słowo, opiewane przez wszystkie moce niebios niemilknięcymi słowami.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Młodzieńczą Światłością panowania Twego oświeceni i niewypowiedzianą Chwałą Twoją, śpiewamy ku czci Twego panowania (dwa razy).

Z miłością spoglądając na wszechpotężną Moc, Boże moce w mocy trwają jawnie wzmacniane.

Teotokion: Z królewskiego rodu pochodząc, Dziewico, zrodziłaś w nadprzyrodzony sposób Króla wszystkich, i Dziewicą zaiste pozostałaś.

Pieśń 7

Hirmos: Piec płonący zrosiłeś, Zbawco, i dzieci wybawiłeś, śpiewające i mówiące: Błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Złóż, duszo, ofiarę chwały Bogu, czuwaj i pokutuj, póki trwa życiowy targ kupuj teraz dobre czyny.

Zbliża się śmiertelne porąbanie, duszo, przynieś godne owoce pokuty, abyś jak nieplodne drzewo nie została wrzucona w ogień gehenny i zapłakała bez pocieszenia.

Męczennikom: Święci męczennicy, piec oszustwa wygasiliście obłokami krwi, wołając jak dzieci: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Męczennikom: Synami Światłości jesteście, ze Światłością upragnioną połączywszy się, męczennicy, i wszystkich będących w ciemności oświecacie, rozpędzając ciemność oszustwa.

Teotokion: Krzew niespalający się przedstawiał Ciebie, Czysta, ogień bowiem zrodziłaś nieustający, Dziewico, przeto wołam do Ciebie: Spal materialne moje żądze.

Inny kanon.

Hirmos: Do pieca ognistego wrzucone czigodne dzieci ogień na rosę przemieniły, śpiewając tak wołały: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Wysławiają bez przerwy Twój tron, Chryste, otaczając Go, rozumne anielskie chóry, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych (dwa razy).

Zewsząd Ciebie gorliwe księstwa jako jedyną zasadę niematerialnie obracane nieustannie wysławiają, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Teotokion: Jedną Hipostazę w dwóch naturach zrodziłaś bez nasienia, Bogurodzico, Chrystusa jedyne, spełniając budzącą bojaźń Opatrzność Boga ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: Naśladując dzieci w piecu, duchową rosę przyjąwszy, wołajmy wierni: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Słowo przyjąłem jako świecznik jaśniejący, lecz w nieprzystojne wpadłem żądze, nieszczęsny, i zawsze chodzę w ciemnościach zła.

Pan blisko, jak wierzymy, zatroszcz się, duszo, nie leń się, czuwaj i odważnie zawołaj: Szczodry Przyjacielu człowieka, zbaw mnie.

Męczennikom: Zakosztowawszy Bożej słodczy gorycz mąk przecierpieliście i teraz rozkoszujecie się wspólnotą z Bożym Słowem, męczennicy.

Męczennikom: Weszliście do Bożego pokoju, otrzymaliście dobra, których spodziewaliście się, chwalebni męczennicy, przeto gorliwie was wielbimy.

Teotokion: Rozwiązana została klątwa przez zrodzenie Twoje, Dziewico, bowiem ludzką naturę przyjmuje najbardziej błogosławiony, który błogosławieństwami wszystko upiększył, przez Ciebie zrodzony.

Inny kanon.

Hirmos: Jedynemu niemającemu początku Królowi Chwały, którego błogosławią niebieskie moce i drżą zastępy anielskie, śpiewajcie kapłani, ludzie błogosławcie Go na wieki.

Całe pragnienie swoje mając w Bogu, rozkoszujecie się zorzami od Niego, archaniołowie, błagając Chrystusa Króla wszystkich, aby was sławiących wybawił z pokus.

Będąc czystymi rozumami, wolnymi od wszelkich materialnych namiętności, o aniołowie, wybawcie wszystkich, którzy wraz z wami w miłości wywyższają Chrystusa na wszystkie wieki.

Teotokion: Światłość niedostępną do łona swego niewypowiedzianie przyjął, Bogurodzico Dziewico, i oświeciłaś będących w ciemności życia, aby sławili pobożnie Chrystusa, który z Ciebie przyszedł w sposób nie do opowiedzenia.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, ze stichosem: Czcigodniejszą od cherubinów, i pokłony.**

Pieśń 9

Hirmos: Matką będącą w nadprzyrodzony sposób i według natury Dziewicą, jedyną wśród niewiast błogosławioną, w pieśniach uwielbiamy wierni, Bogurodzicę.

Oto Sąd zbliża się i będą sądzone czyny moje, sam popadam w rozpacz: Sprawiedliwy Sędzio, Chryste Boże, nie osądzaj mnie.

Jak wierna Kananejka wołam do Ciebie: Zmiłuj się nade mną, jak dawno temu zgarbioną i tak i mnie ulecz, abym prosto chodził po ścieżkach Twoich, Przyjacielu człowieka.

Męczennikom: Zwlekliście z szatami wszelkie zło i ubiory okropnych mąk, zdobywszy szaty chwały, cierpiętnicy.

Męczennikom: Boża kraina żyjących, Syjonu najwyższy gród przyjął was, pierworodnych, oświeconych cnotami wysiłków, cierpiętnicy.

Teotokion: Oświecającymi promieniami zajaśniałego z Ciebie Słowa, Dziewico czysta, oświeć mnie, okrytego ciemnością grzechów i żądz.

Inny kanon.

Hirmos: Opiewana przez wszystkich i większa od niebios, która bez nasienia poczęła Słowo niemające początku i wcielonego Boga zrodziłaś jako człowieka, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Jaśnieniami Bożej Światłości rozkoszujecie się, wszystkie chóry anielskie, wysławianego Boga nieustannie sławiąc i wyśpiewując zawsze uwielbienie (dwa razy).

O, cherubini i serafini, potęgi, cnoty, aniołowie, archaniołowie, księżstwa, trony i panowania módlcie się gorliwie do Chrystusa, aby wybawił mnie z burzliwego ataku żądz.

Teotokion: Jako Matka teraz masz odwagę przed Synem Twoim, Bogurodzico, przeto niech śpiewających Tobie z miłością wybawi z okropnych grzechów, słabości i nieszczęść, opiewana przez wszystkich, aby wszyscy Ciebie zawsze uwielbiali.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.**
Na stichownie stichery pokutne, ton 7:

Nie porąb mnie, grzesznego, jak nieplodny figowiec, Zbawco, lecz na liczne lata cierpliwe oczekiwanie daruj mi, pojąć duszę moją łzami pokuty, abym przyniósł Tobie owoc miłosierdzia.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Będąc Słońcem Sprawiedliwości oświeć serca śpiewających Tobie: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Świętując pamięć świętych Twoich cierpiętników, śpiewamy Tobie: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Dla modlitw Bogurodzicy napelnij pokojem życie nasze, śpiewających Tobie: Panie, chwała Tobie.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.**

W poniedziałek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 7:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Piękny był i dobry do spożycia owoc, który mnie uśmiercił, a Chrystus jest drzewem życia, z którego spożywając nie umieram, lecz wołam z łotrem: Pamiętaj o mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Jak wierna Kananejka wołam w bólu serca mego: Zmiłuj się nade mną, Zbawco, jako Dobry, bowiem duszę mam w strachu przez wszelkie wraże podstępny i ciągle atakowaną.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Cherubini i serafini, trony, księstwa i potęgi, archaniołowie, aniołów zastępy, panowania i mądrych władz zgromadzenia Ciebie sławią, dobroczyńco Panie.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Wraże złe wynoszenie się nad Boga podnoszeni cierpiętnicy całkowicie zrzucili i okazali się zwycięzcami, w radości teraz na niebiosach żyją, chwałą niezniszczalną jaśniejąc.

Chwała. Triadikon: Trójco niepodzielna, jedyna o jednej naturze, Trójosobowa Istoto, kłaniamy się Tobie z mocami niebios: Ojciec i Synu, i Duchu Święty, jedynemu Bóstwu, jedynej mocy, jedynemu Bogu, Trójco jednoistotna.

I teraz. Teotokion: Skalałem się rozkoszami życiowymi i do Ciebie skalany przybiegłem, Dziewico: Wybaw moją duszę z wszelkiej zmayı i grzechów, abym wysławiał Ciebie, zawsze błogosławioną.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, ton 7:**

Prosomion: Dzisiaj czuwa Judasz.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Władco i Boże najszczodrobliwszy, wszelkimi sposobami, jakie znasz, daj mi w sercu Twoją bojaźń mieć, daj mi nienawidzić czynów złego i daj mi kochać

Ciebie z całej duszy mojej, i czynić wolę Twoją zbawczą, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, który rzekł: Proście, a otrzymacie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Stałem się pośmiewiskiem biesów i wzdardą ludzi, łkaniem sprawiedliwych i płaczem aniołów, skalaniem powietrza, ziemi i wód, ciało bowiem skalałem, duszę i rozum zbrukałem niezliczonymi czynami i stałem się wrogiem Boga. Biada mi, Panie! Zgrzeszyłem przed Tobą, zgrzeszyłem, przebacz mi!

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Modłę się do Ciebie, abyś był wielce cierpliwym dla mnie, nieprzynoszącego owoców, Władco, nie porąb mnie jak niepłodnego drzewa posiekaniem śmiertelnym i odesłaniem w ogień, lecz uczyni mnie przynoszącym owoce, bądź ubłagany, czas pokuty dając mi jako Przyjaciela człowieka, abym obmył, Zbawco mój Chryste, liczne moje grzechy.

Także z Menei stichery świętemu. **Chwała. Świętemu. I teraz. Teotokion według tonu. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci świętego i wielkiego proroka Jana Chrzciciela, ton 7:**

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Ty, który w pustyni żyłeś nieskalanym życiem, odnow mój rozum spustoszony grzechami, Poprzedniku.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Znając Ciebie, Proroku, sławimy jako najpiękniejszą synogarlicę, która głosiła będącym w świecie Bożą wiosnę.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Oredownictwo życia mego, duszy mojej strózu, Boży Poprzedniku, wybaw mnie, służyć Twego, z fałszywego ludzkiego języka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Mnie, atakowanego burzą lenistwa, Władczyni, skieruj do przystani Bożego zbawienia.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery pokutne, ton 7:

Jako marnotrawny syn przyszedłem, Szczodry, przyjmij mnie przypadającego jako jednego z najemników Twoich, Boże, i zmiłuj się nade mną, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Jak człowiek, który wpadł między zbójców i został poraniony, tak i ja wpadłem w liczne grzechy i zraniona jest nimi dusza moja, do kogóż przybiegnę winny? Tylko do Ciebie, miłosiernego Lekarza dusz, wylej na mnie, Boże, wielkie Twoje miłosierdzie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzdardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzdardą pyszałków.

Męczennikom: Święci męczennicy, którzy dobry bój stoczyliście i ukoronowani zostaliście, módlcie się do Pana, aby zbawił dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, obłoku duchowego i niewypowiedzianego Słońca, Władczyni. Raduj się, opiewana przez wszystkich świeco. Raduj się, świeczniku szczerozłoty. Przez Ciebie Ewa wybawiona została z klątwy, przeto jako mającą odwagę przed łaskawym Synem Twoim, Najświętsza, macierzyńską Twoją modlitwą nie przestawaj modlić się, Przczysta.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

W PONIEDZIAŁEK NA POWIECZERZU,

Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 7.

Pieśń 1

Hirmos: Kruszącemu wrogów prawicą swoją i wodzów jeźdźców topiącemu, śpiewajmy Jemu jako wybawicielowi naszemu Bogu, albowiem się wysławiał.

Ciebie, przyczynę naszego zbawienia i Bożego zbawienia, błagamy, Przczysta: Módl się, abyśmy zostali zbawieni.

Cały jestem w okropnych pokusach, nieszczęściach i grzechach, wołam do Ciebie, Przczysta: Wybaw mnie, służę Twego.

Chwała. Ciebie, Dziewicę czystą i Matkę Stworzyciela, błagamy: Z wszelkiej złości biesów wybaw nas.

I teraz. Ty, która Słowo ciałem zrodziłaś ponad słowa, Przywódcę życia, Chrystusa Boga naszego, módl się o zbawienie nasze.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnił się wiarą Chrystusowy Kościół, niebo nieustannie pieśniami woła śpiewając: Święty jesteś, Panie, i Tobie śpiewa duch mój.

Idąc ścieżką zgubnego zła nie znalazłem drogi zbawienia mego, ku której Ty mnie skieruj, nieskalana Władczyni.

Moc i umocnienie, pomoc i nadzieję Ciebie jedyną mam Nieskalana, Ty bądź mi wspomóżycielką w dniu odejścia.

Chwała. Zawsze błagam Ciebie, Nieskalana: W godzinie śmierci mojej stań i wybaw z męki służę Twego.

I teraz. Niewypowiedzianie zrodziłeś się z Dziewicy i objawiłeś się, jak zechciałeś, Zbawco nasz, i świat odnowiłeś, Panie.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, poznałem dzieła Twoje i przeraziłem się.

Nakazy mego Władcy przekroczyłem i okazałem się łatwą zdobyczą wrogów, Ty mnie wybaw, Władczyni.

W godzinie śmierci wybaw, Przczysta, i wybaw od biesów duszę moją pełną żądz.

Chwała. Rozwiąż więzy grzechów moich, przczysta Władczyni, i bądź mi orędowniczką życia wiecznego modlitwami Twoimi.

I teraz. Opiewamy Ciebie, po zrodzeniu znowu Dziewicę, i wysławiamy Ciebie, Przczysta, jako Matkę Boga naszego.

Pieśń 5

Hirmos: Czuwając od poranku ku chwale Twojej i sławie, wysławiamy nieustannie obraz krzyża Twego, który dałeś nam jako oręż na pomoc.

Przystani w burzach okrutnie dręczonego, zbawienia Brama z wiarą zbawianych, Dziewico łaskawa, wybaw mnie, sługę Twego.

Liczne zlitowania Twoje, Dziewico Bogurodzico, nade mną, sługą Twoim, okaż obficie, wybawiając mnie z budzącego bojaźń przyszłego Sądu.

Chwała. Noc żądź niestała trzyma duszę moją i odsyła do zgubnej przepaści, światłością modlitwy Twojej, Bogurodzico, zbaw mnie, sługę Twego.

I teraz. Najświętsza Dziewico, otoczona radością, która w czasie zrodziłaś Słowo ponad słowo, módl się do Niego o zbawienie dusz naszych.

Pieśń 6

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

W pokusach wspomóżycielkę mamy Ciebie zdecydowaną, w troskach mocne wybawienie, pokój w smutkach, w nieszczęściach pomoc, zawsze Dziewico.

Ty bądź ochroną całego życia mego, Przczysta, Ty mnie wybaw od biesów w godzinie śmierci, Ty i po śmierci daj odpoczynek.

Chwała. Pięknem czcigodnych świętych aniołów, radością wszystkich ludzi Ty jesteś Bogurodzico Dziewico, Ty mnie skieruj do życia.

I teraz. Ulecz nieszczęsną duszę moją, Nieskalana, nieuleczalnie chorującą życiowymi oszustwami i zamknięciem licznych bram.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katzma poetycka, ton 7:

Z miłosierdzia zmiłowań Twoich, Chryste Boże, zechciałeś wcielić się w świętą Dziewicę, ze względu na Nią zachowaj życie nasze jako Przyjaciel człowieka.

Pieśń 7

Hirmos: Piec płonący zrosiłeś, Zbawco, i dzieci wybawiłeś, śpiewające i mówiące: Błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Gdy pomyślę o mnóstwie grzechów moich, zrozpaczony bywam, Dziewico nieskalana, przeto do Ciebie wołam: Pomóż mi, abym do końca nie zginął.

Znając Ciebie jako prawdziwą Matkę Życia, Czysta, wołam do Ciebie: Wybaw mnie ze śmierci duchowej i uczynń godnym życia wiecznego.

Chwała. Wiernie czczących Ciebie w pieśniach wybaw z nieszczęść, żądź, chorób, złości, życia w grzechu i wiecznego ognia nieugaszzonego.

I teraz. Wszelki język sławi Ciebie, Czysta, prawdziwą chwałę i sławę rodzaju naszego, Sterniczkę zbłąkanych, Bogurodzico opiewana przez wszystkich.

Pieśń 8

Hirmos: Budzącemu bojaźń cherubinów i zadziwiającemu serafinów Stwórcy świata, kapłani, słudzy i duchy sprawiedliwych śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie Go na wieki.

Całe życie moje spędziłem w lenistwie, nieszczęsny, i teraz boję się, gdy zbliżam się do końca: Pomóż mi, Władczyni.

Przystanią grzeszników i upadłych poprawą Ty jesteś, Władczyni, przeto przybiegam do opieki Twojej, wybaw mnie.

Chwała. Modląc się bez przerwy, nieskalana Władczyni świata, wybaw z przyszłego Sądu tych, którzy z wiarą czczą ikonę Twoją.

I teraz. Śpiewa Tobie wszelki język wysławiając, Boga bowiem opiewanego przez wszystkich zrodziłaś Dziewico, Oblubienico Boża, do którego módl się nieustannie, aby zbawił dusze śpiewających Tobie.

Pieśń 9

Hirmos: Matką będącą w nadprzyrodzony sposób i według natury Dziewicą, jedyną wśród niewiast błogosławioną, w pieśniach uwielbiamy wierni, Bogurodnicę.

Pod Twoje miłosierdzie przybiegający z wiarą zostają wybawieni ze smutnych trosk życia, przeto i jak pod Twoją opiekę przybiegłem, Bogurodniczco.

Można wspomóżycielko, niezwyciężony murze obronny zasmuconych, Czysta, wybaw mnie z żądź grzechów i ognia wiecznego.

Chwała. Świetlistymi promieniami zajaśniałego z Ciebie Słowa, Dziewico czysta, oświeć mnie i wybaw jako Dobra, i wyrwij z mąk.

I teraz. Świętymi rękoma Twoimi nosisz noszącego wszystkich, do którego módl się, Czysta, aby wybawił nas z obecnych nieszczęść.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie pokutne, ton 7:

Mając lek pokuty, duszo moja, przystąp przypadając i z westchnieniem wołaj: Lekarzu dusz i ciał, Przyjacielu człowieka, zachowaj mnie od licznych moich grzechów, policz mnie z nierządnicą, łotrem i celnikiem, dając mi odpuszczenie nieprawości moich, i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Ty, który Piotra wyrzeczenie łzami oczyściłeś i celnika grzechy westchnieniem odpuściłeś, Przyjacielu człowieka, Panie, zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, która Nieogarnionego przez niebiosą pomieściłaś w łonie Twoim. raduj się, Dziewico, głoszenie proroków, przez którą zajaśniał Emmanuel. Raduj się, Matko Chrystusa Boga.

Po drugiej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie, ton 7:

Nie pozazdrościłem celnikowi pokuty i nierządnicy łez nie zdobyłem, lękam się oślepienia od takiej poprawy, lecz Twoją łaskawością, Chryste Boże, zbaw mnie jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Ty, który nierządnicę Łzy i Piotra przyjąłeś, celnika wzdychającego z głębi serca usprawiedliwiłeś, ulituj się nade mną, zrozpaczonym przez swoje czyny, Zbawco, i zbaw mnie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Święci Twój, Panie, na ziemi walczyli, wroga zdeptali i oszustwo bożków zlikwidowali, przeto korony od Ciebie przyjęli, Przyjaciela człowieka, Władcy i umiłowanego Boga, dającego światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przewyższyłaś moce niebieskie, bowiem okazałaś się świątynią Bożą, błogosławiona Bogurodzico, albowiem zrodziłaś Chrystusa, Zbawcę dusz naszych.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 7:

Prosomion: Owoc łona Twego.

Jak nierządnicą przypadam do Ciebie, Przyjacielu człowieka, w łzach cały i niedostatecznie biegły w rozrzewnieniu wołam: Dla modlitw Poprzednika ulituj się, Miłosierny, jak nad nią i zbaw mnie.

Panie, skalenie duszy mojej ulitowawszy się jako dobry obmyj hizopem Twego miłosierdzia i oczyściwszy ze skalania bagna żądz zmiłuj się nade mną, Władco, zbaw stworzenie Twoje modlitwami Poprzednika Twego, jedyny wielce miłosierny.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jesteś orędowniczką gorącą i wspomóżycielką chrześcijan, Bogurodzico przez wszystkich opiewana, przeto z Poprzednikiem módl się do Syna Twego, abyśmy znaleźli miłosierdzie.

Kanon pokutny do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych Jego męczenników.

Poemat Józefa. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Kruszącemu wrogów prawicą swoją i wodzów jeźdźców topiącemu, śpiewajmy Jemu jako wybawicielowi naszemu Bogu, albowiem się wysławił.

Zawsze grzeszę i nie lękam się Ciebie, Chryste wielce cierpliwy, który poszukujesz mojej pokuty, daj mi zamysł nawrócenia jako dobry i nie pogardzaj mną.

W żaden sposób nie przestaję zawsze grzechy do grzechów dodawać, ja nieszczęsny, Chryste, jako dobry i bezgrzeszny ulituj się i zbaw mnie.

Męczennikom: Odważnie wzywajcie mężni cierpiętnicy: Oto igrzyska pełne wysiłków, pobiegnijmy, przewodniczy Chrystus Sędzia i wyznacznik chrześcijańskiego boju, który koronuje zwycięzców wroga.

Męczennikom: Zwlekliście ciała swoje rozlicznymi ranami i przyodzialiście szaty niezniszczalności, męczennicy mądrzy, i staliście się synami Ojca zmiłowań.

Teotokion: Przez liczne grzechy pełną złą duszę moją ulecz, Bogurodzico Dziewico, abym w słowach dziękczynienia zawsze gorliwie słał Ciebie.

Inny kanon do czcigodnego i wielkiego Proroka Jana Poprzednika. Poemat Józefa. Ton 7:

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Piękno Kościoła, upiękaszony zjawileś się, błogosławiony Poprzedniku, który zawsze modlitwami Twoimi wybawiaj nas z wszelkiej burzy heretyków, mocny i niezachwiany.

Jako nieskalana święta ofiara przyniesiony zostałeś Stwórcy i zabity jak baranek łagodny, Boży Poprzedniku, przeto z wiarą modłę się do Ciebie: Wybaw mnie z wszelkiego wrogię zła.

Ulecz cielesne i duchowe nasze choroby, zawsze chwalebny Poprzedniku, modłąc się zawsze do Słowa, aby wszystkich słabości i choroby łaskawie zabrał.

Teotokion: Zrodziłaś nieosiągalne Słowo, Najświętsza, które ciałem zjednoczyło się z nami w Hipostazie, módl się zawsze do Niego, aby zbawił z wiarą zawsze Ciebie błogosławiących.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, który niebiosa umocniłeś Słowem i ziemi fundamenty utwierdziłeś na licznych wodach, umocnij mój rozum wolą Twoją, Przyjacielu człowieka.

Ty, który pogardzasz ludzkimi grzechami ze względu na Twą ogromną przyjaźń do człowieka, Chryste, pogardź licznym moim złem, Zbawco, abym słaWił Ciebie, Najłaskawszego.

Abv zrealizować ciała pragnienia pogardziłem Twoimi pragnieniami, Chryste, będąc szaleńcem i lękam się ognistej męki, Słowo, z której mnie wybaw.

Męczennikom: Poddani cielesnym cierpieniom cierpiętnicy patrzyli na życie bez cierpień i pociechę, którą otrzymawszy w radości, cierpienia wiernych zawsze osłabiacie.

Męczennikom: Zorzami wysiłków cierpiętnicy okropną moc oszustwa zniszczyli i ku Światłości Niezachodzącej przyszli, naszych cierpień ciemność zawsze zabierając.

Teotokion: Jako Bramę Bożą przewidział Ciebie prorok, przez którą przejdzie sam Jedyny, który jest, Dziewico przeczysta, przeto modłę się do Ciebie, abyś sama bramy pokuty mi otworzyła.

Inny kanon.

Hirmos: Na początku niebiosa wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twęgo.

Całe stworzenie oświeciliście słonecznymi błyskawicami, bowiem Słońca duchowego gwiazdą jasną okazałeś się, Poprzedniku, do którego módl się gorliwie, aby odpędzona została ciemność żądź od cierpiących serca naszych.

Stojąc pośrodku Zakonu i łaski, Boży Proroku, objawiasz wszystkim jawnie, że pierwszy się kończy, a druga czysta zajaśniała, dokładnie odnawiając zniszczałych przez grzechy.

Z pokus biesowskich, ze zgorszeń życiowych i z wszelkiej troski wybaw nas, wołamy, Chrzczicielu Chrystusa, modłąc się do Najłaskawszego i w dniu Sądu z mąk wyzwól.

Teotokion: Błogosławiona jesteś, która Boga niewypowiedzianie zrodziłaś, z Bożym Jego Chrzcicielem módl się nieustannie za nami do Władcy, Czysta, wpadających w pokusy życia i ogarniętych przez grzechy.

Pieśń 4

Hirmos: Przyjście Twoje w ciele głosząc, Chryste, prorok Habakuk wołał: Chwała Mocy Twojej, Panie.

Zszedłem z drogi prowadzącej mnie do życia i w jamę zła wpadłem, Zbawco, nie pogardzaj mną.

Ześlij mi potoki łez, Władco, Słowo Boże, abym obmył bagno licznych grzechów moich.

Męczennikom: Przyprowadzeni jak baranki na zabicie męczennicy walczącego wroga zabili, stając się godnymi chwały.

Męczennikom: Wylewając potoki krwi chwalebni męczennicy potoki rozkoszy wszystkim przygotowali, Boży cierpięcicy.

Teotokion: Pan wcielony w przeczyste łono Twoje dał wszystkim ludziom pokutę przez Twoje orędownictwo, Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławilem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Zrzuciwszy pułk wrogów zła światłością niezłomną, Chrzcicielu, usuń królujący we mnie grzech, błagam Ciebie, modlitwami Twoimi.

Świecznikiem duchowym okazałeś się, błogosławiony, pokazawszy ludziom Jezusa, wielkie Słońce Sprawiedliwości, które niech oświeci serca wszystkich, modłę się.

W nieprawościach jesteśmy poczynani i rodzeni, żyję w lenistwie i lękam się mąk wiecznych, z których mnie wyrwij, Chrzcicielu, Boga ubłagawszy.

Modlitwy za nami, Ciebie czczącymi, zanieś do Boga, Chrzcicielu, aby wybawił nas z wszelkich okropnych kłopotów i szkodliwości biesów, modlimy się.

Teotokion: Cień Zakonu Ciebie różnorako objawił jako Rodzicielkę Boga, do którego módl się, Nieskalana, aby wybawił mnie z wszelkiej nieprawości i żądź cielesnych.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, który rozpędziłeś noc żądź, zajaśnij mi światłością duchową, który rozpędziłeś pierwotną ciemność otchłani i pierwsza stworzona światłość zajaśniała światu, Stwórco wszystkich.

Wybaw mnie, Słowo, ze sprawiedliwego Twego gniewu, gdy będziesz sądzić ziemię i oczyścić przez pokutę z licznych grzechów, okazując mnie świątynią Twojej łaskawości, jedyny Stwórco wszystkich.

Okropna mgła żądź oślepiła mój rozum i nie wiem co czynię, stałem się nieczuły sercem, nawróć mnie, Chryste, i daj mi pokutę oczyszczającą ze skalania.

Męczennikom: Igrzyska pełne potów, cierpięcicy biegnąc jak młodzieńcy osiągnęli niebiańską Światłość, zwycięskie oznaki przyjąwszy z życiodajnej męki, przeto radują się teraz.

Męczennikom: Mocnymi żyłami świętych cierpień waszych, cierpiętnicy, zadławiliście zaiste węża będącego przyczyną zła i staliście się godni rajskiej słodyczy, przeto wysławiamy was.

Teotokion: Ty, która jesteś świetlistym obłokiem Słońca, zajaśnij mi światłością duchową prawdziwej pokuty i rozpędź ciemność złych zamysłów, abym z wiarą śpiewał Tobie jako zbawieniu wiernych.

Inny kanon.

Hirmos: Panie Boże mój, od godzin nocnych czuwając do Ciebie modłę się: Daj mi odpuszczenie grzechów moich i ku światłości Twoich nakazów skieruj drogi moje, modłę się.

Wyrosłeś jako głos wołającego na pustyni, Mądry, rozważając Boże poznanie, przeto modłę się do Ciebie: Odnów duszę moją, spustoszoną przez wszelkie przestępstwa.

Okazałeś się czcigodnym naczyniem Bożym, proroku, wybaw mnie z nieczystych czynów modlitwami Twoimi i ubłagaj Łaskawcę, abym otrzymał wieczne bogactwo.

Przybliżyły się do mnie nieprawości przez wejście lenistwa, pokaż mi, Poprzedniku, obrazy najlepszej pokuty, abym gorliwie szedł drogą Pana.

Teotokion: Umartw ciała mego ziemskie mędrkowania, Bogurodzico, która zrodziłaś życie, śmiercią śmierć do końca zdeptała Bożą mocą, najświętsza Czysta.

Pieśń 6

Hirmos: W głębię grzechów wpadłem, jak Jonasz z wieloryba wołam do Ciebie, Dobry: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje i zbaw mnie, Przyjacielu człowieka.

Nowym marnotrawnym okazałem się, skalanie żyjąc na ziemi i dążeniom do rozkoszy poddałem się, nawróć mnie, Chryste Boże mój, i zbaw mnie jako Przyjaciel człowieka.

Westchnij, o duszo moja, abyś wybawiła się z jęków, zapłacz, abyś doświadczając cierpień nie wylewała łez nieustannych, niemających żadnego pożytku.

Męczennikom: Okazaliście kamieniami umacniającymi Kościół Chrystusowy, koronami przyozdobieni wspaniale upiększacie Kościół, czcigodni wielcy męczennicy.

Męczennikom: Koniec godny w Bogu otrzymawszy, Mądrzy, nieskończoną dziedziczyście odpłatę, przeto módlcie się, męczennicy, aby kres naszego życia był w pokucie.

Teotokion: Z głębi lenistwa niezmiernego zła wyprowadź mnie, Dobra, która otchłań łaskawości zrodziłaś, źródło łez daruj mi, Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawolał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Promieniami cnót jawnie jaśniejesz i świetlistą męką oświecasz całe stworzenie, bliski Przyjacielu duchowego Wschodu.

Wyrosłeś z niepłodnej staruszki, błogosławiony, przeto wołam do Ciebie: Mnie, który zestarzałem się z licznych grzechach, odnów cnotami pokuty, modlitwami Twoimi.

Świeczniku Światłości Niezachodzącej, Boży Proroku, wygasły świecznik serca mego zapal modlitwami Twoimi i uczyn mnie uczestnikiem Bożej Światłości.

Teotokion: Jak deszcz w łono Twoje Słowo zstąpiło, do którego módl się, przeczysta Dziewico, aby wysuszyło potoki niezmiernego mego zła, błagam Ciebie.

Pieśń 7

Hirmos: Będące w piecu dzieci Twoje, Zbawco, ogień ani nie tknął, ani też nie prześladował, a wtedy troje jak jednymi ustami śpiewali i błogosławili, mówiąc: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Wpadłem w chęć znieważania, upodobiłem się do zwierząt, Zbawco, i omroczywszy się nie widzę pełnego cierpliwości czekania Twego, Słowo, daj mi czas nawrócenia i zbaw mnie.

W lenistwie życie moje skończyłem, czyniąc co nie przystoi czynić, i oto teraz zbliżyłem się do bram otchłani nie przyjmując mądrości, nie pogardzaj mną, Chryste, który jedyny jesteś Łaskawy.

Męczennikom: Zapragnąwszy życia wiecznego umarliście dla świata, mądrzy, i wroga uśmierciwszy ostatecznie, na niebiosa ulecieliście, cierpiętnicy, za nami zawsze modląc się.

Męczennikom: Uwolniwszy się od potrzeb ciała rozwiązaliście więzy oszustwa i dusze przywiązaliście do Chrystusa silną miłością, męczennicy, który związał się ciałem i rozwiązał klątwę.

Teotokion: Jako nowy zwój prorok przewidział Ciebie, w którym zapisano Słowo Ojca, przeto modlę się, Czysta,: Módl się, aby zapisano mnie w księdze żywych, rozerwawszy spis licznych mego zła.

Inny kanon.

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jednego Boga opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Daruj mi obłoki łez modlitwami Twoimi, który otchłań łaskowości obmyłeś strumieniami rzeki, Poprzedniku, całego oczyść mnie ze skalania ciała i ducha.

Zanieś modlitwę do naszego Boga nad wszystkimi, błogosławiony, aby i nade mną zmiłował się jako Łaskawy, wielce grzeszącym i nie mającym teraz powstania.

Niepłodna duszo, czuwaj i pokajaj się, aby Boży Sąd nie zrąbał Ciebie z korzeniem jak niepłodnego figowca i do Władcy zawołaj: Boże, oczyściwszy zbaw mnie.

Teotokion: Mając duszę obumarłą przez złe przestępstwo, błagam Ciebie, która uśmierciłaś otchłań zrodzeniem Twoim, módl się Władczyni, ożyw mi wzory pokuty.

Pieśń 8

Hirmos: Boga nieustannie przez aniołów sławionego na wysokościach, niebios niebios, ziemia, góry i pagórki, głębina i cały rodzaj ludzki w pieśniach jako Stwórcę i Wybawiciela błogosławcie.

Obficie rozkoszowałem się szkodliwymi przyjemnościami, szkodliwymi dla rozumu, nierządny, przewyższyłem każdego grzesznika, ale mając ogrom łaskawości daj mi oczyszczenie przestępstw.

Teraz Oblubieniec przy drzwiach, upiększ lampę, duszo, napełniając ją olejem miłosierdzia i wszelkimi dobrymi czynami, zanim drzwi zostaną zamknięte, czuwaj, aby z Chrystusem wejść do radości niewypowiedzianej.

Męczennikom: Nie bojąc się mąk mężnie wołali cierpiętnicy: Oto łaskawy czas, stańmy wszyscy zdecydowanie, zdobędziemy małymi cierpieniami życie bezbolesne i słodycz niestarzejącą się.

Męczennikom: Wodami Bożymi cierpiętnicy Zbawcy zawsze nawadnacie, napełnacie całą ziemię naśladowaniem wysiłków waszych, uczynicie ją przynoszącą owoce cnót w Chrystusie na wieki.

Teotokion: Bogurodzico, znane orędownictwo i nadziejo chrześcijan, w dniu budzącym bojaźń stań przy mnie, bardzo grzesznym, i wybaw ze strasznej gehenny, policz mnie z owcami po prawicy,

Inny kanon.

Hirmos: Jedynemu niemającemu początku Królowi Chwały, którego błogosławią niebieskie moce i drżą zastępy anielskie, śpiewajcie kapłani, ludzie błogosławcie Go na wieki.

Rozwiąż mnie z licznych moich grzechów, związanego nimi, modląc się do związanym dającego rozwiązanie, Proroku jedyne Zbawiciela, nie przestawaj na wieki modlić się za tych, którzy zawsze Ciebie sławią.

Zraniony jestem orężem rozkoszy, Poprzedniku, i w bólu serca wołam do Ciebie: Ulecz duszy mojej choroby, Chrystusa błagając, jedyne Lekarza dusz i ciała.

Ręką Twoją ochrzciłeś Słowo, Poprzedniku, nie przestawaj modlić się nieustannie, aby wybawił mnie z ręki grzechu, bardzo grzesznego, pokornego i osądzonego.

Szaleńczo zakopałem w ziemi talent, który został mi powierzony przez Boga, czekam na gorzkie kary, z których wyrwij mnie, Chrzcicielu, modlitwami Twoimi, z wiarą błagam Ciebie.

Teotokion: Pozostałaś niespaloną, przyjąwszy w łono ogień nie do wytrzymania, Dziewico, przeto wyrwij mnie z ognia niegasnącego, zraszając mnie teraz wzorami najlepszej pokuty.

Także Pieśń Bogurodzicy: **Uwielbia dusza moja Pana, i pokłony.**

Pieśń 9

Hirmos: Poczęcie bez nasienia któż wypowie z ludzi? Któż z ludzi nie zadziwi się niezniszczalnemu zrodzeniu? Przeto Ciebie plemiona ziemskie jako Bogurodzicę uwielbiamy.

Aby odziedziczyć przyszłe dobra zapłaczm, westchnijmy, ubłagajmy Chrystusa póki mamy czas pokuty i modlitwy, wierni.

Jak Kananejka wołam do Ciebie: „Zmiłuj się nade mną!”, Chryste, jak dawno temu pochyłoną popraw mnie, Jezu, i jak Piotra zbaw mnie pogrążonego w grzechach, Zbawco.

Męczennikom: Ściśnięci troskami, więzieniami i mękami, cierpiętnicy męczennicy przeszli do przestrzeni pociechy, z ciasnoty i z grzechów nas wybawiając.

Męczennikom: Ziemia pokryła teraz wasze ciała, niebo zaś ma święte dusze, zawsze stojące przed tronem chwały z aniołami radując się.

Teotokion: Pan przyoblekł się we mnie i z Ciebie przyszedł, Czysta, módl się do Niego, aby oświecił mnie szatą światłości, Dziewico, zwlekłszy ze mnie teraz żądz wór najcięższy.

Inny kanon.

Hirmos: Rodząca niezniszczalność i najchytrzejszemu Słowu ciało dająca, Matko nieznająca męża, Dziewico Bogurodzico, przybytku niemającego granic nieogarnionego Stworzyciela Twego, Ciebie wywyższamy.

Ze świętego korzenia wyrosłeś, Proroku, i wszystkie złe korzenie wyrwałeś, przeto we mnie niepotrzebne porąb i pokuty wyrastające owoce uprawiaj we mnie.

Jako piękną synogarlicę poznaje Ciebie Kościół sławiąc, wielki Poprzedniku, pokuty bowiem pieśń ogłosiłeś duszom spustoszoną i zlodowaciałym przez zło, przeto z wiarą Ciebie błogosławimy.

Ty pokazałeś wszystkim drogi prowadzące do zbawczych wejść, sławny Poprzedniku, umocnij mnie, abym po nich chodził, ciągle błądzący po bezdrożach życia przez oszustwo czyniącego zło.

Dzień budzący bojaźń zbliża się, jest już przy drzwiach, mam czyny podlegające osądzeniu, płaczę, Panie, Panie jedyny miłosierny, modlitwami Twego Poprzednika i wszystkich świętych okaż mnie wtedy nieosądzonym.

Teotokion: Światłość Bożą zrodziłaś, Łaski Pełna, oświeć omroczoną przestępstwami duszę moją, błagam, i okaż mnie wolnym od ciemności wiecznej, abym wielbił Ciebie i słał, zawsze błogosławioną.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia, fotagogikon i zwykle psalmy.

Na stichownie stichery pokutne, ton 7:

Nie porąb mnie, grzesznego, jak niepłodny figowiec, Zbawco, lecz na liczne lata cierpliwe oczekiwanie daruj mi, pojąc duszę moją łzami pokuty, abym przyniósł Tobie owoc miłosierdzia.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskowością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Będąc Słońcem Sprawiedliwości oświeć serca śpiewających Tobie: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Pośrodku sądu przestępców prawa radowali się wołając cierpiętnicy Twoi: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Chryste Światłości, zajaśniałeś z Dziewicy i oświeciłeś rodzaj ludzki: Panie, chwała Tobie.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.**

We wtorek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 7:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Piękny był i dobry do spożycia owoc, który mnie uśmiercił, a Chrystus jest drzewem życia, z którego spożywając nie umieram, lecz wołam z łotrem: Pamiętaj o mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Niewyleczone strupy mego serca ulecz, Panie, jako jedyny Lekarz dusz i ciał, oraz pozwól mi zawsze prosto podążać po zbawczej drodze.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Chrzycielu, który szedłeś przed Słońcem Sprawiedliwości Chrystusem, świecznik duszy mojej zgaszony przez wielkie zło zapal Bożymi modlitwami Twoimi, abym wielbił Ciebie, zawsze zbawiany.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Cierpieliście i ukoronowani zostaliście, wroga zawstydziliście i teraz mieszkacie na niebiosach, światłością niedostępną napełnieni, mądrzy męczennicy, modlący się za dusze nasze.

Chwała. Triadikon: Ulecz duszy mojej żądze nieuleczone, Boża Trójco, i wyrwij mnie z gehenny oraz pokus, któraś jest w jednym Bóstwie sławiona pobożnie i daj mi wieczne królestwo.

I teraz. Teotokion: Pomieściłaś z łatwością w łonie Nieogarnionego, do którego zawsze módl się, Matko czysta, aby z wszelkiej ciasnoty i żądz napaści wybawił sługi Twoje, z miłością Ciebie wielbiące.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 7:**

Prosomion: Nie zabraniają.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Drzewo wypędziło mnie dawno temu z raju, teraz zaś drzewo do raju prowadzi, na którym ukrzyżowany zostałeś, Chryste.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Cud przedziwny, jakże Stwórca stoi przed stworzeniem i jest sądzony, i ukrzyżowany na zbawienie ludzi?

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Krzyżu Chrystusa, aniołów świętych cudzie, diabłu i biesom wielka rano, zbawiaj sługi Twoje.

Także z Menei stichery ku czci świętego. Chwała. Świętemu, jeśli jest. I teraz. Stauroteotokion według tonu. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci Bogurodzicy, ton 7:

Prosomion: Dzisiaj czuwa Judasz.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Widząc rozpostartego na drzewie Baranka pośrodku dwóch łotrów, nieskalana Owieczka i Dziewica wołała: Biada mi, najśłodsze moje Dziecię! Cóż to za przedziwny i przesławny cud? Jakże Ciebie nieprawe zgromadzenie na krzyżu podniosło i żółcią napoiło, który manną nasyciłeś ludzi?

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Gdy Ciebie na krzyżu przygwożdżonego Dziewica i Matka Twoja ujrzała na miejscu Czaszki, Chryste mój, skazanego przez przestępczy sąd żydowski, wołała: Biada mi, Synu mój umiłowany! Cóż to za przedziwny widok? Jakże Ciebie do krzyża przygważdżają nierozumne hebrajskie dzieci, Pana wszystkich?

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Jedyną Ciebie, najświętsza Władczyni, po zrodzeniu poznaliśmy wszyscy jako Dziewicę, a Ty bez nasienia zrodzonego przez Ciebie widząc na krzyżu z przygwożdżonymi rękoma, płacząc wołałaś, Przeczysta: Dobrowolnie umierasz, wielce cierpliwy, wybawiając ze śmierci wszystkich śpiewających Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Władczyni najświętsza Dziewico, która zrodziłaś Pana z miłosierdzia przygwożdżonego na krzyżu i toczącego świata strumienie życia, ubłagaj Go, aby zbawił dusze nasze, Ciebie bowiem jedyną mamy wierni jako ucieczkę, mur obronny i wspomóżenie, przeto przybiegamy pod opiekę Twoją.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 7:

Nie jest już nam zabronione drzewo życia, jako nadzieję mającym krzyż Twój, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Powieszony zostałeś na drzewie, Nieśmiertelny, i zniszczyłeś sieci diabła, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Nie troszcząc się o wszystkie sprawy ziemskie święci męczennicy na sądzie mężnie głosili Chrystusa, odpłatę od Niego za męki przyjęli, przeto mając odwagę do Niego módlcie się jako do wszechmocnego Boga, aby zbawił dusze nasze, przybiegających do was, błagamy.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy swego Syna na drzewie widziałaś dawno temu, serce Twoje zranił oręż smutku, Przeczysta.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 7.

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Powstrzymaj burzę rozkoszy i żądz moich ciszą Twojej Bożej modlitwy, Nieskalana, abym łagodnym sercem słaawił Twoje niewypowiedziane zrodzenie.

Całe pragnienie i słodycz zbawiania stała się przez zrodzenie Twoje sługom Twoim, Bogurodzico Władczyni, wszelką gorycz odpędzając płynącą z żądz grzechów.

Chwała. Wybaw mnie, Przeczysta, z oszustwa biesów, złości, oszustwa i pokus, abym z wiarą Ciebie słaawił, będącą po Bogu wspomozycielką i opieką moją.

I teraz. Objawiłeś się przy krzewie Mojżeszowi, Boże Słowo, jako ogień palący i niespalający wcale, przedstawiając Twoje zrodzenie z Dziewicy, dzięki Niej człowiekiem stając się.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebios wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Podniesiony na krzyżu zrzucił otchłań, Bogurodzico módl się do Niego gorliwie za śpiewających Tobie zawsze głosami i pieśniami świętymi, Nadziejo świata i wiernych wspomozienie.

Większa od niebios i chwalebniejsza od cherubinów, począwszy zrodziłaś Boga, przeto módl się do Niego, aby z grzechów wybawił mnie i z osądzenia straszego Twoją miłosierzną modlitwą i ponad słowa mocą Twoją.

Chwała. Uwalniając ludzi ze zniszczenia śmierci zrodzeniem Twoim, Władczyni, wybaw mnie ze zniszczenia żądz i słabości oraz okropnych grzechów i daj mi żywot niestarzejący się Bożym orędownictwem Twoim.

I teraz. Bez zmiany do ludzi upodobił się we wszystkim, Boże Słowo, z Dziewicy czystej przyszedłeś jawnie i wszystkim objawiłeś Bożą zasadę trójświatłą, będącą w naturze niepodzielnej, w niezmiennych Hipostazach.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysłałem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Zlitowanie Twoje i miłosierdzie na sługi Twoje rozlej, Czysta, zawsze modlących się do Ciebie, abyśmy ze strasznej męki wybawieni zostali modlitwami Twoimi.

Dla przybiegających do Ciebie z czystą modlitwą i gorącą wiarą, Nieskalana, Ty bądź oczyszczeniem licznych grzechów moich, wybawiając i zbawiając mnie.

Chwała. Radości nasza, orędownika Twoim zrodzeniem objawiłaś, Władczyni przeczysta, módl się do Niego, Nieskalana, aby wybawił mnie z pokus i uczynił godnym wiecznego życia.

I teraz. Nie rozłączyłeś się z Ojcowskim łonem i w Dziewicę wcieliłeś się, Chryste Boże, zachowaj owczarnię Twoją, kłaniającą się obrazom Bożej Twojej Opatrzności.

Pieśń 5

Hirmos: Noc nie jest światłością dla niewiernych, Chryste, dla wiernych zaś jest oświeceniem w słodczy słów Twoich, przeto dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Modlę się do Ciebie, Dziewico czysta, abys wybawiła duszę moją z mrocznego grzechu i oświeciła Bożą zorzą pokuty miłosierdzia Twego.

Wybaw będących w otchłani okropnych pokus i ciężkich żądz, najświętsza Czysta, Twoimi modlitwami i błaganiami wybaw oraz zbaw sławiących Ciebie.

Chwała. Ty, która Boga poczęłaś w łonie dziewiczym i zrodziłaś, Bogurodzico najświętsza, śpiewających Tobie wybaw z wiecznego osądzenia.

I teraz. Znając Ciebie jako Bożą Matkę, Czysta, i wspomóżycielkę naszą, Ciebie jako orędowniczkę naszego zbawienia przedstawiamy szczodremu Bogu.

Pieśń 6

Hirmos: Zawolałem ku Tobie, Panie, gdy smutno mi, i wyprowadziłeś życie moje, wielce miłosierny.

Twego Syna podniesionego na krzyżu i wybawiającego ludzi ze zniszczenia ubłagaj, Władczyni, aby nas zbawił.

Przechyła Władczyni, nie porzucaj mnie, w Tobie mającego nadzieję, lecz przyspiesz pomoc Twoją.

Chwała. Ze smutku wybaw przyzywających Twoje Boże imię i wyzwól ze strasznej męki.

I teraz. Przechyła Władczyni, nadziejo mocna, zachowaj śpiewających Tobie z miłością jako prawdziwej Bogurodzicy.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 7:

Nieustannie módl się, Bogurodzico Dziewico, do ukrzyżowanego ze względu na nas Chrystusa Boga, który zrzucił władzę śmierci, aby zbawił dusze nasze.

Pieśń 7

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jedyne Boga opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Będąc w niezrozumieniu, smutku, i w nieszczęściach, Ciebie gorąco przyzywam, Przczysta, z serca mego: Uprzedź i wybaw mnie, i daj mi pociechę, Czysta.

Grzechów licznych i żądz fale burzliwe atakują mnie, i sprowadzają w głębinę zguby, podaj mi rękę, Bogurodzico, i wybaw, i zmiłuj się nade mną mocą Twoją.

Chwała. Twoją Matkę przedstawiam Tobie na modlitwie, Zbawco Przyjacielu człowieka, którą przyjąwszy wybaw mnie z grzechów i przyszłego Sądu oraz wyrwij mnie z przyszłej męki.

I teraz. Obumarłą duszę zdobyłem okropnymi przestępstwami, błagam Ciebie, Władczyni, aby Ten, który uśmiercił otchłań zrodzeniem Twoim, ożywił mi wzory pokuty.

Pieśń 8

Hirmos: Zaiste będącego Boga i wszystkich istot przyczynę, Chrystusa wywyższamy i wysławiamy na wszystkie wieki.

Wybaw mnie z nieszczęść, zniszczenia i żądz, Przczysta, do Ciebie bowiem przybiegam, mojej nadziei i Bożego zbawienia.

W godzinie końca z oszczerców okropnych zabierz mnie, Władczyni Dziewico, do Bożych przybytków sama skieruj mnie.

Chwała. Powstań, o duszo! Do Bogurodzicy przypadając zawołaj: Nadziejo i zbawienie wszystkich, wybaw mnie z ognia wiecznego.

I teraz. Zaśpiewajmy jedynej błogosławionej Dziewicy wśród niewiast, Chrystusa wywyższając i wysławiając na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Matką będącą w nadprzyrodzony sposób i według natury Dziewicą, jedyną wśród niewiast błogosławioną, w pieśniach uwielbiamy wierni, Bogurodzicę.

Bogurodzica przynosi Tobie modlitwę za mnie, Władco Chryste, którą przyjmij i wybaw mnie z wszelkiej męki.

Zawsze błagam Ciebie, Władczyni: Wybaw pokorną duszę moją z przyszłego Sądu i męki.

Chwała. Stwórcę mego i Twórcę błagaj Dziewico, aby wybawił mnie z Sądu i darował mi życie.

I teraz. Nieskalana Matko, Dziewico czysta, wybaw ze skalania duszy owczarnię Twoją, Ciebie wielbiącą.

Także: **Zaprawdę godne to jest, Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 7:

Kościół śpiewa Tobie, Chryste Boże, ukrzyżowanemu na jodle, cedrze i cyprysie, kłaniając się Tobie: Zwycięstwa wiernym daj ze względu na Bogurodzicę i zmiłuj się nad nami.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Ty, który ze względu na mnie przecierpiałeś na krzyżu przygwożdżenie, przyjmij moją odważną chwałę, Chryste Boże, i zbaw mnie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Ukrzyżowanego za nas Chrystusa Boga, który zrzucił władzę śmierci, nieustannie módl się, Bogurodzico Dziewico, aby zbawił dusze nasze.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 7:

Jaśniejsze od ognia i bardziej skuteczne od płomienia drzewo krzyża Twego pokazałeś, Chryste, spalające grzechy ludzi i oświecające serca opiewających dobrowolne Twoje ukrzyżowanie, Chryste Boże, chwała Tobie.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Chryste Boże, rządzący bezcielesnymi mocami i znający duszy mojej lenistwo, krzyżem Twoim zbaw mnie jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Radujcie się, sprawiedliwi, niech weselą się niebiosy, na ziemi bowiem męczennicy walczyli, wroga zdeptali, niech raduje się zwycięski Kościół, świętując jedyne go wyznaczającego walkę i dającego zwycięstwo Chrystusa Boga, dającego światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy Dziewica widziała Ciebie, Panie, ukrzyżowanego, wtedy płacząc wołała do Ciebie: Opiewam Twoją niewypowiedzianą wielką cierpliwość, o Synu mój, i Twoje niezwykle Boże do ludzi zstąpienie.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 7:

Gdy ukrzyżowany zostałeś, Władco Chryste, wróg został związany i śmieć uśmiercona, a dusze trzymane w głębinach otchłani uwolnione z więzów.

Ten, który ze względu na nas dobrowolnie przyjął ukrzyżowanie, skruszył wrogów nieznających Ciebie, Boga prawdziwego, i zbawił nas.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Krzyżem Syna Twego zawsze zachowani, Dziewico, unikamy ataków biesowskich, przeto Tobie godnie śpiewając sławimy, Bogurodzico opiewana przez wszystkich.

Kanon ku czci czcigodnego i życiodajnego krzyża Pańskiego,

mający akrostych: **Krzyż postawiony oszustwo wyrwał z korzeniami. Poemat kir Józefa. Ton 7:**

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Władca cierpi haniebne ukrzyżowanie, zabierając hańbę ludzi jako Przyjaciel człowieka, włócznią przebity zostaje Jego bok, czym zabił walczącego wroga.

Krzyż Twój jak łuk napięty, o Miłosierny, strzałami gwoździ zranił wroga, Zbawco, i przez niego dawno temu zranionych ludzi uleczył.

Męczennikom: Krew świętych powstrzymała obrzydłe skalanie krwi składanej bożkom, cała zaś ziemia została uświęcona, zawsze ich chwałą wielbiąc.

Męczennikom: Zaśpiewały moce niebieskie widząc cielesnych ludzi walczących z bezcielesnymi mocami, przeto Pan wyznaczający walkę koronami ozdobił zwycięskich męczenników.

Teotokion: Podarty został rękopis Adama – wołała przeczysta Władczyni – gdy włócznią zostałeś przebity Synu, przeto opiewam Twoją mękę, która wszystkim wytoczyła beznamietność, Władco.

Inny kanon, do Najświętszej Bogurodzicy. Poemat Józefa. Ton 7:

Hirmos ten sam.

Opiewających z miłością Twoje wspaniałości ludzi zachowaj, Bogurodzico, i wybaw z nieszczęść, Ty bowiem, Czysta, wszystkich jesteś orędowniczką, sterniczką i umocnieniem.

Wodę nieśmiertelności zrodziłaś, Dziewico, uleczenia wody nam daj, obmywające wszystkie śmiertelne żądze dusz naszych i ciał.

Władczyni przez Boga otoczona radością, okazałaś się czystym mieszkaniem Tego, który uczcił naturę Praojca, przeto Ciebie błagamy, Czysta, abyś wybawiła nas z wszelkiej nieprzyzwoitości żądz.

Słońce Sprawiedliwości zrodziłaś światu, rozpędź ciemność od śpiewających Tobie z wiarą, Dziewico, w tej pełnej światłości i świętej świątyni, Nieskalana.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebiosa wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Ty, który rozciągnąłeś niebo jak skórę, na drzewie rozpostarłeś ręce, Jezu, uleczając jako miłosierny niepowstrzymanie grzechu Adama i wyrwijając wszystkich z ręki oszusta wroga.

Cierniem koronują Ciebie, Królu, ludzie będący przestępcami prawa, a Ty chwałą koronujesz ludzi i wykorzeniasz ciernie nieposłuszeństwa Adama, Chryste, który wszystkim zasadziłeś poznanie Boga.

Męczennikom: Z natury będąc śmiertelnymi, nieśmiertelność otrzymaliście, mądrzy, przeto rany i bóle, prześladowania, bicie i odcinanie członków, wszystko radując się przecierpieliście, męczennicy.

Męczennikom: Zdecydowanym zamysłem zniszczenia wszystko psującego fałszywego wroga wyście upokorzyli, cierpiętnicy, ukorzywszy się w Chrystusie i wznieśliście się mocą Bożą przeciwko wrogowi uzbroiwszy się.

Teotokion: Baranka, który dobrowolnie został przyprowadzony na śmierć, Matka i Owieczka widząc źródła łez wylewając mówiła: Cóż to jest, Dziecię święte, jakże umierasz zamierzając ożywić wszystkich umarłych.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Daj sługom Twoim, Czysta, zbawcze przebaczenie w tej Bożej Twojej świątyni, w której okazałaś źródło cudów, tocząc zawsze zstąpienie Boże, i wybaw z wiecznej męki.

Otchłań miłosierdzia rodząc, Chrystusa, bez przyczyny i słowa, dawcę wszystkich łask, Bożą tę świątynię Twoją okazujesz zaiste ocienioną Twoim Bożym błogosławieństwem i będącą oczyszczeniem wszelkich żądź.

Błogosławiony owoc łona Twego, Dziewico Bogurodzico, wszystkich radości, bowiem radość i wesele zaiste zrodziłaś całemu światu, Przyjaciela człowieka, który rozpędził smutek grzechów, Oblubienico Boża.

Arko duchowa, która niezniszczalną mannę zaiste zrodziłaś światu, pośród nas przyjdź w tej godzinie, Dziewico, i obmyj nas z wszelkiego skalania, czysto Ciebie wielbiących.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławiłem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Na ziemi zjawiłeś się jako człowiek i niebianami ludzi uczyniłeś, podniesiony zostałeś na drzewie, Władco, i podniosłeś wszystkich opiewających Twoje cierpienia.

Za śmiertelników umierasz, Życie, za nieprawych śmierć cierpisz haniebną, Jezusie mój sprawiedliwy, opiewamy niezmierną łaskawość Twoją, wielce cierpliwy.

Męczennikom: Ataki zwierząt, wrzenie ognia, odcinanie rąk i nóg, rozszarpywanie członków i wszelką inną mękę przecierpieliście, męczennicy, orędujący Bożą rozkosz.

Męczennikom: Z krańców świata do Chrystusa Boga wszystkich zawołaliście, cierpiętnicy, i zostaliście usłyszani, wzniesliście się teraz na opokę Bożego spełnienia.

Teotokion: Pomódl się za nami do wcielonego w Ciebie, Bogurodzico, abyśmy znaleźli pomoc w czasie pokus, sławiąc cierpienia Syna Twego.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ciebie dawno temu Habakuk ogłosił górą, przezysta Bogurodzico, ocienioną cnotami, oceniającą Władcę wszystkich przed złością pierwszego wroga.

Zanieś modlitwę do Boga wcielonego w Twoje przezyste łono, Władczyni, wybaw lud Twój z wszelkich nieszczęść, Ciebie godnie błogosławiących.

Twoja przesławna i łask pełna ta świątynia jest ku uleczeniu dusz i ciał, powstrzymuje bowiem wszelką chorobę i oczyszcza z żądź tych, którzy z wiarą Ciebie błogosławią.

Nawiedzeniem Twoim, Dziewico, gorącym i czcigodnym, wybaw wszystkich z miłością przybiegających do Twego wspomnienia, Władczyni, nawiedzaj i daj w życiu przebaczenie.

Pieśń 5

Hirmos: Panie Boże mój, od godzin nocnych czuwając do Ciebie modłę się: Daj mi odpuszczenie grzechów moich i ku światłości Twoich nakazów skieruj drogi moje, modłę się.

Ukrzyżowanie przyjąłeś na zabranie zła, Boże Słowo, zółci zakosztowałeś, niszcząc słodkiego pokarmu gorzki owoc, chwała wielkiej łaskowości Twojej.

Podniesieniem Ciebie na krzyżu całą ziemię zachwiałeś Bożą Twoją władzą i leczysz jej skruszenie, Władco, a wahające się serca umacniasz w Twoim poznaniu.

Męczennikom: Rozpostarł wszędzie Beliar sieci zła, ale nie pochwycił Chrystusowych męczenników, przyjąwszy bowiem ogniste skrzydła osiągnęli przybytki Boże.

Męczennikom: Znakiem niewyczerpanym od Boga przebóstwiani cierpiętnicy bolesnych cierpień wcale się nie ulękli, jakby to inni cierpieli i pełni męstwa sami trwali.

Teotokion: Jakimiż oczyma spojrzę, Synu mój, na gasnące oko wysuszające wszelkie otchłanie, na krzyżu wiszące? – wołała czysta Dziewica, łkając.

Inny kanon.

Hirmos: Noc nie jest światłością dla niewiernych, Chryste, dla wiernych zaś jest oświeceniem w słodczy słów Twoich, przeto dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Obciążonych snem grzechu, Czysta, czynisz czuwającymi, zwłaszcza w przeczystej Twojej świątyni, Twoją odważną Bożą modlitwą nad nami ulituj się, Oblubienico Boża.

Podaj wszystkim nam pomocną dłoń, Czysta, ku Tobie przybiegającym, i obmyj skalanie wszelkiego zła oraz choroby oczyść modlitwami Twoimi.

Ty, która Boga poczęłaś w łonie dziewiczym i zrodziłaś, Bogurodzico przeczysta, śpiewających Tobie wybaw z wszelkiego wiecznego osądzenia.

Z wiarą przychodzących do świątyni Twojej dusze odnowione zostają, zniszczałe przez grzechy, i godnie wszyscy Ciebie sławią, Nieskalana.

Pieśń 6

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżujące i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Wybawicielu jedyny, jako cenę dałeś Twoją zbawczą krew i odkupiłeś zniewolonych, Najłaskawszy, doprowadziłeś do Twego Rodziciela, krzyżem zabiwszy dręczyciela, Chryste.

Przez niepowstrzymanie dawno temu okropnie upadłem, Chrystus zaś podnoszony na drzewie, ręce rozpostarłszy podniósł mnie upadłego i dobrowolnie zraniony wszystkie moje rany jawnie uleczył.

Męczennikom: Snem oszukańcym wcale nie zasnęliście, wszelkie dążenia oprawców uśpiwszy, męczennicy, a gdy sprawiedliwym snem zasnęliście, błogosławieni, staliście się czujnymi orędownikami za wszystkich.

Męczennikom: Umocnieni na opoce Bożych nakazów Chrystusowych przez wrogie zakusy nie zostaliście zranieni, chwalebni męczennicy, i nogami zdeptaliście wroga, mądrzy w Bogu, ku Bogu pobożnie idąc.

Teotokion: Młode Dziecię rodzisz, Bogurodzico, przed wiekami poza czasem z Ojcem czczone, odnawiające krzyżem ludzkość zniszczałą przez grzechy z namowy twórcy zła.

Inny kanon.

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszehmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Jedyna wytoczyłaś nam wodę zbawienia, jedyna Czysta, wysuszającą rozpalenie oszustwa, zraszającą rozum sługom Twoim.

Uduchowiony grodzie Boga naszego, owczarnię Twoją wybaw z rąk bezbożnych barbarzyńców, trzęsienia ziemi i trosk oraz wszelkich pokus.

Rany dusz naszych i słabości cielesne, Bogurodzico, ulecz skropieniem modlitwami Twoimi, abyśmy Bożym głosami śpiewali Tobie.

Dziewico, która uwolniłaś Ewę z bólów przez zrodzenie Twoje preczyste, Czysta, rozwiąż moje bolesti żądz duszy i ciała.

Pieśń 7

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jednego Boga opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Życie bezbolesne otrzymał Praojciec, gdy Ty dobrowolnie zawisłeś na krzyżu i martwy byłeś, węża uśmierciwszy, Jezusie Chrystusie wielce miłosierny.

Wszyscy wybawiliśmy się z klątwy Zakonu, gdy Dawca Zakonu podniesiony został na krzyżu, wytoczył błogosławieństwo zawsze płynące i łaskę, miłosierdzie i kres zniszczeniu.

Męczennikom: Dobrowolnym pragnieniem przystąpiliście do cierpień, męczennicy, naśladować dobrowolnie cierpiącego, przez którego zostaliście ukoronowani i z aniołami teraz radujecie się.

Męczennikom: Ciało oddawszy różnorodnym mękom, chwalebni męczennicy, przez wylanie krwi zadławiliście bezcielesnych wrogów i toczycie źródła uleceń.

Teotokion: Jakże nie zapłacę, najśłodsze Dziecię, widząc Ciebie na krzyżu? Jakże nie załam, gdy Ty niesprawiedliwie cierpisz, Sędzio sprawiedliwy? – mówiła Dziewica Matka.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Dziewico, która zrodziłaś Boży Ogień, spal ciernie żądz tych, którzy śpiewają Tobie, opiewana przez wszystkich, i światłością pokuty oświeć wszystkich, błagamy Ciebie.

Dziewico niepodlegająca zniszczeniu, wybaw nas ze zniszczenia, Boży pałacu uduchowiony, okaż nas świątyniami Bożego Ducha, w świątyni Twojej nieustannie z wiarą śpiewających Tobie.

Wszystkim rozlewasz strumienie uleceń, zrodziłaś bowiem Źródło życia i gorącą Twoją modlitwą, Bogurodzico, tę Twoją owczarnię oczyść ze skalania, Oblubienico Boża.

Obrazy wszystkie Bożego Twego zrodzenia Boży Prorocy widząc radośnie śpiewali, wołając: Wysławiany ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Niespalanym przez ogień okazał się na Synaju krzew, objawiając Boga jękającemu się i wolno mówiącemu Mojżeszowi, a trzech młodzieńcy niezwykłą Bożą gorliwość w ogniu okazali śpiewając: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Krew i woda wyciekły z boku Twego, Zbawco, świat cały odnawiając i niezniszczalność tocząc, zaś obrzydłe ofiary i wylanie skalanej krwi ustało, przeto Tobie wszystkie dzieła jako Panu śpiewamy i wywyższamy na wszystkie wieki.

Koroną cierniową zraniony zostałeś, Zbawco, octu i żółci zakosztowałeś i opluty byłeś, bity i podniesiony na krzyżu gwoździe przyjąłeś, przez które zbawiony zostałem i wołam do Ciebie: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Męczennikom: Z niewyczerpanych skarbnic prawdy świetliście wzbogacili się cierpięciami, wszelką nicość opluwszy bożków i okazaliście się nas wzbogacającymi, wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Męczennikom: Praw złych ludzi nie przestrzegaliście jak dzieci w ogień płonący wrzucone, w którym znaleźliście rosę was ochładzającą, i wołaliście: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Teotokion: Dawno temu przedstawiała Ciebie, arka Zakonu, Czysta, nosząca w sobie już nie tablice, lecz Chrystusa Dawcę Zakonu, którego nieprawi ludzie na krzyżu przygwoździli, zbawiającego nas, wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Jedynemu niemającemu początku Królowi Chwały, którego błogosławią niebieskie moce i drżą zastępy anielskie, śpiewajcie kapłani, ludzie błogosławcie Go na wieki.

Otchłań cudów toczysz światu, opiewana przez wszystkich, żądz naszych strumienie wysusz i rosę odpuszczenia wytocz nam, z wiarą niezachwianą czczących Ciebie, Dziewico.

Z Ciebie Słońce Sprawiedliwości zajaśniało siedzącym w ciemności żądz, Ciebie Światłością uczyniwszy, opiewana przez wszystkich, Czysta, przeto Tobie godnie śpiewamy, Bogurodzico.

Będąc jaśniejącą świątynią Bożą, gromadzących się w świętej świątyni Twojej sług Twoich okazał mieszkaniem Ducha, Czysta, Ciebie sławiących na wszystkie wieki.

Światłością Twego zrodzenia świat wspaniale oświeciłaś, Bogurodzico, prawdziwego Boga na ręce Twojej nosząc, oświecającego zawsze z wiarą wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Matką będącą w nadprzyrodzony sposób i według natury Dziewicą, jedyną wśród

niewiast błogosławioną, w pieśniach uwielbiamy wierni, Bogurodnicę.

Moc wraża wtedy osłabła, gdy Ty mocno do drzewa przybity, donośnie zawołałeś do niemającego początku Ojca Twego i zebrałeś rozproszone owieczki Twoje, Władco Chryste, ku poznaniu Ciebie.

Jako Baranek podniesiony zostałeś dobrowolnie na krzyżu, Władco, wrywając wilkowi duchowe owieczki Twoje, Zbawco, i w ogrodzeniu Twoich nakazów zamykając je, śpiewające Tobie.

Męczennikom: Twoich cierpień naśladowcami okazali się chwalebni cierpiętnicy, którzy przecierpieli rozliczne męki, Przyjacielu człowieka, przeto od Ciebie otrzymali korony chwały i stali się godnymi królestwa Twego, Chryste.

Męczennikom: Słoneczna błyszcząca łaska, oświecająca wiernych czczących cierpiętników tryumf godny chwały, a sprawując go zawsze wybawiamy się z ciemności okropnych grzechów.

Teotokion: Światłość duchowa na krzyżu zajaśniała, Twój Syn, przeczysta Dziewico, i zdemaskował przywódców ciemności, Nieskalana, słońca światłość omroczyła się i oświecona została pełnia wiernych, Czysta.

Inny kanon.

Hirmos: Rodząca niezniszczalność i najchytrzejszemu Słowu ciało dająca, Matko nieznająca męża, Dziewico Bogurodrico, przybytku niemającego granic nieogarnionego Stworzyciela Twego, Ciebie wywyższamy.

Okazałaś się bardziej świętą od najwyższych mocy, zrodziłaś bowiem Stwórcę wszystkich, Matko nieznająca męża, święta Bogurodrico, przeto Ciebie z aniołami sławimy, nieustannie opiewając wspaniałości Twoje.

Jako oświeconą zorzami Bożego Ducha górę ujrzał Ciebie, Dziewico, dawno temu święty prorok, Bogurodrico, przeto Ciebie z aniołami wielbimy, jak przepowiedziałaś, pobłogosławiona przez Boga.

Okazałaś się naczyniem noszącym Bożą manę, jako drabina widziana byłaś, ludzi z ziemi prowadzącą na szczyty, jedyna nieznająca męża Dziewico Bogurodrico, przeto Ciebie zgromadzeni wierni godnie wysławiamy, przez Boga otoczona radością.

Byłaś mieszkaniem Bóstwa, Dziewico, przeto mnie, będącego pustynią zgubnych dla duszy zbójców i czyniącą wszelką nieprawość, obmyj mnie kąpielą łez i okaż mieszkaniem Bożego Ducha.

Światłość Przedwieczną jedyna zrodziłaś, przeto wybaw mnie z wiecznej ciemności i oświeć duszę moją, Dziewico, żądzami życia całą omroczoną, abym z miłością zawsze słał Ciebie.

Także: Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 7:

Władca Przyjaciel człowieka i Dawca życia odkupił krzyżem swoim świat. Panie, chwała Tobie.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś,

za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Na krzyżu przygwożdżona została łoża prawdziwa i poganie zdobyli raj z łotrem. Oto chwała Kościoła, oto bogactwo królestwa, Panie, który ucierpiałeś ze względu na nas, chwała Tobie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Okazaliście się gwiazdami świata, chwalebni cierpiętnicy Chrystusowi, wołający: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy Nieskalana ujrzała Ciebie na krzyżu dobrowolnie przygwożdżonego, płacząc opiewała władzę Twoją.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.

W środę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 7:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Piękny był i dobry do spożycia owoc, który mnie uśmiercił, a Chrystus jest drzewem życia, z którego spożywając nie umieram, lecz wołam z łotrem: Pamiętaj o mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Rozpostarłeś na krzyżu dłonie, poprawiając wyciągnięcie rąk Adamowych do drzewa, Szczęśliwy, ze względu na ogromną łaskawość, przeto Ciebie sławimy, łaskawco Panie.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Na miejscu Czaszki zgromadzenie żydowskie ukrzyżowało Ciebie, Chryste Królu, kruszącego Złego zgubną głowę i toczącego nam z boku świętego Twego rzeki przebaczenia.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Upodobniliście się do Chrystusowych czcigodnych i zbawczych cierpień, męczennicy chwalebni, przecierpieliście męki rozliczne i do nieśmiertelności przeszliście razem, przeto błogosławieni jesteście.

Chwała. Zachowaj, o Trójco Święta, śpiewających Tobie sług Twoich, umocnij mocą krzyża i ku wyższemu miastu chodzić skieruj nas, gdzie będąc odnajdujemy miłosierdzie.

I teraz. Widząc krzyżowanego przez siebie zrodzonego, płakała z łonem gorejącym Matka czysta: Jakże to dobrowolnie cierpisz, Synu – wołała – chcąc ludzkość wybawić z cierpień?

W ŚRODĘ WIECZOREM,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci świętych apostołów, ton 7:

Stichos: Jeśli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Chwalebni apostołowie pługiem poznania Boga przeorali ziemię całą, mnóstwo wiernych umacniając.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Zniszczcie zimę moich żądz i zajaśnijcie mi czystą ciszą, błogosławieni apostołowie.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Jako uczniowie Słowa zgromadzenia pogan przeprowadziliście od bezmyślności do poznania Boga.

Także z Menei stichery ku czci świętego. Chwała. Świętemu, jeśli jest. I teraz. Teotokion według tonu. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci świętego i wielkiego cudotwórcy Mikołaja, ton 7:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Jak dawno temu wybawiłeś modlitwami Twoimi, ojcze, wojewodów mających umrzeć, Mikołaju, tak i teraz nas wybaw.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Tych, którzy z wiarą i miłością wszyscy przyzywają i śpiewają Tobie, błogosławiony biskupie Mikołaju, wybaw ze smutków.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Zachowaj nas, sługi Twoje, od głodu, zarazy, trzęsienia ziemi, trosk i wszelkich kłopotów, mądry biskupie Mikołaju.

Chwała, i teraz. Teotokion: Modlitwę Twoich sług zanieś do Syna Twego, Najczystsza, aby zbawił wszystkich, których stworzył.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia.

Na stichownie stichery ku czci apostołów, ton 7:

Apostołowie chwalebni, kolumny Kościoła, prawdy głosiciele, gwiazdy bardzo jasne, wy ogniem duchowym wszelkie oszustwo spaliliście, rodzaj ludzki wiarą oświeciliście, przeto modlimy się do was: Módlcie się do Zbawcy i Boga naszego, aby pokój dał światu i zbawił dusze nasze.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Apostołowie Chrystusowi, działacze Zbawcy, krzyż jak pług na ramionach nosząc, ziemię zlodowaciałą przez oszustwo bożków oczyściliście i słowo wiary zasialiście, godnie czczeni jesteście, święci Chrystusowi apostołowie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Chwalebni męczennicy, owieczki duchowe, ofiary całopalne, ofiary przyjemne Bogu, was ziemia nie ukryła, lecz niebo przyjęło, staliście się współuczestnikami aniołów, z nimi módlcie się, prosimy was, do łaskawcy i Boga naszego, aby pokój dał światu i zbawił dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jedynej przeczystej po zrodzeniu Dziewicy zaśpiewajmy jako Matce Boga Słowa, mówiąc: Chwała Tobie.

Także: **Teraz** pozwalasz odejść. Trisagion. Po: **Ojcze nasz**, troparion, ektenia i rozesłanie.

W ŚRODĘ NA POWIECZERZU,
Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 7.

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Wodami życiodajnymi napój duszę moją, Dziewico, wyschłą znojem grzechów, aby wyrósł kłós owocny Bożego rozrzewnienia, Czysta.

Ulitowawszy się zroś mnie, Czysta, kroplami rozrzewnienia, którymi obmyj całe skalenie duszy, Dziewico, z obojętności nabyte.

Chwała. Ty Stwórcę Twego do łona przyjąwszy, bez zniszczenia zrodziłaś Dziecię będące Bogiem Najwyższym, przedziwny cud, Służebnicą i Matką jesteś, Władczyni, Oblubienico Dziewicza.

I teraz. Wybawiciela, wyzwoliciela i Zbawiciela rodzajowi ludzkiemu zrodziłaś, Dziewico Matko przeczysta, przeto jawnie Ciebie znając, orędowniczkę życia wiecznego sławimy.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebiosa wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Cielesny szkarłat z Twego przeczystego łona przyjął Król wszystkich i nosił go poza zniszczeniem natury, Bóg i Człowiek z Ciebie przyszedł, Dziewico, mający Królestwo niezmienne.

Jako skarbnica dóbr niewypowiedzianych, dana wszystkim przez Boga, Dziewico, dajesz nam obficie łaski, cudowne dary, w pokusach, nieszczęściach i niemocach modlący się do Ciebie.

Chwała. Ciebie Daniel cudowny przewidział jako górę, Czysta, od której odsieczony zostanie kamień Chrystus i skruszy biesowskie bożki, przeto jako całego dobra przyczynę wysławiamy Ciebie, wybawieni zrodzeniem Twoim.

I teraz. Głoszący Boga Ciebie niegdyś przewidział jako zwój, w którym Słowo napisane zostało palcem Ojca, Czysta, przeto módl się, abym został zapisany w księdze życia, zły spis grzechów moich rozerwawszy.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławilem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Pomódl się do zrodzonego z Ciebie, Bogurodzico, abyśmy znaleźli pomoc w czasie nieszczęść, Jego cierpienia wysławiający.

Mirra z Ciebie rozlewa się, najświętsza Czysta, Stwórca natury wonnością Bożego poznania napełnił wszystko i przepędził smrodliwe oszustwo.

Chwała. Jako duchową drabinę, Czysta, postawił Ciebie dla będących na ziemi Chrystus Bóg jako miłosierny, przez Ciebie do niebieskich Bożych czynów wiernych prowadzącą.

I teraz. Obciążony brzemieniem ogromnym grzechów wołam do Ciebie, Dobra: Okaż się dla mnie oczyszczeniem, która Boga zrodziłaś, biorącego grzechy świata.

Pieśń 5

Hirmos: Panie Boże mój, od godzin nocnych czuwając do Ciebie modłę się: Daj mi odpuszczenie grzechów moich i ku światłości Twoich nakazów skieruj drogi moje, modłę się.

Matko Przyjaciela człowieka i Boga, wysławiana Bogurodzico, z wiarą i miłością w pieśniach zawsze sławiącemu Ciebie oczyszczenie grzechów moich Twoimi modlitwami ześlij mi.

Przeczysta Bogurodzico, będąc mieszkaniem niezmiennej Światłości oraz świątynią Bożej zorzy, moją duszę omroczoną oświeć Światłością Twoją, modłę się.

Chwała. Panie Boże mój, który zechciałeś stać się człowiekiem, błagam Ciebie: Zechciej zbawić mnie, marnotrawnego, ze względu na w czystości rodzącą Ciebie Dziewicę i czcigodną Oblubienicę Bożą.

I teraz. Władczyni Matko Boża, moich grzechów daj przebaczenie, któraś życie hipostatyczne świata zrodziłaś, Nieskalana.

Pieśń 6

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżujące i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Ze zniszczenia śmierci i z grzechu Adama wybawiliśmy się przez Twoje zrodzenie bez nasienia, bowiem Bóg i zarazem człowiek jeden, i Syn będący, wybawienie z grzechów daje wiernym.

Rękopis moich grzechów rozedrzyj, Władczyni, w księdze żywych zapisując mnie Bożymi modlitwami Twoimi, abym wysławiając śpiewał Tobie, będącej bardziej świętą od cherubinów.

Chwała. Odrzuconych dawno temu sprawiedliwym Twoim Sądem, Chryste, od Twego oblicza, przyzwałeś przyjściem w ciele jako miłosierny i teraz przyjmij mnie grzeszącego, Dobry, i wyrwij ze zła.

I teraz. Ty, która zrodziłaś oczyszczenie i grzeszników łaskawcę, Dziewico przeczysta, modłę się do Ciebie: Rozwiąż winę bezmiernych moich grzechów macierzyńską Twoją modlitwą, możesz bowiem jako Matka zwrócić się do Syna.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. **Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 7:

Pod opiekę Twoją wszyscy ludzie przybiegamy, wybaw z wiecznego ognia dusze nasze, Dobra.

Pieśń 7

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jedyne Boga

opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Mój rozum obciążony snem, Nieskalana, ku dobrym czynom skieruj, abym wielbił Ciebie, czcigodniejszą od wszelkiego stworzenia.

Troje młodych dzieci pośrodku pieca Twoje przedstawiało zrodzenie, nie spalił bowiem Ciebie ogień zrodzony, Czysta, przeto materialne żądze serca mego spal.

Chwała. Wśród niewiast piękną i dobrą przepiękny Bóg ujrzał Ciebie i w Ciebie się wcielił, módl się przeto do Niego, preczysta Dziewico, aby mnie zbawił.

I teraz. Boża rosa z Ciebie przyszła, zmęczonych znojem grzechów zrasza, Nieskalana, przeto modłę się do Ciebie, wycieńczoną duszę moją zroś.

Pieśń 8

Hirmos: Niespalanym przez ogień okazał się na Synaju krzew, objawiając Boga jękającemu się i wolno mówiącemu Mojżeszowi, a trzech młodzieńcy niezwykłą Bożą gorliwość w ogniu okazali śpiewając: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Niespalany przez ogień na Synaju przemówił krzew, Twoje pokazując przedziwne zrodzenie widzącemu Boga Mojżeszowi, przeto dziwiąc się przedziwnemu zrodzeniu Twemu, Czysta, radując się wołamy: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Ożyw mój rozum uśmiercony przez grzech, czysta Dziewico, która zrodziłaś Życie, i zbaw Twoim macierzyńskimi modlitwami do Boga zawsze Tobie śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Chwała. Mam Ciebie, Czysta, w nocy i za dnia jako nieodstępną obrończynię przez widzialnymi i niewidzialnymi wrogami, żadnego ataku zła nie lękam się, śpiewając Chrystusowi: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Ze swej przyjaźni do człowieka Syn Twój, Bogurodzico, jako dobry Ciebie dał na pomoc przeciwko wrogom i na uleczenie żądz z wiarą wołającym: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Rodząca niezniszczalność i najchytrzejszemu Słowu ciało dająca, Matko nieznająca męża, Dziewico Bogurodzico, przybytku niemającego granic nieogarnionego Stworzyciela Twego, Ciebie wywyższamy.

Nieukradzone bogactwo dziewictwa Twego, Matko, ciałem okazało się Stwórcy wszystkiego, Oblubienico nieznająca męża, Dziewico Bogurodzico, którego wychowywałaś jako Dziecko, karmiącego cały świat jako Stwórcę i uświęcającego.

Słowo będące Przyjacielem człowieka zrodziłaś, Dziewico, które grzechy świata wzięło, módl się do Niego, aby zesłało nam grzechów odpuszczenie, z wiarą niezachwianą godnie Ciebie błogosławiących.

Chwała. Będąc miłośnikiem grzechu drzę i lękam się, aby nie dosięgnął mnie nagły koniec życia, czysta Władczyni, wszystkich znieważanych orędowniczko, i wzory pokuty umocnij teraz we mnie, bądź ubłagana.

I teraz. Abyś nie posłał mnie w ogień przygotowany dla mnie, z chórem bezcielesnych, z apostołami, prorokami, męczennikami, hierarchami i duchami sprawiedliwych błaga Ciebie Dziewica, która zrodziła Ciebie, wielce szczodry i wielce miłosierny.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ciąg dalszy i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci apostołów, ton 7:

Robotnikami winnicy Twojej okazałeś apostołów Twoich, Słowo, rąbiących bożki, przeto Ciebie, Władcę, wśród narodów głosząc pobożnie wywyższyli.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Na ziemi sławy ziemskiej nie umiłowaliście, chwalebni, Boga niebieskiego ludziom głosiliście i do Niego wszystkich przyprowadziliście.

Chwała, i teraz. Teotokion: Chociaż jako Matkę poznało Ciebie stworzenie, to Dziewicą okazał Ciebie Stworzyciel, bowiem zrodziłaś w ciele Chrystusa Boga, zbawiającego dusze nasze.

po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 7:

Jako przewodników naszego zbawienia mądrych apostołów Chrystusa Boga w pieśniach i pieniach godnie uczcijmy, oni bowiem odpędzili niegodziwość oszustwa i świat zbawili jako świadkowie Słowa, słudzy, przyjaciele i bracia.

Stichos: Niebiosą słać będą cuda Twoje, Panie.

Prorocy głosili, apostołowie nauczali, męczennicy wyznawali, a my wierzymy, że Ty jesteś Chrystus, Syn Boży, Zbawiciel świata.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Męczennicy Twój, Panie, wroga zwyciężyli i oszustwo bożków okryli hańbą, uzbroiwszy się w moc krzyża Twego, przeto z aniołami śpiewając Tobie głoszą zwycięską pieśń, wysławiając Ciebie, Chryste, ich modlitwami daj duszom naszym oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, w której bez zmiany Słowo stało się ciałem i zamieszkało z nami. Raduj się, Czysta, apostołów i męczenników radości, nas wiernych zbawienie. Raduj się, Matko Chrystusa Boga.

po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 7:

Prosomion: Owoc łona.

Chwalebni uczniowie Pańscy, którzy cały świat jako światła oświeciliście, mnie będącego w ciemności żądz i grzechów oświećcie i módlcie się za mnie.

Wy jesteście światłami świata, Pańscy apostołowie, którzy daliście wiernym jasność słowa, odpędzającą mgłę oszustwa, przeto oświecacie narody chrztem, będąc głosicielami Trójcy, zawsze czczeni.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jako świata radość, Dziewico, do Twego Syna nieustannie z apostołami módl się, aby dał przebaczenie naszych grzechów i poprawę życia.

Kanon do świętych i godnych wszelkiej chwały apostołów.

Poemat Teofana. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Znakiem będąc ku Bogu, widzący Boga, skruszyliście bożki bezbożnych i wszystkich wierzących w Boga podnieśliście do miłości Bożej, czcigodni (dwa razy).

Będąc siłą całej ziemi, głoszący Boga Pańscy apostołowie, powstrzymajcie wszelkie gnacie serca mego i okropnie zwietrzałe uleczie.

Najsprawiedliwszy Sędzia wszystkich, gdy zechce w czasie powtórnego przyjścia z wami zasiąść, Boży apostołowie, wtedy wybawcie nas z wszelkiego osądzenia.

Teotokion: Przeczysta Bogurodzico, z bezcielesnymi aniołami, prorokami, męczennikami i apostołami módl się, abyśmy przyjęli odpuszczenie grzechów, Dziewico, i obfite miłosierdzie.

Inny kanon do świętego i wielkiego cudotwórcy Mikołaja,

mający akrostych: **Przyjmij modlitwę siódmą, Mikołaju. Poemat Józefa. Ton 7:**

Hirmos: Bogu, który w Egipcie Mojżeszowi pomagał wyprowadzić Izraela, Jemu jednemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Sławne na ziemi przeszedłeś życie, Ciebie sławiących, Mikołaju, uczynź uczestnikami Chwały, która jest po tamtej stronie.

Pływając w otchłani okropieństw, otoczeni jesteśmy falami życiowych pokus, błogosławiony, wybaw nas z nich.

Podaj mi teraz pomocną dłoń, ojczy Mikołaju, wybawiając mnie z rąk wrogów widzialnych i niewidzialnych.

Teotokion: Ten, który stworzył niematerialne sługi, z Ciebie zrodził się z niewypowiedzianego miłosierdzia, Bogurodzico, i był przez ludzi widziany.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebiosa wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Jak niebiosa Chwałę Bożą według słów proroków, głosicie Boży uczniowie, wyjaśniający Jego Boże wcielenie i cierpienia, mądrzy, przez które z cierpień, śmierci i zniszczenia wszystkich wybawcie.

Okazaliście się strzałami mocno naostrzonymi Chrystusa, od strzał złego wybawcie mnie, mądrzy uczniowie Pańscy, i zranione okropnie orężem grzechu moje serce uleczie.

Mnie, okropnie oszukanego i pozbawionego Bożej szaty, oświećcie Bożymi szatami, Chrystusowi uczniowie, którzy wszystkie wrogie zakusy ujawniliście i przyoblekliście go we wstyd.

Teotokion: Ty, który moce niebios stworzyłeś słowem i prorokom łaskę dałeś oraz uczniom i wszystkim męczennikom, ich modlitwami, Boże, i przeczystej Matki Twojej, zbaw wszystkich i ulituj się jako miłosierny.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który niebiosa umocniłeś Słowem i ziemi fundamenty utwierdziłeś na licznych wodach, umocnij mój rozum wolą Twoją, Przyjacielu człowieka.

Modląc się za świat z wszelkiej troski i smutków niezliczonych wybaw nas, święty Mikołaju.

Jak spętanych z więzienia wybawiłeś, tak też rozwiąż więzy moich złości, modlitwami Twoimi godząc mnie z Bogiem, święty Mikołaju.

W nocy i za dnia nazywamy Ciebie orędownikiem, nasze modlitwy zanieś Panu, święty Mikołaju, zawsze nas strzegąc.

Teotokion: Kleszcze, które Boży węgiel przyjęły do łona Twego nie spalając go, spal nasze grzechy, Przeczysta.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławilem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Ty, który jesteś z Ojcem współtronuującym Synem, na ziemi wcieliłeś się jako człowiek i wybrałeś uczniów, aby Twoje Bóstwo ogłosili wszystkim narodom (dwa razy).

W ręce twórcy wszystkich żądz szkodliwie wpadłem, nieszczęsny, serce mam zranione, przeto modlę się, uleczcie mnie, lekarze chorych, apostołowie.

Z żądz wybawcie nas, z okropnych nieszczęść i z bólów, apostołowie chwalebni, z wszelkich pokus i chorobliwych mąk.

Teotokion: Ty, która jesteś wybraną Matką Bożą, z apostołami świętymi, męczennikami i prorokami módl się, abyśmy zostali wybawieni z nieszczęść i trosk.

Inny kanon.

Hirmos: Okrył niebios, Chryste Boże, z opatrności Twojej majestat niewypowiedziany mądrości Twojej, Przyjacielu człowieka.

Mądrością Twoją, Mikołaju, oświeciłeś szerniały przez herezję rozum Ariusza i oszukańczy.

Ulecz liczne moje strupy miłymi Bogu Twoimi modlitwami, pobłogosławiony przez Boga ojca Mikołaju i serce moje oświeć.

Ty, który umartwiłeś poruszenia żądz, ożyw mnie modlitwami Twoimi, przez nie uśmierconego, błogosławiony, i uczynń nowym.

Teotokion: Zrodziłaś w ciele Przedwiecznego, do którego módl się, aby wybawił nas z wieloletniego zła, śpiewających Tobie, Nieskalana.

Pieśń 5

Hirmos: Panie Boże mój, od godzin nocnych czuwając do Ciebie modlę się: Daj mi odpuszczenie grzechów moich i ku światłości Twoich nakazów skieruj drogi moje, modlę się.

Panie Boże mój, apostołom Twoim pokój dawno temu dałeś, ich modlitwami pokój daj wszystkim i przebaczenie grzechów (dwa razy).

Panie Boże mój, który znasz grzechy duszy mojej i niepoprawnione zwyczaje serca mego, ulitowawszy się nade mną zbaw modlitwami apostołów.

Panie Boże mój, łotra i nierządnicę grzeszącą zbawiłeś z wielkiej łaskawości, przeto dla modlitw Twoich apostołów ulituj się też nade mną marnotrawnym.

Teotokion: Panie Boże mój, zrodzony z Dziewicy nieznającej małżeństwa, Jej modlitwami i apostołów Twoich daj mi oczyszczenie grzechów i wybaw z przyszłej męki.

Inny kanon.

Hirmos: Od poranku duch mój czuwa dla Ciebie, Boże, albowiem Światłością jesteś i Twoje przykazania są uleczeniem sług Twoich, Przyjacielu człowieka.

Narady grzesznych ludzi przeciwko mnie zawsze organizowane, ojcze, Twoimi modlitwami uczyn je nieskutecznymi, Mikołaju.

Więzy naszych złości rozerwij Twoimi modlitwami, który związałeś zło zgubnego dla duszy węża, święty Mikołaju.

Rozumem zawsze grzesząc i mnóstwem zła ogarnięci, ojcze, przyzywamy Ciebie, Mikołaju, gorącego orędownika.

Teotokion: Mario, Pani całego stworzenia, od wroga, który bezwstydnie opanować chce pokorne serce moje, wyzwól mnie do końca, Bogurodzico.

Pieśń 6

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżujące i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Byliście uczniami samej mądrości Bożej, uczniowie, i helleńską mądrość uczyniliście głupstwem, mędrca zła zgubiliście i błędzących w niewiedzy światłością pobożności oświeciliście, mądrzy (dwa razy).

Ty, który dawno temu grzech Piotra łzami oczyściłeś, Jego modlitwami duszy mojej niezliczone grzechy oczyść niezmierną Twoją łaskawością i ogromem miłosierdzia, Chryste.

Ty, który dawno temu ulitowałeś się nad pokutującymi mieszkańcami Niniwy, i nade mną zmiłuj się z miłosierdzia Twego, ze względu na apostołów Twoich i za mnóstwo grzechów, Zbawco, nie daj mi mnóstwa mąk.

Teotokion: Ty, która Światłość zrodziłaś, oświeć duszę moją omroczoną żądzami i módl się z apostołami, z prorokami i męczennikami, aby z wszelkiego grzechu, wszelkiego nieszczęścia i wszelkiej złośliwości wroga wybawił mnie.

Inny kanon.

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Zniszczyłeś niesprawiedliwy wyrok śmierci i wybawiłeś modlitwą Twoją mających umrzeć, ojcze Mikołaju, jako gorący wspomóżyciel przyzywających Ciebie.

Słabości dusz naszych pociesz i zagroź usta otwierające się przeciwko miłującemu Ciebie, święty Pasterzu.

Gorzkie pastwisko zła Ariusza zniszczyłeś, Mikołaju, spleceniem słów Twoich, znawco tajemnic Bożych, umocnieniem prawosławnych Ty byłeś.

Teotokion: Ulecz niewyleczoną chorą duszę moją, Nieskalana, nieszczęsną przez życiowe oszustwa i liczne grzechy.

Pieśń 7

Hirmos: **Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jedynego Boga opiewając i mówiąc:** Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Piec gorzkiego bezbożnictwa dawno temu rosą Bożej nauki wygasiliście, chwalebni apostołowie, wołając: Wywyższany ojców Boże i wysławiany (dwa razy).

Wyrwij mnie, Chryste, z okropnego grzechu, męki w otchłani i bólów w gehennie, i zbaw mnie, błagam, modlitwami apostołów Twoich, Słowo.

Sięcią słowa z głębin niewiedzy ludzi złowiliście i mnie, zatapianego przez niezmiernie grzechy i burze, wybawcie uczniowie Chrystusa.

Teotokion: Z aniołami, z męczennikami i apostołami, Nieskalana, módl się do Twego Syna i Pana, aby wybawił sługi Twoje z wszelkich pokus i trosk.

Inny kanon.

Hirmos: **Piec płonący zrosiłeś, Zbawco, i dzieci wybawiłeś, śpiewające i mówiące:** Błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Pięknem Kościoła byłeś, mądry Mikołaju, wybaw mnie z wszelkiej brzydoty nieprzystojnych żądz, zawsze modląc się do Łaskawcy całego świata, biskupie.

Obłokami modlitw Twoich, Mikołaju mądry, napój serca wszystkich nas, abyśmy przynieśli godne owoce pokuty, biskupie Mikołaju.

Oświeć Twoimi modlitwami nasze myśli, z wiarą czuwających i Boga sławiących, który zniszczyłeś modlitwami Twoimi chramy Artemidy.

Teotokion: Każdy język z wiarą sławi Ciebie, Czysta, będąca chwałą i sławą rodzaju naszego, sterniczką zbłąkanych, Bogurodzico błogosławiona przez wszystkich.

Pieśń 8

Hirmos: **Niespalanym przez ogień okazał się na Synaju krzew, objawiając Boga jękającemu się i wolno mówiącemu Mojżeszowi, a trzech młodzieńcy niezwyciężoną Bożą gorliwość w ogniu okazali śpiewając:** Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Węgłe ogniem duchowym rozpalone uczniowie Chrystusa całe oszustwo bożków jak trzcinę spalili i oświecili dusze wiernych, wzywając: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Omroczoną grzechami duszę moją i omroczone żądzami niegodnymi teraz oświećcie moje serce, Światłości zawsze będącej Chrystusa uczestnicy, apostołowie, abym nieustannie wołał: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Zranioną duszę moją jadowitymi ukąszeniami węża ulecz modlitwami świętych Twoich uczniów, którzy przyjęli rany ciała, i zbaw śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Bez spalenia rodząc ogień zachowana zostałaś Dziewicą przeczystą, przeto z bezcielesnymi chórami i apostołami módl się do zrodzonego przez Ciebie, aby zbawił z wiarą śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Naśladując dzieci w piecu, duchową rosę przyjąwszy, wołajmy wierni: **Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.**

W Mirze leżące mirrą pachnące ciało Twoje, święty Mikołaju, mirrę toczy przybiegającym i ulecz słabości ludzi.

Stwórca świata i Pan okazał Ciebie wspomóżycielem, przeto dla przyzywających teraz Ciebie w potrzebach, Mikołaju, okazujesz się wybawicielem.

Nie ma nikogo, kto przyzywałby Ciebie w smutkach i szybko nie znalazł pociechy, przeto modlimy się do Ciebie: Wszystkim chorobom naszym ulżyj, Mikołaju.

Teotokion: Śpiewa wszelki język i sławi Ciebie, Dziewico, Oblubienico Boża, bowiem Boga wysławianego zrodziłaś, do którego módl się nieustannie o zbawienie dusz naszych.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, z pokłonami.

Pieśń 9

Hirmos: Rodząca niezniszczalność i najchytrzejszemu Słowu ciało dająca, Matko nieznająca męża, Dziewico Bogurodzico, przybytku niemającego granic nieogarnionego Stworzyciela Twego, Ciebie wywyższamy.

Synami Światłości i dnia was okazało Boga Ojca Słowo, które umiłowałwszy Boży apostołowie światłami świata okazaliście się, biesów zniszczeniem, sternikami zbłąkanych, Kościoła mocnym fundamentem (dwa razy).

Pług słowa, który na karkach jako najlżejszy ciężar nosicie, odnówcie teraz zlodowaciałą przez żądze duszę moją i przez nasienie pokuty uczynicie ją przynoszącą owoce.

Nade mnie, który nie troszczyłem się o Boże przykazania Zakonu i byłem mieszkaniem biesów, grzech wszelki czyniłem, ulituj się, Słowo, dla modlitw chwalebnych apostołów Twoich jako Przyjaciel człowieka.

Ziemia uświęcona została Bożymi relikwiami chwalebnych apostołów przez Ducha Bożego, zaś Kościół pierwotnych jaśnieje nieustannie ich duchami, ze względu na nich, Zbawco, nad wszystkimi ulituj się.

Teotokion: Abyś nie posłał mnie w ogień przygotowany, błaga Ciebie Dziewica Twoja Rodzicielka i Boże bezcielesne duchy, apostołowie, prorocy, męczennicy, biskupi i dusze sprawiedliwych, wielce szczodroblivy i wielce miłosierny.

Inny kanon.

Hirmos: Matką będącą w nadprzyrodzony sposób i według natury Dziewicą, jedyną wśród niewiast błogosławioną, w pieśniach uwielbiamy wierni, Bogurodnicę.

Naśladowałeś zwyczaje świętych apostołów i trony ich odziedziczyłeś jako biskup czcigodny, godny chwały Mikołaju.

Gorliwym o sprawy Boże i we wszystkim pomocą dla gorąco przyzywających Ciebie w całym świecie, błogosławiony Stwórca Ciebie okazał.

Skruszonym sercem wołamy do Ciebie, ojcze: Pocieszeniem nam bądź w troskach, smutek zawsze odpędzając od dusz naszych, Mikołaju.

Śmiertelne porąbanie jak siekiera drzewu należy się tobie, o duszo! Nie leń się przeto i owoce pokuty staraj się okazać Bogu.

Teotokion: Na świętych Twoich rękach nosisz noszącego wszystko, do którego módl się, abyśmy bez uszczerbku wybawili się z przemocy wroga.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia, fotagogikon i zwykle psalmy.

Na stichownie stichery ku czci apostołów, ton 7:

Apostołowie chwalebni, kolumny Kościoła, prawdy głosiciele, gwiazdy bardzo jasne, wy ogniem duchowym wszelkie oszustwo spaliliście, rodzaj ludzki wiarą oświeciliście, przeto modlimy się do was: Módlcie się do Zbawcy i Boga naszego, aby pokój dał światu i zbawił dusze nasze.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Apostołowie Chrystusowi, działacze Zbawcy, krzyż jak pług na ramionach nosząc, ziemię zlodowaciałą przez oszustwo bożków oczyściliście i słowo wiary zasialiście, godnie czczeni jesteście, święci Chrystusowi apostołowie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Jednego pragnąc i na jedno patrząc cierpiętnicy męczennicy jedną drogę życia znaleźli i za Chrystusa śmierć gorliwie przyjmując wołali jeden do drugiego, uprzedzając skarbnice męczeństwa: O cudzie! Jeśli teraz nie umrzemy, to i tak kiedyś umrzemy i oddamy naturze to, co trzeba, a tak zdobędziemy chwałę, wspólnie idąc na śmierć życie kupimy. Dla ich modlitw, Boże, zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. **Teotokion:** Narodziłeś się z Dziewicy niewypowiedzianie, Chryste, i oświeciłeś będących w ciemnościach, wołających: Panie, chwała Tobie.

Także: Dobrze jest wyznawać Pana. **Trisagion.** **Po:** Ojcze nasz, tropariony, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.

W czwartek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 7:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Piękny był i dobry do spożycia owoc, który mnie uśmiercił, a Chrystus jest drzewem życia, z którego spożywając nie umieram, lecz wołam z łotrem: Pamiętaj o mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Z głębin fałszywej wiary narody przeciągnęliście do owczarni, mądrzy, do wiary czerpiącej piękno od Boga i do pokarmu duchowej uczyty wielce cennie doprowadziliście ich, chwalebni apostołowie.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Omroczenie okropnym oszustwem światłością nauczania rozpedziliście apostołowie Pańscy, serca pobożnych oświeciliście jawnie, przeto was w Bożych pieśniach wielbimy.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Mając odcinane mieczem członki, cierpiętnicy Boży, pozostaliście nieodcięci od miłości Zbawiciela, do którego podążyliście, teraz żyjecie w radości, wszyscy chwałą niebieską oświeceni.

Chwała. Pełen zła niszczyciel rodzaju ludzkiego pochwycił mnie, lecz modlitwami głosicieli Twoich, wszechmocna Trójco wyrwij mnie z jego paszczy, abym wielbił Twoje niezmiernie miłosierdzie.

I teraz. Współtrонująca z Ojca Synem czysta Dziewico, z czcigodnego Twego łona wydałaś noszącego ciało śmiertelne, aby naturę ludzką uczynić nieśmiertelną, przeto godnie wszyscy Ciebie wielbimy.

W CZWARTEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 7:

Prosomion: Nie zabraniając.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Aby człowieka uczynić bogiem, człowiekiem stałeś się najlaskawszy Chryste i ukrzyżowany zostałeś, chwała Mocy Twojej.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Gdy zgromadzenie żydowskie skazało Ciebie na krzyż, Jezu, ziemia zatrzęsała się i słońce skryło swoją światłość.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Cierniem zgromadzenie nieprawych ukoronowało Ciebie, Nieśmiertelny, ciernie oszustwa z korzeniem wyrabując, Królu Święty.

Także z Menei stichery ku czci świętego. **Chwała.** Świętemu, jeśli jest. **I teraz.** Stauroteotokion według tonu. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci Najświętszej Bogurodzicy.

Prosomion: Dzisiaj czuwa Judasz.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Widząc rozpostartego na drzewie Baranka pośrodku dwóch łotrów, nieskalana Owieczka i Dziewica wołała: Biada mi, najśłodsze moje Dziecię! Cóż to za przedziwny i przesławny cud? Jakże Ciebie nieprawie zgromadzenie na krzyżu podniosło i żółcią napoiło, który manną nasyciłeś ludzi?

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Gdy Ciebie na krzyżu przygwoźdzonego Dziewica i Matka Twoja ujrzała na miejscu Czaszki, Chryste mój, skazanego przez przestępczy sąd żydowski, wołała: Biada mi, Synu mój umiłowany! Cóż to za przedziwny widok? Jakże Ciebie do krzyża przygważdżają nierozumne hebrajskie dzieci, Pana wszystkich?

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Jedyną Ciebie, najświętsza Władczyni, po zrodzeniu poznaliśmy wszyscy jako Dziewicę, a Ty bez nasienia zrodzonego przez Ciebie widząc na krzyżu z przygwożdżonymi rękoma, płacząc wołałaś, Przeczysta: Dobrowolnie umierasz, wielce cierpliwy, wybawiając ze śmierci wszystkich śpiewających Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Władczyni najświętsza Dziewico, która zrodziłaś Pana z miłosierdzia przygwoźdzonego na krzyżu i toczącego świata strumienie życia, ubłagaj Go, aby zbawił dusze nasze, Ciebie bowiem jedyną mamy wierni jako ucieczkę, mur obronny i wspomóżenie, przeto przybiegamy pod opiekę Twoją.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 7. Prosomion:

Nie jest już nam zabronione drzewo życia, jako nadzieję mającym krzyż Twój, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Powieszony zostałeś na drzewie, Nieśmiertelny, i zniszczyłeś sieci diabła, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Chwała Tobie, Chryste Boże, Apostołów chwała, męczenników radości, którzy głosili Trójcę jednoistotną.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy Nieskalana ujrzała Ciebie na krzyżu dobrowolnie przygwoźdzonego, płacząc opiewała władzę Twoją.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojczy nasz, tropariony, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 7.

Pieśń 1

Hirmos: Głębią morza Pan pokrył faraona z rydwanami, krusząc w wojnach wysoko podniesioną prawicę, śpiewajmy Jemu, albowiem się wysławił.

Zobaczywszy zbliżający się koniec życia mego, Władczyni, wołam: Ty daj mi oczyszczenie grzechów, Oblubienico Boża.

Przybiegłszy do otchłani łaskowości Twojej, wołam: Władczyni łaskawa, wybaw mnie z wszelkiej męki.

Chwała. Władczyni, przyjmij nas z wiarą przybiegających do Ciebie i daj wybawienie z pokus oraz trosk.

I teraz. Ty upadłą Adamową arkę proroczo przywróciłaś, Zbawcę i Boga w łonie nosząc, Przeczysta.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnił się wiarą Chrystusowy Kościół, niebo nieustannie pieśniami woła śpiewając: Święty jesteś, Panie, i Tobie śpiewa duch mój.

Ty, która Boga i Władcę niewypowiedzianie poczęłaś, mnie ogarniętego przez burzę grzechów wybaw z nich i zbaw mnie, Przeczysta.

Mnie, ogarniętego przez noc nieprzystojnych grzechów, oświeć promieniami pokuty, Dziewico, zawsze pozwalając mi czynić dzieła Światłości.

Chwała. Ty, która zrodziłaś chleb niebieski, Bogurodzico, karmiący serca wszystkich wiernych, nasyć spragnioną moją duszę pełną namiętności.

I teraz. Umocniłem się, Boże, Twoje zrodzenie poznając i wzbogacając się o wspomnienie, Dziewico, wołający: Święty jesteś, Panie, zbawiający dusze nasze.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, poznałem dzieła Twoje i przeraziłem się.

Wzdychając przed Tobą, Władczyni, i wołając gorliwie z rozumu mego, obyś nie pogardziła mną, ani też zawstydzila.

Spal rozkoszy cielesnych, tkwiący cierń w nieszczęsnej mojej duszy, Władczyni, która zrodziłaś ogień Boży.

Chwała. Daj mi grzechów odpuszczenie, pobłogosławiona Czysta, i wybaw z wiecznej i strasznej męki.

I teraz. Słowo w Tobie zamieszkawszy, Przeczysta, naturę moją odnowiło, upadłą przez przestępstwo.

Pieśń 5

Hirmos: Od poranku duch mój czuwa przed Tobą, Boże, bowiem Światłością jesteś i Twoje rozkazy są uleczeniem sług Twoich, Przyjacielu człowieka.

Upodobiłem się do bezrozumnych zwierząt, nieszczęsny, który żądzami bezrozumnymi ciało moje zniewoliłem, Ty daj mi powstanie, Bogurodzico.

Zmiłuj się nade mną, który zgrzeszyłem bardziej od innych ludzi i przybiegam do Twojej gorącej opieki, Bogurodzico Dziewico, wyrwij mnie z mąk.

Chwała. Tych, którzy Ciebie wyznają jako Bogurodzicę, Matko Dziewico, uczynь godnymi otrzymania nieprzemijającego królestwa i pokarmu, przez Ciebie, Matko Boża.

I teraz. Błogosławiona i wysławiona Matko nieznająca męża, umarłą przez grzechy duszę moją i zgarbioną przez niepowstrzymane żądze ożyw.

Pieśń 6

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Ogarnęła mnie burza grzechów, Dziewico, i prowadzi do rozpaczycy zniszczenia, lecz wyciągnij do mnie pomocną rękę, mocną i wszechmocną.

Olej gorącego miłosierdzia, który jest w Tobie, rozlej na mnie, Władczyni, i wybaw z grzechów, wyrwij z ognia wiecznego.

Chwała. Ty, która rozwiązałaś cierpienia Ewy, Dziewico, przez zrodzenie Twoje przeczyste, rozwiąż też cierpienia pełnej żądz mojej duszy i ciała.

I teraz. Wysławiasz w pieśniach wcielonego w Ciebie Boga i płaczesz widząc Go podniesionego na krzyżu, Matko Dziewico czysta i nieskalana.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 7:

Owoc łona Twego, Czysta, krzyż postawił na krańcach świata i ze zniszczenia świat wybawi, przeto Ciebie jako chwalebłą uwielbiamy.

Pieśń 7

Hirmos: Do pieca ognistego wrzucone czcigodne dzieci ogień na rosę przemieniły, śpiewając tak wołały: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Za grzechy moje umnożyła się kara, zasługuję na Sąd, Czysta, przypadam do Ciebie i wołam: Przed końcem życia daj mi oczyszczenie i lzy rozrzewnienia, i poprawę zwyczajów.

Słabego okropnie przez skalanie grzechami, Czysta, i zmierzającego ku rozpaczycy grobu jako rodząca Życie wszystkich, Przeczysta, ożyw czynami Bożymi.

Chwała. Bogurodzico łaskawa, z wiarą przyzywających Twoją łaskę zawsze żywą, z duchowej śmierci wybawiającą, uczyni godnymi królestwa przeczystymi Twoimi modlitwami.

I teraz. Niezłębione zrodzenie Dziewicy wysławiamy, przez które wybawiliśmy się ze śmierci rodząc się ku niezniszczalności, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: Jedynemu niemającemu początku Królowi Chwały, którego błogosławią niebieskie moce i drżą zastępy anielskie, śpiewajcie kapłani, ludzie błogosławcie Go na wieki.

Spala mnie piec rozkoszy, Dziewico, i ogniem rozkoszy zżera, uprzedź i modlitewną Twoją rosą wygaś go, dając duszy mojej mocną osłodę.

Duszę skalałem i zniszczyłem ciało rozkoszami, nurzając się w nich i stałem się pośmiewiskiem ludzi i śmiechem wrogów. Władczyni Bogurodzico, pomocną bądź mi.

Chwała. Boga, którego zrodziłaś, Dziewico, ubłagaj, aby zesłał zbawienie z wiarą czczącym Ciebie, zniszczenie trosk i szybką przemianę okropnych słabości, i łaskę wieczną.

I teraz. Bogu, który stworzył Adama na obraz i w naturze jego sam przyszedł, rozwiązując pierwszą klątwę, śpiewajcie kapłani Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Opiewana przez wszystkich niebiosa przewyższyła, bez nasienia poczęła niemające początku Słowo i wcielonego Boga zrodziła ludziom, przeto Ciebie wszyscy uwielbiamy.

Pełna światłości Dziewico Matko Bogurodzico, nieszczęsną duszę moją, okropnie omoczona żądzami cielesnymi, światłością modlitw Twoich ku bojaźni Bożej światłości skieruj.

Popadłem w rozpacz przez mnóstwo grzechów, wąpię w swoje zbawienie i pełen lęku przychodzę, Władczyni najświętsza: Twoją łaskawość i miłosierdzie Twoje ześlij nam.

Chwała. Zrodzenie Twoje, Bogurodzico, przewyższające naturę, zadziwia aniołów i przeraża ludzi, dla wszystkich bowiem jest niewypowiedziane i niepojęte, opiewając je pobożnie Ciebie sławimy.

I teraz. Obumarłe i zniszczalne szaty zdejmij ze mnie, Dziewico, która zbawienia szatę wcielonego Słowa zrodziłaś ludziom, przeto wszyscy Ciebie zawsze wielbimy.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy i rozesłanie.**

W PIĄTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 7:

Kościół śpiewa Tobie, Chryste Boże, ukrzyżowanemu na jodle, cedrze i cyprysie, kłaniając się Tobie: Zwycięstwa wiernym daj ze względu na Bogurodzicę i zmiłuj się nad nami.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Ty, który ze względu na mnie przecierpiałeś na krzyżu przygwożdżenie, przyjmij moją odważną chwałę, Chryste Boże, i zbaw mnie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Krzyżem Syna Twego chronieni, Dziewico, unikamy ataków biesowskich, przeto Ciebie, Bogurodzico Oblubienico dziewicza, godnie opiewając sławimy.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 7:

Jaśniejsze od ognia i bardziej skuteczne od płomienia drzewo krzyża Twego pokazałeś, Chryste, spalające grzechy ludzi i oświecające serca opiewających dobrowolne Twoje ukrzyżowanie, Chryste Boże, chwała Tobie.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Panie, Twego krzyża widząc podniesienie, zawsze przystępujemy z wiarą w pieśniach i pieniach, całujemy go z bojaźnią i radością: Uświęć sługi Twoje i daj pokój światu Twemu przez jego okazanie, jedyny wielce miłosierny.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Święci męczennicy, módlcie się, aby dano nam odpuszczenie grzechów naszych i wybawienie z czekających nas mąk oraz gorzkiej śmierci, prosimy was.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Bogurodzica, czysta zawsze Dziewica, na krzyżu widząc wiszącego Syna swego, jako Matka płacząc wielbiła Jego budzące bojaźń wyniszczenie, nieznająca męża Władczyni.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 7:

Krzyż Twój czcigodny, Chryste, jest orężem pokoju i niezwyciężonym zwycięstwem, którym zrzucani są niewidzialni wrogowie, przeto dziękczynnie śpiewamy Tobie.

Ty, który osądzenie Adama drzewem krzyża uleczyłeś, ulecz nasze skruszenia serdeczne i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Owoc łona Twego, Czysta, krzyż postawił na krańcach świata i ze zniszczenia świat wybawi, przeto Ciebie jako chwalebną uwielbiamy.

Kanon ku czci czcigodnego i życiodajnego krzyża Pańskiego,
mający akrostych: **Chrystus na drzewie powstrzymał dawne oszustwo. Poemat Józefa. Ton 7:**

Pieśń 1

Hirmos: Bogu niszczącemu faraona w Morzu Czerwonym, pieśń zwycięską śpiewamy, albowiem się wysławił.

Chrystus podnoszony na krzyżu przyciągnął do siebie wszystkich ludzi i zrzucił wroga, który kiedyś wszystkich zrzucił.

Wodę życia, mój Jezu z życiodajnego Bogu wytoczyłeś i uśmierciłeś wroga, Władco, sam będąc martwym.

Męczennikom: Modlitwę gorliwą za nami zanieście Chrystusowi, cierpiętnicy, abyśmy wszyscy zostali wybawieni z budzącego bojaźń Sądu.

Męczennikom: Upokorzyliście się ze względu na Chrystusa, mądrzy męczennicy, i pełnego wroga zrzuciliście Bożą łaską.

Teotokion: Widząc zajaśniałego z Ciebie z wielkiej łaskowości, Władczyni, na krzyżu wiszącym, płakałeś wysławiając Go.

Inny kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 7:

Hirmos ten sam.

Praojca Adama, który przez nieposłuszeństwo popadł w zniszczalność, ożywiłaś przez zrodzenie w ciele Boga, Przczysta.

Z radością słowa Gabriela wołamy do Ciebie, Czysta: Raduj się, wszystkich nadziejo, Przczysta. Raduj się, Oblubienico Boża.

Obumarły mój rozum ożyw życiodajnym działaniem z Ciebie zaiste zrodzonego, przczysta Dziewico.

Błogosławiący Ciebie z wiarą przez Boga jawnie jest pobłogosławiony, bowiem Źródło błogosławieństw zrodziłaś, jedyna przez wszystkich opiekowana.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnił się wiarą Chrystusowy Kościół, niebo nieustannie pieśniami woła śpiewając: Święty jesteś, Panie, i Tobie śpiewa duch mój.

Niecierpieliwy z natury, jakże cierpisz mękę, który tchnąłeś we mnie życie? Jakże umierasz na drzewie? Wielkie jest Twoje miłosierdzie i cierpliwość, Zbawco.

Na krzyżu pośrodku łotrów niesprawiedliwie zostałeś podniesiony, Słowo, i przez wiarę usprawiedliwiłeś tych, którzy poznali Ciebie jako Stwórcę całego stworzenia, dobrowolnie cierpiącego.

Męczennikom: Cierpiąc struganie ciała, odcięcie nóg i rąk oraz wszystkich członków, cierpiętnicy, staliście się godnymi chwały za nami modląc się.

Męczennikom: Licznymi mękami zostaliście oświeceni w Bogu, ogromną chwałą odziedziczyliście teraz, mądrzy, zawsze modląc się za dusze nasze.

Teotokion: Odpuszczenie win naszych, czysta Dziewico, daj macierzyńskimi Twoimi modlitwami, która zrodziłaś Człowieka, Boga Słowo, który został przygwożdżony na krzyżu.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ciebie, Dziewico, obrazowo jako cień najświętszy Dawcy Zakony na górze Bóg przedstawił, bowiem byłaś mieszkaniem uświęcającego wszystkich.

Jako ziemię wszyscy rozumiemy Ciebie, święta Dziewico, która bez nasienia nam zrodziłaś piękny kłos, Jezusa Chrystusa, karmiącego z wiarą i miłością Ciebie błogosławiących.

Widziane było przyjscie Boga Najwyższego, w Ciebie niewypowiedzianie wcielonego, Dziewico, Ty bowiem byłaś Matką królującego nad wszystkimi.

Umocniłem się rozważając Boże Twoje zrodzenie i wspomoczeniem Twoim, Dziewico, wzbogacam się, wołając: Święty jesteś, Panie zbawiający dusze nasze.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląkłem się, poznałem dzieła Twoje i przeraziłem się.

Jako najpiękniejsze kiść winogron na krzyżu podniesiony zostałeś, Władco, radości wino tocząc, Przyjacielu człowieka.

Wielce bolesne ludzkie żądze wyciszyłeś zaiste, gdy dobrowolnie w ciele Twoim cierpienie przyjąłeś, Władco.

Męczennikom: Strupy i rany otrzymali cierpiętnicy od wroga i okazali się lekarzami dusz naszych.

Męczennikom: Uzbroiliście się przeciwko oprawcom, i zwyciężyliście, cierpiętnicy, ukoronowani zostaliście koronami zwycięstwa.

Teotokion: Bez nasienia zrodziłaś Słowo, Dziewico, które na krzyżu łaską zwyciężyło zniszczenie.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Habakuk ujrzał Ciebie, Przczysta, jako górę ocienioną duchowym oświeceniem, z Ciebie bowiem przyszedł wcielony Bóg.

Umacnia się zgromadzenie prawosławnych, opiewając Ciebie, Najświętsza, jako Bożą Matkę, z aniołami wołając do Ciebie: Raduj się.

Bitý jest po twarzy Nestoriusz, nie chciał bowiem uznać Ciebie za czystą Bogurodzicę, a Ty Boga zaiste zrodziłaś, Przczysta.

Oblubieniec znalazł Ciebie jako piękną i jaśniejącą cnotami, wcielił się w Ciebie i uczynił Bogurodzicą, Najczystsza.

Pieśń 5

Hirmos: Od poranku duch mój czuwa dla Ciebie, Boże, albowiem Światłością jesteś i Twoje przykazania są uleczeniem sług Twoich, Przyjacielu człowieka.

Podniesiony ciałem na krzyżu, Władco, całe stworzenie z jamy okropnej niewiedzy wyprowadziłeś do poznania Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Na miejscu Czaszki postanowili ukrzyżować Ciebie ludzie nieprawi, Jezu, który skruszyłeś głowę zgubnego węża.

Męczennikom: Powstrzymaliście toczenie się zła, Chrystusowi męczennicy, Bożą krwią waszą i faraona prześladowcę w niej utopiliście.

Męczennikom: Bezlitośnie obdzierani ze skóry, cierpiętnicy, zniszczyliście oskarżeniem serca pełne marności i staliście się zwycięzcami.

Teotokion: Bóg uświęcił łono Twoje, święta Czysta, i zamieszkał w nim, a na krzyżu podniesiony stworzenie podniósł ze sobą.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Twoją wspaniałą, piękną, słodką i dobrą cnotę, Pani, umiłował Władca i wcielił się w Ciebie.

Najświętsza i pełna światłości Bramo łaski, świat najjaśniejszą Twoją światłością oświeciwszy, Dziewico, Tobie śpiewających oświeć.

Ci, którzy wyznają Ciebie jako Bogurodzicę, Matko Boża, uczyni godnymi nieprzemijającego królestwa i pokarmu, Boża Matko.

Okazałaś się świątynią wszystko widzącego i wszechwładnego, Twoje bowiem łono znalazłszy czcigodniejszym od nieba wcielił się, Bogurodzico najczystsza.

Pieśń 6

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Zjawiwszy się z miłosierdzia zmiłowań, Lekarz słabych uleczył słabującą naturę ludzką krzyżem i cierpieniem swoim.

Przez drzewo dawno temu Adam został osądzony, a teraz przez drzewo krzyża został usprawiedliwiony, otrzymał wejście do raju i przyjął słodycz.

Śpiewamy Tobie, ukrzyżowanemu ciałem, wysławiamy ukoronowanego cierniem i chwałą koronującego ludzi, Królu najłaskawszy.

Męczennikom: Cierpiętnicy odrzucili zgubne oszustwo bożków, zostali wydani na mękę i zmarli królują z Chrystusem.

Męczennikom: Ani prześladowania, ani głód, ani nagość, ani nieszczęścia, ani też śmierć wcale was, Boży cierpiętnicy, nie rozłączyły z miłością Chrystusową.

Teotokion: Wysławiasz w Ciebie wcielonego i opłakujesz na krzyżu widząc podniesionego, do którego módl się, Dziewico nieskalana.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Według natury Boskiej i ludzkiej zrodziłaś, Bogurodzico Dziewico, żyjącego z ludźmi jedyne go łaskawcę, który dał ludziom życie.

Emmanuela w dwóch naturach zrodziłaś, Bogurodzico, przedtem doskonałe Słowo, Boga wcielonego, który daje nam zbawienie.

Arka chroniąca tablice Zakonu ukazywała Ciebie, Bogurodzico, która Słowo Boże przyjęłaś w łonie swoim, wcielone ze względu na nas.

Anielskie języki nie mogą w pełni głosić chwały Twojej, Czysta, my zaś teraz jako słudzy przyjąwszy słowa Gabriela, Tobie je przynosimy: Raduj się.

Pieśń 7

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jedynego Boga opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Łagodząc ciężar nieprawości moich podniesiony zostałeś na krzyżu pośrodku nieprawych, najłaskawszy Panie, wywyższany ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Włócznie przebity w Boży bok Twój naprawiłeś upadek wyrosły z boku, Zbawco, płomiennemu orężowi nakazując zawsze dawać mi wejście do rajów.

Męczennikom: Gwiazdami na wysokości firmamentu Kościoła jesteście, męczennicy, stworzenie oświecacie światłością cierpień i uzdrowień jaśnieniem.

Męczennikom: Księga przynosi zawsze zapisanych żywych męczenników Pańskich, którzy zapisane Boże prawa gorliwie zachowali i bardzo ucierpieli.

Teotokion: Najświętsza płakała widząc najświętsze Słowo, które z Niej zajaśniało, podniesione na świętym krzyżu i uświęcające ziemię.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Będących w piecu ognistym Twoje zrodzenie wybawiło dawno temu, teraz zaś nas wybaw, Nieskalana, którzy Jego nadprzyrodzonemu przyjściu wołamy: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Boży Praojciec Twój Dawid Twoją chwałę opisał Dziewico i o Tobie jawnie prorokował jako o Królowej stworzenia, stojącej po prawicy Boga ojców naszych, Nieskalana.

Odnowiłaś naturę ludzi, Czysta, odnowieniem zrodzenia Twego, przeto wołamy do Ciebie: Błogosławiony jest na wszystkie wieki, Pani, owoc łona Twego.

Osądzonego Adama i trzymanego przez śmierć, Adam drugi przez Ciebie, Przechylny, ulitowawszy się wezwał, wołając: Błogosławiony jest zrodzony z Ciebie i odnawiający mnie.

Pieśń 8

Hirmos: Jedynemu niemającemu początku Królowi Chwały, którego błogosławią niebieskie moce i drżą zastępy anielskie, śpiewajcie kapłani, ludzie błogosławcie Go na wieki.

Martwym okazało mnie drzewo poznania, Ty zaś podniesiony na drzewie, Chryste mój, ożywiłeś i oświeciłeś śpiewających: Śpiewajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Przestępcze zgromadzenie ukoronowało Ciebie cierniem, Królu wyrywający ciernie nieposłuszeństwa Adama, pierwszego stworzonego, i podniosło na krzyżu, wszystkich wybawiającego z głębin oszustwa.

Męczennikom: Ciebie, który rozumem rozpostarłeś niebios, nierozumni ludzie rozciągają na drzewie, uleczając nasze żądze cierpieniem Twoim, Zbawco, powstrzymującego choroby ranami po gwoździach.

Męczennikom: Męczenników relikwie aromat wydają cudów przychodzących z niezachwianym sercem i żądz woń zawsze przepędzają, wszystkim od Boga zdrowie dając.

Teotokion: Chóry świętych modlą się, Dziewico, do Władcy, który przyszedł z Twego łona i pokazał na krzyżu drogę cierpienia, Czysta, wysławiających Ciebie jako Królową wszystkich.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Nieogarniony Władca wszystkich, którego nie mogą ogarnąć niebios, Bogurodzico, zmieścił się w Twoim łonie, Dziewico, przeto Ciebie z miłością wywyższamy na wieki.

Rozum przewyższający całe stworzenie, Dziewico, którego nie może oglądać zrodzona natura, nosiłaś na swojej przeczystej ręce, przeto z miłością wywyższamy Ciebie na wszystkie wieki.

Ublągaj Boga, którego zrodziłaś, Dziewico, aby zesłał zbawienie z wiarą czcącym Ciebie, rozwiązanie nieszczęść, szybką odmianę okropnych słabości i wieczną łaskę.

Zobaczywszy Ciebie jako upiękzoną cnotami rozlicznymi oświeconą świątynię Najwyższego, najświętsza Dziewico, śpiewamy Tobie pobożnie i wysławiamy na wszystkie wieki.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Opiewana przez wszystkich i większa od niebios, która bez nasienia poczęłaś Słowo niemające początku i wcielonego Boga zrodziłaś jako człowieka, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Ciebie na krzyżu podniesionego, Królu wieków, gdy słońce ujrzało omroczyło się, ziemia zatrzęsała się i zasłona świątyni rozdarła się, Jezu wszechmocny.

Nieprawi zbili Twoje ręce i nogi, życiodajny bok włócznią przebili, żółcią i octem napoili Ciebie, Chryste mój, słodczy wszystkich i Boga prawdziwego.

Męczennikom: Skruszyliście sieci sprawcy zła, kruszeni wszelkimi rodzajami cierpienia, korony zwycięstwa otrzymaliście z wysoka, mężni cierpiętnicy, i jesteście wielbieni.

Męczennikom: Uświęciliście całą ziemię złożeniem relikwii, cierpiętnicy, i wygasiliście skalanie ofiar składanych bożkom, ogniovi wydani i w nim tajemnie spalani.

Teotokion: Umiłowana przez Boga, bardziej święta od cherubinów, która Boże Słowo Boga w ciele zrodziłaś, dobrowolnie podniesione na krzyżu, za wszystkich gorliwie módl się do Niego.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Doskonałe człowieczeństwo przyjęte zostało z Ciebie, przeczysta Dziewico, ze Słowem łączące się ciało uduchowione, słowem duszy upiększone, przeto wszyscy wierni Ciebie uwielbiamy.

Niech zamilknie nedorzeczne gadanie retorów, apostolska zaś trąba niech ogłosi Ciebie prawdziwymi słowami wysławiając, Dziewico, i głoszą prawdziwą Bogurodzicą.

Zmiłowawszy się ze względu na Ciebie, w Hipostazie Słowa zaiste zjednoczył się z człowiekiem i odpłatą stał się jako Bóg, Dziewico, przeto Ciebie wszyscy zawsze wielbimy.

Przewidując proroczym wzrokiem tajemnicę Twego zrodzenia, Dziewico, bowiem wcielonego Boga zrodzisz ludziom, wybawiającego nas z pokus modlitwami Twoimi.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.
Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 7:

Władcą będąc, Przyjacielu człowieka, Dawco życia, odkupiłeś krzyżem Twoim świat, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Na krzyżu przygwożdżona łoża prawdziwa dała raj poganom i łotrom: oto chwała Kościoła, oto bogactwo królestwa, ucierpiały ze względu na nas Panie, chwała Tobie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Pamięć świętych Twoich cierpiętników świętując Tobie śpiewamy, Chryste, wołając: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Swego Syna na drzewie widząc dawno temu serce Twoje oręż smutku zranił, Przeczysta.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.

W piątek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 7:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Piękny był i dobry do spożycia owoc, który mnie uśmiercił, a Chrystus jest drzewem życia, z którego spożywając nie umieram, lecz wołam z łotrem: Pamiętaj o mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Uleczać Adama cierpienie, które podjął z wrażej namowy, podniesiony

zostałeś na krzyżu, Królu wszystkich, i męki przecierpiałeś, mając przygwożdżone ręce i nogi, przeto sławimy Twoją wielką cierpliwość. Słowo.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Pośrodku nieprawych zgromadzenie żydowskie ukrzyżowało Ciebie, jedynego Dawcę Zakonu i Zbawiciela, który wybawia z wszelkiej nieprawości rodzaj ludzki, Chryste, przeto wysławiamy Ciebie.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Rany licznych cierpień jako piękną ozdobę noszą mężni cierpiętnicy, poznani zostali jako ozdoba Kościoła, zawsze modlący się za dusze nasze.

Chwała. O Trójco Święta! Wiernie sługi Twoje wybaw z cierpień, w Ciebie wierzących, w Jednym Bóstwie nieustannie pobożnie sławiona i daj wieczne Twoje królestwo.

I teraz. Nie mając widoku, ani piękna, widząc Ciebie powieszzonego na drzewie krzyża, najczystsza Dziewica wołała boleściwie: Biada mi! Jakże to, Dziecię, nieprawi zranili Ciebie?

W PIĄTEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci świętych męczenników, hierarchów i ascetów, ton 7:**

Prosimion: Nie zabraniając.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Męczennicy ciemności bezbożnictwa rozpędzili, pokazawszy wszystkim ludziom światłość poznania Boga.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Naukami prawosławnymi, Bożymi zorzami oświeciliście Kościół Pański, mądrzy pasterze.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Skruszyliście sieci biesów, zamieszkawszy w nieprzebytych pustyniach, ojcowie czcigodni.

Inne stichery ku czci męczenników, ton 7:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Zbawco, nie zawstydz mnie, czyniącego dzieła wstydlive, gdy przyjdiesz sądzić świat cały.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Chwała Tobie, Chryste Boże, Apostołów chwało, męczenników radości, którzy głosili Trójcę jednoistotną.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na

wieki.

Święci męczennicy, mężnie walczący i ukoronowani, módlcie się do Pana, aby zmiłował się nad naszymi duszami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Poznana zostałam jako Matka, Bogurodzico, i w nadprzyrodzony sposób pozostałam Dziewicą, co przewyższa słowa i zrozumienie, cudu zrodzenia Twego język nie może wypowiedzieć, słowa są bezsilne, Czysta, nieosiągalny jest bowiem obraz zrodzenia, gdy bowiem zechce Bóg, zwyciężony jest porządek natury, przeto Ciebie wszyscy znając jako Matkę Bożą, prosimy Ciebie gorliwie: Módl się o zbawienie dusz naszych.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia.

Na stichownie stichery ku czci męczenników, ton 7:

Nie troszcząc się o wszystko, co ziemskie, święci męczennicy, i na Sądzie Chrystusa mężnie głosiliście, odpłatę za męki od Niego przyjęliście, lecz jako mający odwagę, módlcie się do Niego jako Boga wszechmocnego, aby zbawił dusze nasze, przybiegających do was, błagamy.

Chwalebni męczennicy, owieczki duchowe, ofiary całopalne, ofiary przyjemne Bogu, was ziemia nie ukryła, lecz niebo przyjęło, staliście się współuczestnikami aniołów, z nimi módlcie się, prosimy was, do łaskawcy i Boga naszego, aby pokój dał światu i zbawił dusze nasze.

Za zmarłych: Na obraz Twój i podobieństwo stworzyłeś najpierw człowieka i w raju umieściłeś, aby rządził Twoim stworzeniem, ale z zawiści diabła oszukany został, skosztował jadu, stał się przestępcą Twoich przykazań, przeto wróciłeś do ziemi życie jego, skąd je i wzięłeś, osądziwszy go, Panie, i wyprosź pokój.

Za zmarłych: Daj odpoczynek, Zbawco nasz, Dawco życia, braciom naszym, których zabrałeś z czasu, wołających: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, która jedyna Nieogarnionego przyjęłaś i zrodziłaś wcielonego Boga Słowo, módl się o zbawienie dusz naszych.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PIĄTEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 7.

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Władczyni Bogurodzico, tych, którzy w Tobie złożyli nadzieję i do Ciebie przybiegli, wybaw z nieszczęść i trosk, upadków, wiecznego płomienia i męki.

Rosą miłosierdzia Twego, Dziewico czysta, wygaś płomień moich upadków, abym nie ku przyszedł ku pokusie wszelkiego osądzenia i ognia przyszłego.

Chwała. Zroś mnie, Dziewico, kroplami Twego miłosierdzia, zawsze wysuszanego przez znój rozkoszy, abym nieustannie słał z Ciebie zrodzonego Boga i Zbawcę naszego.

I teraz. Wodą Twojej modlitwy napełnij duszę moją, Dziewico, rozpaloną smutnym znojem, abym owoce Bożej radości przyniósł z Ciebie zrodzonemu.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebios wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Błagam Ciebie, Dziewico, zbawienie duszy mojej, oczyszczenie daj i łaskę darmo daną, jako mocna i łaskawa, i jako przyjazna ludziom Dziewica, uczyn nas godnymi życia niezniszczalnego.

Prawdziwe wybawienie i orędowniczkę świata, która zrodziłaś Stworzyciela, czysta Dziewico, wybaw z nieszczęść śpiewających Tobie z wiarą, z pokus życiowych i wiecznego osądzenia.

Chwała. Modlimy się gorliwie do zmiłowań Twoich, Dziewico, nie pogardzaj sługami pokornymi, lecz jako łaskawa wejrzyj miłosiernym Twoim okiem i wybaw nas z udręki diabła.

I teraz. Teraz ogrom smutku ogarnął mnie, Dziewico, moc moja cała osłabła i cały leżę na ziemi, lecz z duszy wołam do Ciebie: Ty podnieś mnie znowu i pocieszeniem Twoim umocnij.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławilem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Matko Boża, wybaw mnie ze zniszczenia i oszukańczej udręki węża, zawsze chodzącego wokół mnie i szkodzącego stopom moim.

Duchowa Bramo życia, otwórz mi bramy pokuty, bowiem teraz zbliżyłem się do bram rozpacz, nieszczęsny, przez liczne grzechy.

Chwała. Brud żądź i rozkoszy dobrze strząśnij miłosierdziem Twoim, Najświętsza, okaż mnie czystym i przyoblecz w świetlistą szatę łaski.

I teraz. Skalanie duszy i nieczystość ciała mego oczyściwszy, Czysta, łaskawymi modlitwami Twoimi okaż mnie czystym, zawsze śpiewającego Tobie i sławiącego.

Pieśń 5

Hirmos: Noc nie jest światłością dla niewiernych, Chryste, dla wiernych zaś jest oświeceniem w słodyczy słów Twoich, przeto dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Módl się do najłaskawszego Słowa, Dziewico nieskalana, aby nas zbawił, bowiem Ciebie zdobyliśmy jako wspomóżycielkę i w troskach mocną pomoc.

Nie wydawaj mnie wrogom, Czysta, którzy szukają mojej zguby z powodu grzechów moich, lecz miłosierdziem Twoim wyrwij mnie z ich zakusów.

Chwała. Znając Ciebie jako Boga wszystkich i Stwórcę wszystkich, Chryste, w Tobie jedynym złożyliśmy nadzieję naszego zbawienia, który dla nas wcieliłeś się.

I teraz. Raduj się, obłoku czysty, toczący wodę żywą. Raduj się, Dziewico, męczenników umocnienie i apostołów. Raduj się, czcigodna Chwało, Nieskalana.

Pieśń 6

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżujące i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Wspaniałość i piękno cnoty, które miałem przez chrzest, zgubiłem, Władczyni, czyniąc rzeczy nieprzystojne, Ty zaś gorącym Twoim orędownictwem daj mi ją, z wiarą Ciebie czczącemu.

Wybaw mnie, Władczyni, z cierpień, nieszczęść i smutków, dając mi Twoją pociechę, innej bowiem nie mam wspomóżycielki, tylko Ciebie, Nieskalana, ja sługa Twój.

Chwała. Ty, która zrodziłaś łaskawcę i Zbawcę, nasz moc i możesz co tylko chcesz czynić, Nieskalana, przeto błagamy Ciebie, Twój słudzy, wybaw nas z burzy żądz.

I teraz. Ciebie jako lekki obłok dawno temu ujrział oświecony w duchu prorok Izajasz, na którym zasiadłszy przyjdzie Pan Chwały i zrzuci wszystkie bożki Egiptu, Dziewico Matko przeczysta.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 7:

Wybaw z wiecznego ognia kłaniających się zrodzeniu Twemu, Ciebie bowiem Chrystus okazał jako wspomóżycielkę nas, śpiewających Tobie.

Pieśń 7

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jedyne Boga opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Ogarneńo mnie mnóstwo grzechów i prowadzi mnie ku zniszczeniu zguby, i rozpaczy: Bogurodzico, uprzedź i daj mi zbawczą pomoc.

Wybaw mnie z wszelkiego wrogiego nieszczęścia, pokus i smutków, zachowaj duszę moją w ciszy i pokoju, Czysta, abym radując się opiewał moc Twoją.

Chwała. Przewidując osądzenie złych moich czynów, nieszczęsny, wołam do Ciebie z głębi serca mego, Przeczysta: Ty bądź mi wspomóżeniem, Władczyni, i zbaw mnie.

I teraz. Z męczennikami, z aniołami i z apostołami, Nieskalana, Twego Syna i Pana ubłagaj, aby wybawił sługi Twoje z pokus, nieszczęść i smutków.

Pieśń 8

Hirmos: Naśladując dzieci w piecu, duchową rosę przyjąwszy, wołajmy wierni: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Bądź mi pomocą, Dziewico najświętsza, do Ciebie przybiegającego i wołającego z wiarą: Zmiłuj się, Czysta, i przed końcem daj mi oczyszczenie grzechów, a w godzinie śmierci daj zbawienie, a po śmierci daj pokój.

Przerażenie ogarnia mnie okropne, gdy myślę o strasznym badaniu i Sądzie nieubłaganym dla czyniących zło, które ja zaiste uczyniłem, nieszczęsny, i o męce owej końca niemającej: Władczyni świata, bądź mi wybawieniem.

Chwała. Ty, która jesteś przyczyną zbawienia ludzi, wiernych obrończyni, grzesznych oczyszczenie! O źródle wszelkiego dobra i dawczyni łask, Bogurodzico czysta, Ty ulecz moje duchowe choroby i wytocz łaskę wieczną, chwałę i wesele.

I teraz. Dar od nas jakim dana jesteś, Władczyni, bowiem od początku natury modlitwy nasze przyjąwszy, Przeczysta, dary piękne oddaj nam Twoją pomocą, bowiem nieustannie śpiewamy z Ciebie zrodzonemu i wywyższamy na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Matka Boża i Dziewica, rodząca i dziewicą znowu będąca, nie jest to rzecz natury, lecz Bożej łaskowości, przeto jako jedyną godną Bożych cudów Ciebie zawsze uwielbiamy.

Pod Twoją opiekę teraz przybiegłem, Dziewico, targany burzą mnóstwa grzechów i ginącego wybaw mnie, która Zbawcę i Stworzyciela zrodziłaś, wybaw z wiecznego osądzenia.

Stwórca, Bóg i Pan wcielił się w Twoje przeczyste łono, módl się za nami do Niego, Czysta, aby ulitował się z miłosierdzia swego nad ludem zrozpaczonym.

Chwała. Wybaw mnie z niegasnącego ognia i ciemności zewnętrznej, płaczu wiecznego, jestem bowiem godzien osądzenia, o Najświętsza, czysta Bogurodzico! Twoim gorącym orędownictwem do Boga.

I teraz. Chroniony Twoją łaską, Bogurodzico, trwam nie zjedzony przez ataki przeciwnych wrogów, przeto jako umocnienie Boże i stopień opiewam, kłaniam się i uwielbiam Ciebie.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojcze nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

W SOBOTĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci męczenników, ton 7:

Módlcie się, święci, aby dano nam odpuszczenie grzechów naszych i wybawienie z czekających nas okropieństw oraz gorzkiej śmierci, błagamy.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Święci Twoi, Panie, na ziemi walczyli, wroga zdeptali i zniszczyli oszustwo bożków, przeto przyjęli od Ciebie korony, Przyjaciela człowieka, Władcy i miłosiernego Boga, dającego światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jako w skarbnicy naszego zbawienia w Tobie mamy nadzieję, opiewana przez wszystkich, wyprowadź z jamy i otchłani grzechów, Ty bowiem podległych grzechowi zbawiłaś rodząc Zbawienie nasze, która jesteś przed zrodzeniem Dziewicą, w zrodzeniu i po zrodzeniu jesteś Dziewicą.

Po drugiej recytacji Psalterza katzma poetycka, ton 7:

Radujcie się, sprawiedliwi, niech weselą się niebiosa, na ziemi bowiem męczennicy walczyli, wroga zdeptali, niech raduje się zwycięski Kościół, świętując jedynego wyznaczającego walkę i dającego zwycięstwo Chrystusa Boga, dającego światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennicy Twoi, Panie, wroga zwyciężyli i oszustwo bożków okryli hańbą, uzbroiwszy się w moc krzyża Twego, przeto z aniołami śpiewając Tobie głoszą zwycięską pieśń, wysławiając Ciebie, Chryste, ich modlitwami daj duszom naszym oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Liczne są utrapienia sprawiedliwych, lecz ze wszystkich wybawi ich Pan.

W krainie żyjących, Panie, i w mieszkaniach sprawiedliwych Twoich umieść dusze, których pamięć czynimy, Przyjacielu człowieka, a jeśli czymś zgrzeszyli w życiu, to jako miłosierny i łaskawy Bóg przebac, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Nieznająca małżeństwa Dziewico nieskalana, módl się zawsze z prorokami, biskupami i męczennikami do wcielonego w Twoje łono Boga naszego, aby zbawił dusze nasze.

Kanon do świętych męczenników, hierarchów i ascetów oraz za zmarłych, mający akrostych: Z chórami opiewam pasterzy i męczenników, ja Józef. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Bogu, który w Egipcie Mojżeszowi pomagał wyprowadzić Izraela, Jemu jednemu śpiewajmy, albowiem się wysławiał.

Chór szczerých męczenników zwyciężył przywódcę zła i weseli się przed obliczem Boga, który ich stworzył.

Hierarchowie Chrystusowi i wszyscy sprawiedliwi walczyliście i staliście się godnymi pokarmu wiecznej łaski.

Wybaw nas, Chryste, z wszelkiego gniewu modlitwami proroków, ascetów i świętych niewiast, i zbaw dusze nasze.

Chwała. Za zmarłych: Słowo, które stworzyłeś mnie z ziemi, do ziemi z powrotem kazało mi powrócić, daj odpoczynek tym, których w wierze zabrałeś.

I teraz. Teotokion: Najczystsza Matko, która Boga najświętsze Słowo zrodziłaś, uświęć wszystkich w miłości Ciebie sławiących.

Inny kanon za zmarłych,

śpiewany od razu, gdy nie ma Menei, mający akrostych:

Zasada siódma, przedstawienie to samo nosząca. Poemat Teofana. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Cnota upiękzona pięknymi wzorami i danie przez Boga różnorodnego piękna, jaśniejące pobożnością, męczennicy przynieśli Chrystusowi Bogu.

Stichos: Daj, Panie, odpoczynek duszom zmarłych sług Twoich.

Zorzy niedostępnej i trójślonecznej jasności uczyni godnymi zmarłe sługi Twoje, wielce miłosierny Panie, skąd ucieka wszelki ból, smutek i westchnienie.

Chwała. Osądzoną na śmierć naturę, Życie hipostatyczne, Dawcą życia sam będący Chryste podniosłeś, przeto jako jedyny szczodry daj odpoczynek zmarłym w wierze.

I teraz. Poprawiłaś upadek Pramatki rodząc Pana Słowo, Przeczysta, które zmartwychwstało i będącym w grobach tchnęło życie Bożą władzą.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, który niebiosa umocniłeś Słowem i ziemi fundamenty utwierdziłeś na licznych wodach, umocnij mój rozum wolą Twoją, Przyjacielu człowieka.

Kruszeni kamieniami wrzucani do jamy skruszyliście całą moc oszusta i pozostaliście sami nieskruszeni.

Zorzą Bożych nauk i promieniami cnót, mądrzy hierarchowie, wiernych oświeciliście i rozpedziliście całą mgłę herezji.

Asceci Twoi umartwili się dla świata, Słowo, i zaiste odziedziczyli życie nadprzyrodzone, ze względu na nich, Szczodry, ulituj się nad nami.

Chwała. Za zmarłych: Za zmarłych w wierze i nadziei modlimy się wszyscy do łaskawego Władcy, aby zmiłował się nad nami w godzinie Sądu.

I teraz. Teotokion: Nie opuściło łona Ojca, Słowo, będąc w łonie Twoim, Przeczysta, od Ciebie naturę przyjął niemający początku.

Inny kanon.

Hirmos: Na początku niebiosa wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Młodzieńczo i mocno cierpienie mężnie pokazaliście, chóry męczenników, rany bowiem przyjęliście i męki, przeto uczyni ich godnymi, Zbawco, niezniszczalnej Twojej chwały i piękna.

W wiecznym Twoim życiu przyjmij dusze tych, którzy zmarli w nadziei upragnionych i Bożych dóbr, Miłosierny, umieść ich na łonie Bożego Abrahama, Władco, i z Łazarzem sprawiedliwym połącz.

Chwała. Ty, który zstąpiłeś z niebios, aby zbawić rodzaj ludzki, łaskawy Zbawco, niematerialną Światłością, Bożą Chwałą Twoją i radością nasyć zmarłych, czyniąc ich godnymi Twego miłosierdzia.

I teraz. Prawa natury zostały w Tobie rozwiązane, gdy poczęłaś nieosiągalne Słowo, Czysta, i Zakon Boży nam został dany, wszystkim dając zrozpaczonym odpuszczeniem grzechów, łaską Bożej miłości.

Pieśń 4

Hirmos: Przyjście Twoje w ciele głosząc, Chryste, prorok Habakuk wołał: Chwała Mocy Twojej, Panie.

Męczennicy umacniani miłością do Pana, pozbawili siły wrażą moc, przeto są uwielbieni.

Jako owieczki Pasterza i Baranka, błogosławieni hierarchowie, duchową owczarnią kierowaliście Bożą łaską.

Jaśniejący jak gwiazdy światłością cnót, oświeciliście wszystkich wiernych, czcigodni ojcowie nasi.

Chwała. Jedyny tryumf mocnych niewiast i stan świętych proroków otrzymał niebieską łaskę.

I teraz. Teotokion: Módl się do Syna, którego zrodziłaś, opiewana przez wszystkich, aby słudzy Twoi zostali wybawieni z wszelkich pokus i trosk.

Inny kanon.

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłeś i zstąpiłeś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławilem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Męczeńskie bóle cierpliwie pokazali Chrystusowi męczennicy i otrzymali korony prawdy Twojej, sławiąc Twoją Moc.

Uczyn godnymi nadprzyrodzonej Światłości Twojej tych, którzy odeszli, gdy przyjdiesz w Chwale Twojej z aniołami Twoimi, Szczodry i wielce miłosierny.

Chwała. Trójświatłistej zorzy i jedynego jaśnienia Bóstwa uczyn godnymi rozkoszowania się, Dobry, zmarłych i sławiących Ciebie, Przyjaciela człowieka.

I teraz. Ty, który łona Ojca nie opuściłeś, w dziewiczym łonie zamieszkałeś, Chryste, i ze śmierci wybawiłeś Ciebie błogosławiących, Bogurodzico, jedyna opiekowana przez wszystkich.

Pieśń 5

Hirmos: Od poranku duch mój czuwa dla Ciebie, Boże, albowiem Światłością jesteś i Twoje przykazania są uleczeniem sług Twoich, Przyjacielu człowieka.

O więzy ciała nie troszczyliście się, dzielni cierpiętnicy, i więzy wszystkich uleczyliście oraz rany, Bożymi waszymi ranami.

Przyjęliście władzę rozwiązywania i wiązania na ziemi, hierarchowie Chrystusa, przeto nasze nierozwiązane więzy grzechu rozwiążcie.

Czystym rozumem zjednoczyliście się z poszczącymi, prorokami i sprawiedliwymi, niewiasty czcigodne radują się, radują się weselem nie do odebrania.

Chwała. Za zmarłych: Jako jedyny wielce miłosierny, Chryste, z wiarą zmarłych uczyn mieszkańcami rajy, Przyjacielu człowieka.

I teraz. Okazałaś się pałacem Boga, módl się do Niego, najświętsza Dziewico, aby uczynił mnie pałacem duchowego życia.

Inny kanon.

Hirmos: Panie Boże mój, od godzin nocnych czuwając do Ciebie modłę się: Daj mi odpuszczenie grzechów moich i ku światłości Twoich nakazów skieruj drogi moje, modłę się.

Martwotą życionośną utkaną z cierpień chwalebni męczennicy przyodziali się świetliście, duszom zmarłych wyproście Boży pokój.

Z niewyczerpanych skarbnic rozlewając łaskawość, Zbawco, dusze zmarłych z pierworodnymi Twoimi w przybytkach niebieskich zechciej umieścić.

Chwała. Ciężar odłożywszy i z więzów wyzwoliwszy się do wyższego życia przeszli słudzy Twoi, Chryste, pozwól im, Zbawco, rozkoszować się światłością Twoich świętych.

I teraz. Władczyni Matko Boża, daj mi odpuszczenie moich grzechów i rozwiązanie moich przewinień, która zrodziłaś światu życie hipostatyczne, Nieskalana.

Pieśń 6

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszehmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Zrzuciliście wraź pychę, podnoszeni ku Bogu w cierpieniach, chwalebni rycerze, staliście się obywatelami nieba.

Zimę herezji przepędziliście, prawdziwi hierarchowie Chrystusa, ku wiosnie prawdziwej mnóstwo pobożnych doprowadziliście.

Mocą Twoją, Chryste, mnóstwo sprawiedliwych, proroków i świętych niewiast zostało usprawiedliwionych i rozkoszuje się Niezachodzącą Światłością.

Chwała. Za zmarłych: Zabrałeś z rzeczy czasowych sługi Twoje, Szczodry, uczynił ich uczestnikami wiecznej radości i życia prawdziwego.

I teraz. Teotokion: Uświęć sługi Twoje, najświętsza Dziewico, która najświętsze Słowo w ciele zrodziłaś, opiewane przez wszystko, co oddycha, uświęcając się.

Inny kanon.

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżując i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Chór męczenników okropne cierpienia mężnie przecierpiał, odziedziczył bezbolesną słodycz, korony sprawiedliwości przyjął z życiodajnej prawicy Twojej (dwa razy).

Chwała. Ze sprawiedliwymi, gdzie świętych chóry i gdzie światłość sprawiedliwych oraz rozkosze życia wiecznego, umieść zmarłych Twoich sług, Miłosierny, jako Bóg nieśmiertelny.

I teraz. Ten, który wołą Bożą i mocą wszystko powołał z niebytu, przyszedł z Twego łona, Czysta, i będących w ciemnościach śmiertelnych oświecił promieniami Bożymi.

Pieśń 7

Hirmos: W piecu będąc chaldejskim dzieci Abrahama radowały się z aniołami, mówiąc: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Strumieniami krwi wygasiliście płomień nieczystości, cierpiętnicy, śpiewając: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Wysławmy hierarchów, którzy oświecili świat, śpiewających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Niech zostaną uczczeni śpiewami prorocy i zgromadzenie świętych ascetów, śpiewających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Chwała. Wybaw z gehenny tych, których przyjąłeś, Chryste szczodry, wierne sługi Twoje, śpiewające: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

I teraz. Jako czcigodniejszą od aniołów Bogurodzicę w pieśniach wysławmy, śpiewając: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jedyne Boga opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Chóry męczenników nosząc korony otaczają duchowo Króla Chrystusa, z aniołami radując się i wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Ty masz władzę śmierci i życia, Szczęśliwy, uczyni godnymi pokarmu Bożego tych, którzy w wierze Twojej zmarli, Zbawco, wołających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Chwała. Oświecając niematerialną Światłością dusze, które zabrałeś, Chryste, umieść je w przybytkach niebieskich, aby nieustannie wysławiali Ciebie z wybrańcami Twoimi.

I teraz. Ten, który najpierw bez matki rodzi się z Ojca, teraz bez ojca z przychodzi, Dziewico, Chrystus z Ciebie niewypowiedzianie zrodził się ze względu na nas ludzi i przywdział ciało, błogosławiony jest, Przepięty, owoc łona Twego.

Pieśń 8

Hirmos: Naśladowując dzieci w piecu, duchową rosę przyjąwszy, wołajmy wierni: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Chramy bożków zniszczyliście, chwalebni, i z siebie samych uczyniliście świątynie Ducha, cierpiętnicy, odważnie skończywszy bieg życia.

Okazaliście się jak kwiaty wonne, hierarchowie, weseląc dusze wiernych poznaniem pobożności, przeto godnie jesteście sławieni.

Ziemię całą przeszli asceci, Bożymi wędrowcami byli prorocy, zdobywając rozkosz niebieską i zawsze trwającą Chwałę.

Chwała. Za zmarłych: Jako Pan żywych i zmarłych, Słowo, sługom Twoim zmarłym w wierze pozwól połączyć się z chórem zbawionych jako jedyny Przyjaciel człowieka.

I teraz. Teotokion: Zgromadzenie wszystkich niewiast przez post i cierpienia zdobyło Pana, i modli się nieustannie do Twego Oblicza, Przepięty.

Inny kanon.

Hirmos: Jedynemu niemającemu początku Królowi Chwały, którego błogosławia niebieskie moce i drżą zastępy anielskie, śpiewajcie kapłani, ludzie błogosławcie Go na wieki.

Patrząc ku niebiańskiej Chwale przyjścia Chrystusa męczennicy nie troszczyli się o ziemską chwałę, śpiewając Jemu pobożnie jako Królowi na wieki wieków.

Ty, który zniszczyłeś ziemską świątynię, zmarłym w nadziei życia daj niebieską świątynię, dając im odpoczynek w przybytkach sprawiedliwych na wszystkie wieki.

Chwała. Zmarłym dajesz zmartwychwstanie jako Bóg, który masz źródło życia, Ty napój potokami pokarmu jako jedyny dobry dla zmarłych na wszystkie wieki.

I teraz. Światłość niedostępną w łonie Twoim przyjął w niewypowiedziany sposób, Bogurodzico Dziewico, oświeciłaś będących w ciemności życia, aby sławili pobożnie Chrystusa, który z Ciebie przyszedł w sposób nie do opisanego.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.**

Pieśń 9

Hirmos: Matką będącą w nadprzyrodzony sposób i według natury Dziewicą, jedyną wśród niewiast błogosławioną, w pieśniach uwielbiamy wierni, Bogurodzicę.

Modlitwami świętych męczenników, proroków, sprawiedliwych i od wieków dobrze czyniących, Chryste, zmiłuj się nad duszami naszymi.

Jako słudzy Władcy okazaliście się znawcami Jego tajemnic i połączeni zostaliście ze sługami niebieskimi, z którymi za nami módlcie się.

Z niewiastami, które błogosławione zakończyły życie, uczcijmy chóry świętych poszczących, abyśmy przez ich modlitwy otrzymali uświęcenie.

Chwała. Za zmarłych: Tym, którzy stali się godnymi chwały świętych, Chryste, pozwól połączyć się ze wszystkimi chórami świętych, bowiem prawosławnie Tobie posłużyli.

I teraz. Teotokion: Będąc miłośnikiem grzechu drzę przed budzącym bojaźń Sądem zrodzonego z Ciebie, Czysta, na którym mnie zachowaj jako Dobra.

Inny kanon.

Hirmos: Matka Boża i Dziewica, rodząca i dziewicą znowu będąca, nie jest to rzecz natury, lecz Bożej łaskawości, przeto jako jedyną godną Bożych cudów Ciebie zawsze uwielbiamy.

Mężni męczennicy jawnie oświecają świat, będąc kolumnami wiary, Kościołów niezachwianą opoką i pobożności twierdzą, godnie ich uwielbiamy, wierni.

Wybaw z ognia wiecznego, Władco, sługi Twoje, które od nas zabrałeś, włócznieją rękopis ich grzechów podarłszy jako jedyny Przyjaciel człowieka uczyni godnymi światłości świętych.

Chwała. Jako dobry Bóg i z natury Przyjaciel człowieka, jako miłosierny i szczodry, jako życia nieśmiertelnego skarbnice niewyczerpane, Zbawco, zmarłych w wierze uczyni godnymi Twojej niezniszczalnej Chwały.

I teraz. Teotokion: Zakonu cień i dawne proroctwa z Twoim zrodzeniem skończyły się, albowiem wypełnieniem Zakonu i proroków jest Chrystus, Jego to opiewając w dwóch naturach, Ciebie czysta Dziewico uwielbiamy.

Także: Zaprawdę godne to jest Ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci męczenników, ton 7:

Pamięć świętych Twoich cierpiętników świętując, Tobie śpiewamy, Chryste, wołając: Panie, chwała Tobie.

Pośrodku sądu przestępców prawa radując się wołaliście do Chrystusa, cierpiętnicy: Panie, chwała Tobie.

Męczennikom: Jednego pragnąc i na jedno patrząc cierpiętnicy męczennicy jedną drogę życia znaleźli i za Chrystusa śmierć gorliwie przyjmując wołali jeden do drugiego, uprzedzając skarbnice męczeństwa: O cudzie! Jeśli teraz nie umrzemy, to i tak kiedyś umrzemy i oddamy naturze to, co trzeba, a tak zdobędziemy chwałę, wspólnie idąc na śmierć życie kupimy. Dla ich modlitw, Boże, zmiłuj się nad nami.

Za zmarłych: W krainie sprawiedliwych Twoich, Miłosierny, umieść tych, którzy z wiarą odeszli do Ciebie z czasu, Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Módl się, Dziewico, z aniołami i męczennikami, aby zmarli znaleźli na Sądzie wielkie miłosierdzie.

Na stichownie stichery za zmarłych, ton 7:

Prosomion: Nie troszcząc się.

Jako zmarły widziany byłeś na krzyżu, jedyny Nieśmiertelny, i w grobie jako martwy złożony zostałeś, wybawiając ze śmierci i zniszczenia śmiertelnych ludzi, lecz będąc niewyczerpaną otchłanią miłosierdzia i źródłem łaskawości, duszom zmarłych sług Twoich daj odpoczynek.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.

Za zmarłych: Niezniszczalną Twoją dobrocią i słodyczą piękna oraz Bożej Twojej Światłości uczyni godnymi oświecenie promieniami tych, którzy do Ciebie odeszli, Dobry, w niematerialnej Światłości objawienia Twego, z aniołami radując się wokół Ciebie, Władcy i Króla Chwały, i Pana.

Stichos: Dusze ich będą umieszczone w miejscu szczęśliwości.

Za zmarłych: Mając niewyczerpaną wspaniałość darów jako skarbnica niewyczerpana obfitej łaskawości, zmarłych jako Bóg umieść w krainach wybrańców Twoich, w miejscu ochłody, w przybytku Chwały Twojej, w pokarmie rajskim, w dziewiczym pałacu, jako Miłosierny,

Chwała, i teraz. Teotokion: Zrodziłaś wypełnienie Zakonu, będącego Zbawicielem w ciele, Chrystus zaś za względu na nas został ukrzyżowany i usprawiedliwił, a Ty mając odwagę jako Matka módl się do Syna Twego łaskawego, aby dał odpoczynek duszom pobożnie zmarłych, opiewana przez wszystkich.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina i rozesłanie.**

W sobotę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 8:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Piękny był i dobry do spożycia owoc, który mnie uśmiercił, a Chrystus jest drzewem życia, z którego spożywając nie umieram, lecz wołam z łotrem: Pamiętaj o mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Skończywszy dobry bieg i wiarę zachowawszy, korony niezniszczalne od Boga przyjąłście, stając się godnymi Jego Chwały, męczennicy chwalebni, aniołów współmieszkańcy.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Zgromadzenie świętych hierarchów i ascetów, proroków i czcigodnych niewiast niech będzie święcie uczczone, teraz żyjące w świątyniach pierworodnych w radości i współweselące się z bezcielesnymi chórami.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Umieść w przybytkach świętych tych, których zabrałeś od nas, Słowo Boże, odrzucając ich grzechy popełnione świadomie i nieświadomie na ziemi, i ulituj się

nad sługami Twoimi.

Chwała. Słudzy Twój, o Trójco Święta, umierając do Ciebie przychodzą wybawić się ze strasznych owych mąk i proszą o otrzymanie dóbr Chwały Twojej w godzinie Sądu.

I teraz. Zamieszkał w łonie Twoim odblask Ojca, najświętsza Czysta, i oszukanych przez wrażę złą ranę oraz upadłych w zniszczenie znowu odnowił.

Koniec tonu siódmego.

